

தீவகம்

பல்துறை நோக்கு

ஆசிரியர்

பேராசிரியர். கா. குகபாலன்

தீவகம் பல்துறை நோக்கு

ஆசிரியர்
பேராசிரியர். கா. குகபாலன்.

புவியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
யாழ்ப்பாணம்
2000

Title of the Book : Theevagam-Palthurai Nokku

Editor : Prof. Karthigesu. Kugabalan
B.A.Hons.(Cey) M.A, Ph.D(Jaf)
Post M.A Diploma in Population
Studies, (Madr)

Address : Department of Geography
University of Jaffna, Jaffna
Sri Lanka.

Edition : First Edition - April 2000

Copy Right : To the Editor

Page : 157 Pages.

Type Setting : Power Systems Professionals
Udayar Road, Kalmunai.

Printers : Admiral Graphics, Colombo-.6

Price : 200/=

**இந்நூல்
எனது அன்புத் தந்தையார்
அமரர் சண்முகம் கார்த்திகேசு அவர்களின்
நினைவுக்கு.....**

முன்னுரை

கிலங்கையின் வடபுலத்தே அமைந்துள்ள தீவுத் தொகுதிகள் கடந்த கிரண்டு தசாப்தங்களாக நிகழ்ந்து வரும் யுத்த சூழ்நிலை காரணமாக பல்வேறு வழிகளில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்த மக்களில் நான்கில் மூன்று பங்கினர் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் இடம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளனர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் தரைவழிப் போக்குவரத்தினை மேற்கொள்ளக்கூடிய மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு, புங்குடுதீவு, காரைநகர் போன்ற பிரதேசங்களிலிருந்து 1991ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மாபெரும் இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து அப்பிரதேசங்களில் சில நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மட்டுமே வாழக்கூடிய நிலை காணப்பட்டது. அதேவேளை கடல்வழிப் போக்குவரத்தினூடாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை சென்றடைய வேண்டிய நெடுந்தீவு நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு மக்கள் தொடர்ந்தும் அங்கேயே வாழ்ந்து வந்தனர். எனினும் கிந்நிலையில் அவர்களின் சொத்துக்கள், பொருளாதாரத் தேட்டங்கள் யாவும் பராமரிப்பின்றியும் யுத்தத்திற்கு முகம் கொடுக்க முடியாமலும் அழிவுற்றுக் கொண்டு செல்கின்றன. அரசினால் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய உட்கட்டமைப்பிலான அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் முடக்கப்படுகின்றமை அல்லது தாமதப்படுத்தப்படுகின்றமையாலும் வேறுபல காரணங்களாலும் மக்கள் அங்கு சென்று வாழ அஞ்சுகின்றனர்.

வரலாறு தெரிந்த காலத்திலிருந்து பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டியல் அடிப்படையில் சிறப்புற்று விளங்கிவந்த தீவகப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும், சர்வ தேசங்களிலும் தற்போது பரந்து வாழ்ந்துவருவதுடன் காலப்போக்கில் தமது தாயகப்பிரதேசத்தை மறந்துவிடும் நிலையையும் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே வரலாறு, நீர்வளம், சமயநிலை, இடப்பெயராய்வு, மாறிவரும் சமூக பொருளாதார நிலை, பிரதேச சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் நூற்றொகைப் பட்டியல் போன்றவற்றினூடாக இப்பிரதேசத்தின் மாண்பினையும் அவை எவ்வாறு குலைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட முயன்றமையின் வெளிப்பாடே கிந்நூல். அப்பணியை ஆய்வாளர்கள் கியின்றவரையில் செவ்வனே செய்து முடித்திருக்கிறார்கள்.

தீவகத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பற்றிய ஆய்வுநூல் ஒன்றினை வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் தீவகத்தைச்

சேர்ந்த கல்விமான்கள், ஆய்வாளர்களினால் 1986ஆம் ஆண்டிலே முன் வைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் காலத்தின் சூழ்நிலையானது அதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல விடவில்லை. தீவகம்-வளமும் வாழ்வும் என்ற நூல் அந்நோக்கத்தை நிறைவுசெய்ய வேண்டும் என்ற எனது விருப்பினாலேயே என்னால் 1994இல் வெளியிடப்பட்டது. அந்நூல் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்ததுடன் தேசிய, மாகாண மட்டப் பரிசீலகளையும் பெற்றுத் தந்தது. அந்நூலில் புவியியலாளன் என்ற ரீதியில் புவியியற் பரப்புக்குள்ளான விடயங்களையையே என்னால் வெளிக்கொணர முடிந்தது. அதனால் அந்நூல் முழுமைத்தன்மை கொண்டதெனக் கருத முடியவில்லை. இதனைக் கருத்திற் கொண்டே அவ்வத்துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பேராசிரியர்களைக் கொண்டு தீவகத்தை பல்வேறு நோக்கிலே ஆய்வுசெய்து ஒரு நூலை வெளியிட வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அவ்விருப்பின் விளைவே கிந்நூல். கிந்நூலுருவாக்கத்திற்கு துணைபுரிந்த ஆய்வாளர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியறிதலை கிச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தீவகத்தின் பொருளாதார, சமூகம், பண்பாடு பற்றி கின்னும் பல ஆய்வுகளும் வெளியீடுகளும் வரல்வேண்டும். அவ்வத்துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் மூலம் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களை வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டுமென விரும்புகின்றேன்.

கிந்நூலை வெளியிடுவதற்கு சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. க. கிரகுபரன் அவர்களுக்கும் யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகவியற்றுறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் திரு. ஜி. எம். செபஸ்தியாம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மாணவியான செல்வி வ. மார்க்கண்டு அவர்களுக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக. மேலும் கிந்நூலை அச்சேற்றும் காலத்தில் கணினியில் பதித்துத் தந்த கல்முனை 'பவர் சிஸ்டம்ஸ் ப்ரொபலனஸ்' நிறுவனத்தினருக்கும் அச்சிட்டுத் தந்த கொழும்பு 'அட்மிரல் கிரபிக்ஸ்' வெளியிட்டகத்தினருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி!

யாழ் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர். கா. குகபாலன்

யாழ்ப்பாணம்.

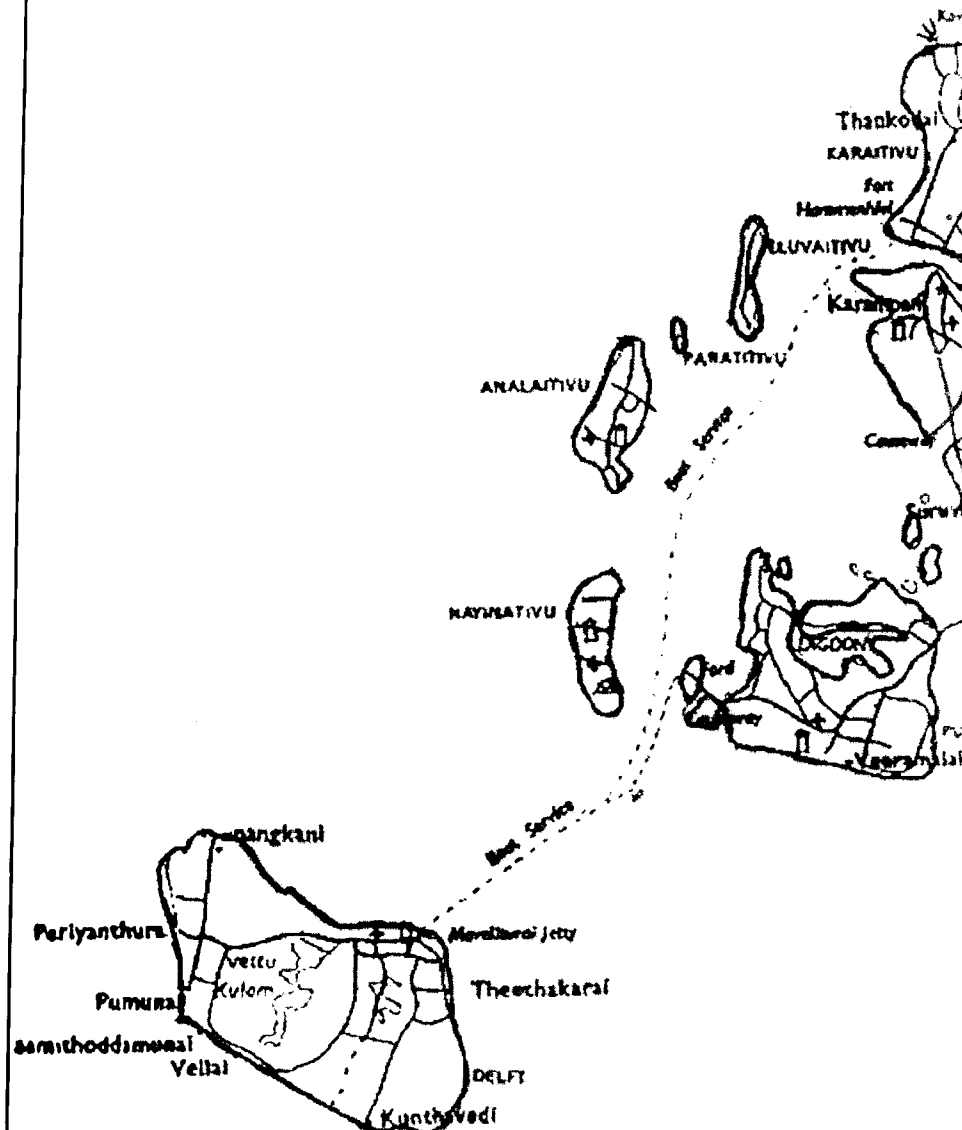
பதிப்பாசிரியர்.

14-04-2000.

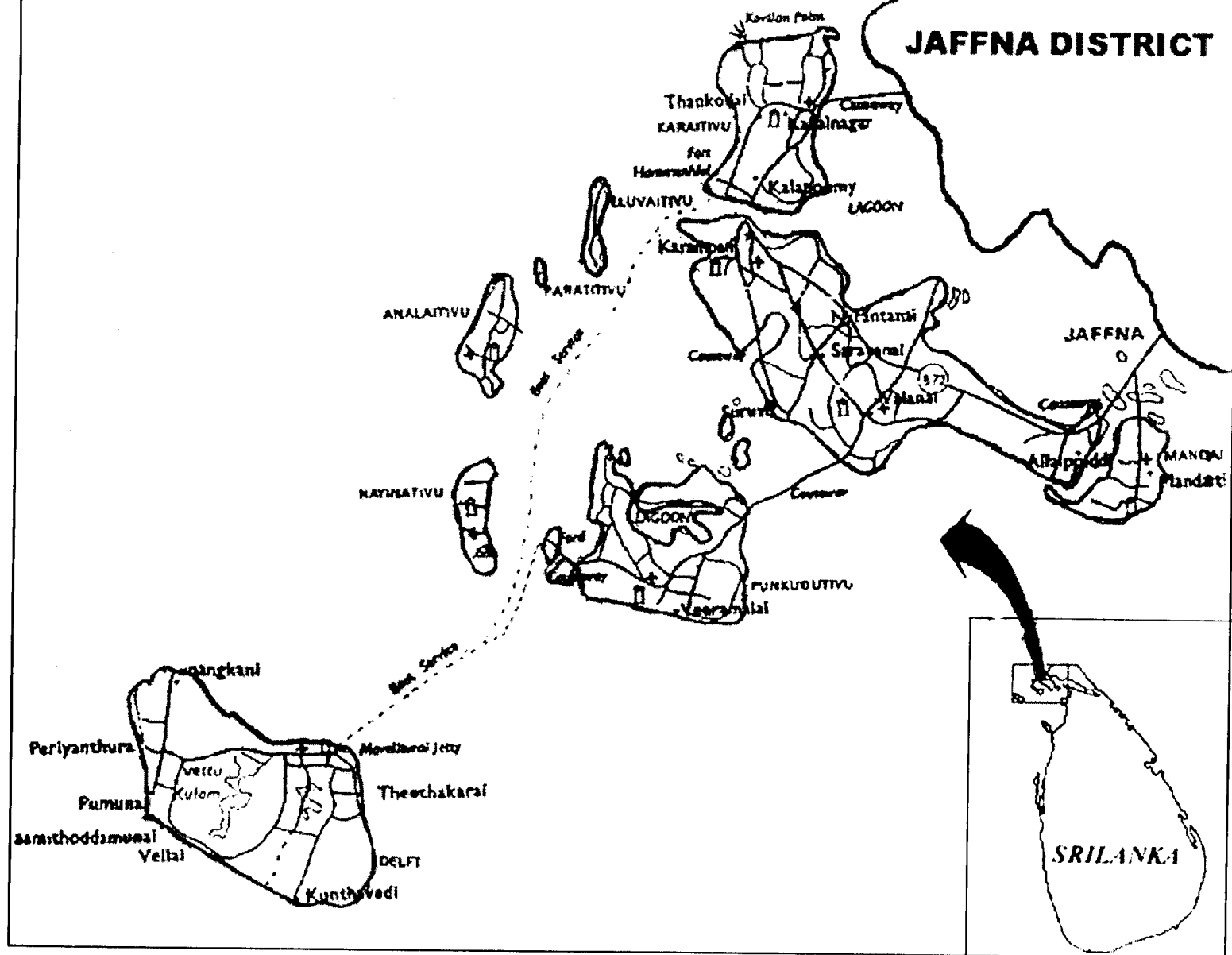
உள்ளே.....

1. தீவகம்: ஒரு வரலாற்று நோக்கு 1 - 19
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி
2. தீவகம்: நீர்வளம் 20 - 29
பேராசிரியர் செ. பாலச்சந்திரன்
3. தீவகம்: மக்களும் மதமும் 30 - 62
பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம்
4. தீவகம்: இடப்பெயர்ச்சி: ஓர் ஆய்வு 63 - 81
பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்
5. தீவகம்: சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் 82 - 114
பேராசிரியர் கா. குகபாலன்
6. தீவகம்: நூற்றொகை விபரங்கள் 115 - 157
கலாநிதி வே. இ. பாக்கியநாதன்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தீவகம்

**யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில்
தீவகம்**

ஒரு வரலாற்று நோக்கு

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி,
தலைவர், சமஸ்கிருதத் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு போன்று அதனையடுத்துள்ள பிரதான தீவுகளும் நீண்ட வரலாறு கொண்டன. புவியியல் ரீதியிலும், வரலாற்று ரீதியிலும் இவை யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் ஒன்றிணைந்த பகுதிகளாயினும் இவற்றிற்குத் தனிச் சிறப்பியல்புகளும் உள்ளன. இவற்றின் தொடர்ச்சியான வரலாற்றினைக் கூறும் இலக்கிய மூலங்களோ அல்லது வாய் மொழி மரபுகளோ இல்லை. ஆனால் ஐதீகங்களும், மரபுகளும் உள்ளன. எனினும் புராதன இலங்கை வரலாற்றைக் கூறும் தீபவம்சம், மகாவம்சம், சூழவம்சம், பௌத்த ஜாதகக்கதைகள், மணிமேகலை, நம்பொத்த, கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை முதலிய இலக்கிய நூல்கள், சாதனங்கள், கட்டிடங்கள், சிற்பங்கள், மட்பாண்டங்கள், இடப் பெயர்கள் சில வாய்மொழி மரபுகள் முதலியவற்றின் துணைகொண்டு புராதன, மத்தியகால வரலாறு பற்றி ஓரளவு கூறலாம். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் கால ஆவணங்கள், வரலாற்றாசிரியர் குறிப்புக்கள், அவ்வவ் கால இந்துக் கோயில்கள், கோட்டைகள், கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து சமயத் தேவாலயங்கள் முதலியன பிற்பட்ட கால வரலாற்றினை அறிதற்கு ஓரளவு உதவி புரிவன. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரின் பிறசமய அழிவுக் கொள்கையினாலே, யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற் போன்று இங்கிருந்த முற்பட்ட கால இந்துக் கோயில்களும், பிற வழிபாட்டிடங்களும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. அவ்வாறாயினும், அண்மைக்காலத்திலே சில பழைய கோயில்களின் சின்னங்கள் சில கிடைத்துள்ளன. இவை பற்றிப் பின்னர் கூறப்படும். மேலும் அண்மைக்காலத்திலே ஆங்கிலேயரான பேராசிரியர் ஜோன். காஃஸ்வெல் அல்லைப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் நடத்திய ஆய்வுகள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினர் நடத்திய அகழாய்வுகள், மேலாய்வுகள், யாழ்ப்பாணத்

தொல்லியற் கழகத்தினர் நடத்திய மேலாய்வுகள், இவர்களுக்கு முன் முதலியார் செ. இராசநாயகம், சுவாமி. ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் குலசபாநாதன் போன்றோர் செய்த சில ஆய்வுகள் மூலம் சில வரலாற்று உண்மைகளை அறிய முடிகின்றது. இத்தீவுகளின் சில கேந்திர நிலையங்களில் ஒழுங்கான அகழாய்வுகள் மேலும் நடத்தப்படின் இவற்றின் வரலாறு துலங்கும். எவ்வாறாயினும், வரலாற்று மரபுகள் முறைப்படி பேணப்படாமை பெரிய குறைபாடாகும்.

வரலாற்று ரீதியிலே நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற் போன்று இவற்றிலும் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலம் தொட்டு மக்கள் நடமாட்டங்கள் நிலவி வந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. இத் தீவுகள் அமைந்திருக்கும் நிலையம் இவ்விடங்களிலே குடியேறிய மக்களைப் பற்றி ஓரளவாவது அறிய உதவும். இவை யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற்கு அண்மையிலுள்ளன. அதே வேளையில் தென்னிந்தியக் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டுக் கரையோரப் பகுதிக்குச் சற்று தொலைவில் உள்ளன. எனவே ஒரு புறத்தில் இந்தியாவிலுள்ள தமிழ் நாடு, கேரளம், ஆந்திர முதலிய மாநிலங்களிலிருந்து காலம் தோறும் மக்கள் சிலர் வர்த்தகம். மீன் பிடித்தல், புதிய நாடுகளுக்குச் செல்லும் ஆவல், சமய ஆர்வம் முதலிய காரணங்களாலும், பல்லவ, பாண்டிய, சோழ, விஜய நகரப் பேரரசுகளின் ஆதிக்கப் படர்ச்சிமிணைத் தொடர்ந்தும் இவ்விடங்களிலே வந்து குடியேறியிருப்பர். இக் குடியேறியிருப்புகளில் தமிழ் நாடு தான் பிரதான பங்கு பெற்றிருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ் நாட்டில் இருந்து இங்கு ஏற்பட்ட குடியேற்றங்கள் பற்றிக் கைலாயமலை (வரி 196-197), யாழ்ப்பாணவைபவமாலை ஆகியன குறிப்பிடுகையில், யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சிங்கை ஆரிய மகாராசனின் வேண்டுகோளின்படி செய்யூர் இருமரபும் துய்ய தனிமாறன் எனும் வேளாளன் நெடுந்தீவிலே குடியிருத்தப்பட்டான் எனக் கூறுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தையடுத்த தீவுகளில் தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையிலுள்ளது நெடுந்தீவாகும். இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த மக்களில் ஒரு சாரார் காலப் போக்கில் மற்றைய தீவுகளிலும், குடா நாட்டிலும் குடியேறியிருப்பர். தனிநாயகனின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோர் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்வோர் மற்றைய சில தீவுகளிலும் உளர். எனவே தனிநாயகனின் வழி வந்தோர் வேறு சில தீவுகளிலும் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் எனலாம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து தீவகத்திற்கும், குடா நாட்டிற்கும் புலம்பெயர்ந்த மக்கட் புலப்பெயர்க்கியின் ஒரு அலையென குறிப்பிட்ட தனிநாயகன் பற்றிய கதையினைக்

கொள்ளலாம். இது போன்று இதற்கு முன்னரும், பின்னரும் மக்கட் புலப்பெயர்ச்சிகள் தீவகத்திலும் குடாநாட்டிலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சில புலப்பெயர்ச்சிகள் நேரடியாகவே தமிழகத்திலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கலாம். வேறு சில குடாநாட்டிலேற்பட்டுப் பின்னர் தீவகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவை பெரும்பாலும் நேரடியாகவே தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கலாம். பின்னர் வசதிகளை நாடி ஒரு சாரார் குடாநாட்டிற்குச் சென்றிருப்பர். இன்றும் இப்போக்கு நிலவுகின்றது. எனவே பெரும்பாலும் ஒரு புறத்திலே, குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் மறு புறத்திலே சிறிதளவு குடாநாட்டிலிருந்தும் மக்கட் புலப்பெயர்ச்சிகள் தீவகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கலாம். மேலும் இத்தீவுகள் அமைதியான இயற்கைச் சூழ்நிலையுள்ள இடங்களாகவும் கருதப்பட்டு வந்தன. தீவகத்திலே நிலவும் சில வழக்காறுகள், குறிப்பாக ஆற்றுப்பெருக்கு, மலையடி குறிப்பிடப்படலாம். ஆடிமாதத்திலே, ஆற்றுப் பெருக்கு இருப்பதால் கிணறுகளிலும் நீர் அதிகரிக்கும் என்பர். இது ஒரு வேளை கடற் பெருக்கையும் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இம் மாதத்திலே மழை பொழிவதை தொடர்ந்து காவேரி ஆற்று நீர் பெருக்கெடுப்பதும் உண்டு. ஒரு வேளை இம்மக்களின் மூதாதையர் சிலர் காவேரி ஆற்றுப் பிரதேசத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்திருப்பர். எனவே, இது ஒரு பழைய நினைவாகவும் இருக்கலாம். அது போலவே மலையடி நெடுந்தீவுக்கப்பால் இருக்கின்றதென ஐதீகம் உண்டு. இதுவும் தமிழ் நாட்டு மலைப்பிரதேசம் ஒன்று பற்றிய பழைய நினைவாகலாம். அல்லது அலைகள் மலைபோல உயர்ந்து வருவதை இச் சொல் குறிக்கலாம்.

இத் தீவுகளிலே வாழும் மக்களிடையே பரஸ்பரத் தொடர்புகள் நிலவி வருகின்றன. அதே வேளையில் குடா நாட்டுடனும் தொடர்புகள் உள்ளன. இவ்விடங்களிலுள்ள சில முதியோரை வினாவும் போது தம்முடைய முன்னோரின் ஒரு சாரார் குடா நாட்டிலிருந்து வந்தன என்பர். இங்கு குடியேறிய மக்களில் ஒரு சாரார் தொடர்ந்து தொழில் வாய்ப்புக்கள், திருமண உறவுகள், கல்வி வசதிகள், சில சௌகரியங்கள் முதலியனவற்றின் காரணமாக குடா நாட்டிற்குச் செல்லுவதைக் காணலாம்.

இத்தீவுகளின் கரையோரங்களிலே சில முக்கியமான துறைமுகங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றுள்ளே ஊர் காவற்றுறை (தற்போது காவலூர் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.) முற்காலத்திலே ஊராத்துறை என அழைக்கப்பட்டது. சோழப் பெருமன்னர் இதன் கேந்திர நிலைய

முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து செயற்பட்டு வந்தனர். கிபி 12ம் நூற்றாண்டு தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுக்களிலும் தற்போது நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்திலுள்ள தமிழ் கல்வெட்டிலும் (சுமார் கிபி 12ம் நூற்றாண்டு) ஊராத்துறை எனும் பெயரே வந்துள்ளது. இதன் முலம் சமகால வெளிநாட்டு வர்த்தக முக்கியத்துவம் புலப்படுகின்றது. முற்பட்ட காலப் பௌத்த நூல்களிலும் ஊராத்துறை பற்றிய ஐதீகங்கள் உண்டு. இதைவிடப் பெரிய துறை (நெடுந்தீவிலும், புங்குடுதீவிலும் உண்டு.) குறி காட்டுவன், கழுதைப்பிட்டி, புளியடித்துறை (புங்குடுதீவிலுள்ளது) கப்பலடி, சாட்டி, பண்ணைத்துறை (வேலணையிலுள்ளது) மாவலித்துறை (நெடுந்தீவிலுண்டு), நயினாதீவுத்துறை முகம், காரைநகர் களபூமியிலுள்ள துறைமுகம் (யானைப்பாலம் எனவும் அழைக்கப்பட்டது), அனலைதீவு, எழுவதீவு, மண்டதீவு துறைமுகங்கள் முதலியன குறிப்பிடுந்ர்பாலன. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே களபூமியிலுள்ள யானைப்பாலத்திற்கு இலங்கை யானைகள் தென் இந்தியாவிற்கும், வங்காளத்திற்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டமை குறித்துப் போல்டேயஸ் ஒல்லாந்த தேசக் கிறிஸ்தவ சமயகுரு, ஒல்லாந்த அதிகாரிகளும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதற்கு முன்னரும் நெடுங்காலமாக இதற்கு ஊடாக வியாபாரம் நடைபெற்று வந்தது. மற்றய தீவுகளிலும் சில துறைமுகங்கள் உள்ளன. புளியடித்துறையிலே பழையகாலப் பெருக்கமரம் ஒன்றுள்ளது. இம்மரங்கள் நெடுந்தீவு, மன்னார் போன்ற இடங்களிலுமுண்டு. இம்மரம் வெளிநாட்டவரால்-அராபியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட துறைமுகங்களினூடாக ஒரு புறத்திலே யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டுடனும், இலங்கையின் பிற இடங்களுடனும் மறுபுறத்தில் இந்தியா, சீனா போன்ற பிற நாடுகளுடனும், இலங்கையின் பிற இடங்களுடனும் மறுபுறத்தில் இந்தியா, சீனா போன்ற பிறநாடுகளுடனும் பல்வேறு தொடர்புகள் நிலவி வந்தன.

சில இடப்பெயர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தீவுகளில் உள்ளன. பெரியதுறைபற்றி ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளது. இறுப்பிட்டி எனுமிடப்பெயர் புங்குடுதீவிலும், காரைநகரிலும் உண்டு. மண்டைதீவு எனும் பெயர் வேலணைக்குக் கிழக்கிலும், புங்குடுதீவிலும், காரைநகரிலும் உண்டு. மண்டைதீவு எனும் பெயர் வேலணைக்குக் கிழக்கிலும், புங்குடுதீவிலும் உள்ளது. இவை போன்ற இடப்பெயர்கள் மூலம் ஓரிடத்தில் குடியேறியோர் மற்றய இடத்திற்கு சென்ற போது முன்னைய இடப்பெயரை இட்டிருக்கலாம் என்பது தெளிவு. மேலும்

சில பெயர்கள் குடாநாட்டிலும், தீவகத்திலும், பூநகரிப்பகுதியிலும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, உயரப்புலம், மூத்த நயினாபுலம், செட்டியார் தோட்டம், செட்டியாவளவு போன்ற இடப்பெயர்கள் முறையே பூநகரியிலும் தென்மராட்சியிலும் உள்ளன. இப்பெயர்கள் புங்குடுதீவிலும் உண்டு. யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் மேற்பகுதியிலே தெல்லிப்பழை தொடக்கம் அராலிவரையுள்ள வளக்காறு எனும் பெயரை அராலிக்கு மேற்கேயுள்ள சிறுகடலுக்கப்பால் எதிர்க்கரையிலே சரவணையிலுள்ள வளக்கை ஆறு எனும் பெயரிலே காணலாம்.

இலங்கையின் பிற இடங்களிற் போன்றே தீவகத்திலும் வரலாற்று வெளிச்சம் பெருங்கற் பண்பாட்டுடன் தொடங்கிற்று எனலாம். பெருங்கற் பண்பாடு தீபகற்ப இந்தியாவிலே சுமார் கி.மு. 1000 தொடக்கம் கி.பி. 500 வரை நிலவிற்று. இப்பண்பாட்டு மக்கள் திராவிடர் ஆவர். இப்பண்பாடு இலங்கையிலும் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட, பிற்பட்ட சில நூற்றாண்டுகளில் நிலவிற்று. பௌத்தம் பரவுவதற்கு முன்பே (கி. மு. 3 நூ) இப்பண்பாடு இலங்கையில் நிலவியதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. அதற்கு முந்திய காலச்சின்னங்கள் செவ்வணை கிடைத்தில. ஒழுங்கான அகழ்வாய்வுகள் இன்னும் சில பிரதான இடங்களிலே நடைபெற்றில். 1981ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறையைச் சேர்ந்த கலாநிதி பொ. ரகுபதி அவர்களால் காரைநகரில் உள்ள களபூமியிலே பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் அகழ்வாய்வு மூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இதற்குச் சில மைகள் தூரத்திலுள்ள கந்தரோடையிலே பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழத்தினைச் சேர்ந்த கலாநிதி விமலா பேக்லி, பேராசிரியர் புறொன்சன் முதலிய தொல்லியலாளர் நடத்திய ஆய்வுகளாலும் அங்கு கெருங்கற்பண்பாடுச் சின்னங்கள் பெளிவந்தன. புங்குடுதீவின் வடபகுதியிலுள்ள ஊரதீவின் வடகரையில் வட்டக்கற்களான சிறு கிணறுகள் தென்பட்டனவாகக் கூறப்படுகின்றது. இத்தகைய கிணறுகள் வல்லிபுரம், திருக்கேதிச்சரம் முதலிய இடங்களிலும் காணப்பட்டன. ஊரதீவிலுள்ள ஐயனார் ஆலயம் குறிப்பிட்ப்பாலது. இது தற்போது சிவாலயமாக விளங்கினாலும் பழமை வாழ்ந்தது. இங்குள்ள கருங்கற் தூண் லிங்கம் வளர்வதாக ஐதீகமுண்டு. இதிலே சில எழுத்துக்கள் காணப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ் எழுத்துக்கள் செவ்வணை வாசிக்கப்பட வேண்டியவை. இதன் முலம் இவ் ஆலய வரலாறு இப்பகுதி வரலாறும் மேலும் துலங்கலாம். மேற்குறிப்பிட்ட கிணறுகள் பெருங்கற் பண்பாட்டினைச் சேர்ந்தன எனக் கருதப்படுகின்றன.

இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளாக யசஷர், நாகர் பற்றி தீபவம்சம், மகாவம்சம் முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. இவர்களிலே யசஷர் ஆதி-ஒஸ்ரலோமிட் இனத்தவர் எனவும், நாகர், திராவிடர் எனவும் வரலாற்றாசிரியர் அடையாளம் கண்டுள்ளார். இந்நாகர், பெரும்பாலும் வடபகுதியிலேயே வாழ்ந்தனர். இவர்களிடையிலே, நாக வழிபாடு பிரபல்யமாக விழங்குகின்றது. நாகம்மாள்(நாகபூஷணி அம்மன்), நாகதம்பிரான் கோவில்கள் தீபகத்திலே, குறிப்பாக நைனா தீவிலும் அனல தீவிலும் உள்ளன. நாகா, நமினா எனும் பதங்கள் பாம்பு எனும் பொருள்படும். நாக வழிபாடு இன்றும் இப்பகுதியிலே பிரபல்யமாக விழங்குகின்றது. புராதன நாகர் மத்தியில் இவ்வழிபாடு நன்கு நிலவி வந்துள்ளது. வையாபாடல் “நாகா நமினார் தீவு (60) எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஈண்டுக் கவனித்தற்பாலது.

பெருங்கற் பண்பாட்டினைச் சேர்ந்த திராவிடர் மத்தியில் புராதன இந்து சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் சில நிலவி வந்துள்ளன. எனவே புராதன தீவகத்திலே வாழ்ந்த புராதன திராவிடர் குறிப்பாக தமிழர் மத்தியிலே ஆதி இந்து சமயம் நிலவி இருக்கலாம்.

இதைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பிற இடங்களைப் போன்று இங்கும் பௌத்தம் பரவியிருக்கலாம். பௌத்த மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கையின் புராதன வரலாறு கூறும் தீபவம்சம், மகாவம்சம் முதலிய நூல்களிலே நாகதீபம் ஒரு முக்கியமான பௌத்த நிலையமாக கூறப்படுகின்றது. இங்கு புத்தபிரான் வந்து சென்றார் என்ற ஐதீகம் உண்டு. நாக தீபம் எனும் பதம் பரந்த கருத்திலே வட இலங்கை முழுவதையும் குறிக்குமாயினும், சிறப்பாக நமினா தீவையே குறிக்குமென கருதப்படுகிறது. பியங்குதீபம் பிரிதொரு முக்கியமான பௌத்த நிலையமாக கூறப்படுகின்றது. இங்கு புகழ் பெற்ற அர்ஹந்தஸ் (பௌத்த ஞானிகள்) வாழ்ந்தனரெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்விடம் பற்றி வல்லிபுரம் பொற்சாசனத்திரும் குறிப்பு உள்ளதெனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விடம் புங்குடுதீவு என அடையாளம் காணப்படகின்றது. தீவகத்திலும் வரதீவு, மண்டைதீவு முதலிய இடப்பெயர்களும் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களிலே வருகின்றன. பௌத்த ஐதீகக் கதைகளிலே காரதீப (காரைதீவு) பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, அமித்த ஜாதகத்திலே பிராமண முனிவரான அகித்த (அகத்தியர்) தனிமையை விரும்பிக் காசிக்கும், பின் (தமிழ் நாட்டிலுள்ள) காவேரிப்பூம் பட்டினத்துக்கும், அங்கிருந்து நாகர்களுடைய காரை தீவுக்கும் சென்றார் எனக் கூறப்படுகின்றது. அங்கே அவர் காரைச் செடியினை அவித்து

உப்பு அல்லது வாசனைத் திரவியங்ளைத் சேர்த்து உண்டு, குகையிலே தன்னடக்கமுள்ள தூய துறவியாக வாழ்ந்தார் எனக் கூறப்படுகின்றது. பௌத்த துறவிகள் தனிமையையும் அமைதியையும் நாடிக் காடுகளிற் போன்று தீவுகளிலும் வாழ்ந்திருப்பர்.

மேலும் தமிழ் நாட்டுப் பௌத்த மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டேழுந்த மணிமேகலையிலே கூறப்படும் மணிபல்லவம் நமினாதீவு என அடையாளம் காணப்படுகின்றது. சிலர் இது காரைதீவு எனவும் கருதவர். மணிமேகலை, ஆபுத்திரன் ஆகியோர் அசுர பாத்நிரம் முதலியன பற்றிய ஐதீகங்கள் இன்னும் நமினாதீவிலே நிலவுகின்றன. எனவே, தென்னிந்திய, இலங்கைப் பௌத்த மரபுகள் தீவகத்திலும் சங்கமித்துள்ளமை குறிப்பிடப்பாலது. அக்காலகட்டத்தில் இங்கு வாழ்ந்த பௌத்தர்களிற் பலர் தமிழர் எனக் கொள்ளுதல் தவறாகாது. இந்தியாவில் போன்றும், இலங்கையின் பிறவிடங்கள் வலவிற்போன்றும், தீவகத்திலும், இந்து சமயமும் பௌத்தமும், அக்கம்பக்கமாகச் பல நூற்றாண்டுகள் நிலவியிருக்கலாம்.

நமினாதீவு எனும் பெயர் நமினாப் பட்டர் எனும் பிராமணர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறியதைத் தொடர்ந்து இத்தீவுக்கு இடப்பட்ட பெயரென ஒரு சாரார் கருதுவர். இவரே அங்கிருந்த நாகதம்பிரான் கோவிலின் ஆதி அர்ச்சகர் எனக் கூறப்படுகிறார். நமினார் என்னும் மக்கட் குழுவினர் இங்கு வந்து குடியேறியமையாலும் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம் எனச் சிலர் கூறுவர். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு, நமினா எனில் பாம்பு எனப் பொருள்படும். நாகா வழிபாடு நன்கு நிலவிய இடமாகையால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம். இதற்குப் பிராமணத் தீவு எனும் பெயரும் இருந்தது. காரைச் செடிகள் அதிகம் இருந்தபடியால் காரைதீவு எனும் பெயர் ஏற்பட்டதெனக் கருதப்படுகின்றது. பிரியன்குக் கொடிகள் அதிகம் காணப்பட்டபடியால் பிரியன்குத் தீவு எனும் பெயர் வந்ததாகவும், அது மறுவிப் பியங்கு தீவு எனவும், பின் புங்குடு தீவு எனப் பெயராயிற்று எனவும் ஒரு சாரார் கருதுவர். புங்கு எனும் மரத்தின் பெயரால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாமெனவும் சிலர் கருதுவர். மேலும் புங்குடூர், பூங்குடி முதலிய இடப்பெயர்கள் தமிழ் நாட்டிலுள்ளன. ஒரு வேளை இப்பெயர்களில் ஒன்று மருவிப் புங்குடுதீவு எனவும் வந்திருக்கலாம் தீவுகளிலே மிக நீண்ட தீவு நெடுந்தீவு என அழைக்கப்பட்டது. மேலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மிகத் தொலைவில் இருப்பதாலும் இப் பெயர் வந்திருக்கலாம். பசுக்கள் அதிகம் இருந்த படியால் பசுத்தீவு எனவும் இது பெயர் பெற்றது. வேலன்தாணை

என்பது மருவி வேலனையாயிற்று எனக் கருதப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காவலத்தில் வேலன் எனும் நாட்டுத் தலைவன் தானை சேனையுடன் அங்கு இருந்த படியால். அவ்விடம் வேலனை எனப் பெயர் பெற்றதென்று ஐதிகமுண்டு. இது போலவே நாராயணன் தானையுடன் தங்கியிருந்த இடம் நாரத்தனை என அழைக்கப்பட்டது. எனும் ஐதிகம் உண்டு. மேலும் வேலனை தனித் தீவு எனவும் அழைக்கப்பட்டு வந்தது.

புராதன காலத்தலே, தீவகத்திலே நிலவிய ஆட்சி முறை பற்றி அறியமுடியாதுள்ளது எனினும், சில குறு நிலத்தலைவர்கள் இத்தீவுகள் ஒன்றில் அல்லது பலவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருப்பர். இவர்கள் சுதந்திரமாகவே அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சிபுரிந்த அரசர் அல்லது சிற்றரசர்கள் அல்லது அநுராதபுர மன்னரன் கீழ் ஆட்சி செய்த தேசாதிபதிகளின் கீழ் நிர்வாகத்தைக் கவனித்திருப்பர். வரலாற்றுக் காலம் தொட்டுத் தீவகம் ஒரு தனி நிர்வாகப் பகுதியாக இருந்து வந்திருக்கலாம். குளக்கோட்ட மகாராசன், வெடியரசன் பற்றிய கதைகள் நெடுந் தீவிலும், காரைதீவிலும் அல்லிராணி பற்றி கதைகள் அல்லைப் பிட்டியிலும் நிலவுகின்றன. இவை ஐதீகங்களாகவே நிலவுகின்றன. இவற்றின் வரலாற்றியல்பு நுணுகி ஆராய வேண்டியதாகும். மேற்குறிப்பிட் நயினாப் பட்டர், வேலன் நாரகயணன் முதலியோர் பற்றிய ஐதீகங்களும் அவற்றுடன் கவனித்தற்பாலன. வேலனையின் நடுப்பகுதியிலே கோபுரத்தடி எனும் இடத்திலுள்ள அழிபாடுகள் அல்லி அரசாணியின் மாளிகைக்கு உரியன என மரபுவழியாக கூறப்படுகின்றது. ஆனால் உண்மையிலிது போத்துக்கீசர் அல்லது ஒல்லாந்தரின் அவதானிப்பு நிலையமாக இருந்திருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகிறது. 1832ல் இது 50 அடி உயரமுள்ளதாய் இருந்தது. ஆனால் இன்று அதன் கீழ்ப் பகுதியே இல்லை.

பல்லவர்-பாண்டியர் காலத் தமிழகத்திலேற்பட்ட ஆதிக்கப்படர்ச்சி, சைவ, வைணவ மறுமலர்ச்சி முதலியவற்றின் தாக்கம் தீவகத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இச்சமயத் தாக்கம் வர்த்தகமூலமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அக்கால மறுமலர்ச்சியின் விளைவாகத் தமிழகத்திலேயே பெளத்தம், சமணம் செல்வாக்கிழந்தன. போலத் தீவகத்திலும் காலகப்போக்கிலே பெளத்தம் மறைந்திருக்கலாம்.

கி. பி. 10ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சோழப்பேரரசு, அடுத்த நூற்றாண்டின்

தொடக்கத்திலே இலங்கை முழுவதையும் அடிப்படுத்திற்று. தீவகத்திலும் இதன் தாக்கம் ஏற்பட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. வட இலங்கையினை கட்டுப்படுத்துவதற்கு கேந்திரநிலையத்திலுள்ள ஊர்காவற்றுறை போன்ற துறைமுகங்களையும் கட்டுப்படத்துதல் அவசியமாகும்.. ஊர்காவற்றுறைக்கு அண்மையில் நாரத்தனையில் இன்று தான்றோன்றி ஈஸ்வரி(மனோன்மணி) ஆலயம் அமைந்துள்ள இடத்திலே சுமார் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன், கல் சேகரிக்க வெடி வைத்த போது, சோழப் பேரரசராகிய 1ம் ராஜராஜனின் 38 செப்பு நாணயங்கள், சேர மன்னனின் 5 வெள்ளி நாணயங்கள், பொன்மயிகளின் துண்டுகள், சிறிய அம்பாள்(லக்ஷ்மி) சிலை, முதலியனவும், வேறு பொருட்களும் வெளிவந்தனவாகக் கூறப்படுகின்றது. மேற் குறிப்பிட் சின்னங்களில் சில யாழ்ப்பாணம் நூதனசாலையில் உள்ளன. பண்ணைத் துறை எனும் பெயர் சோழ நாட்டிலுள்ள பெண்ணையாற்றுப்பகுதியிலே இருந்து வந்தோராலிடப்பட்டதென்றும் ஐதிகம் உண்டு. புங்குடு தீவிலுள்ள சோழனோடை, சோழகன்புலன் முதலிய இடப்பெயர்கள் குறிப்பிட்பாலன. மேலும் இத்தீவிலுள்ள பல்ல தீவு எனும் இடப் பெயர் சோழருக்கு முந்தைய பல்லவத் தொடர்பினை காட்டுவதாயும் இருக்கலாம். இதேவேளையில் தமிழ் நாட்டிலே சோழருக்கு முன் ஆட்சி செய்த பல்லவ வம்சத்தினர் மணி பல்லவத்தினைச் சேர்ந்தவர் என்பதும், இம்மணிபல்லவம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு நயினா தீவு அல்லது காரதீவு என்ற ஐதிகமும் குறிப்பிட்பாலன. இது பற்றிய செவ்வையான ஆய்வு அவசியம். எனினும் தமிழ் நாட்டுக்கும் தீவகத்திற்கும் இடையிலே தொடர்புகள் நிலவி வந்தமை தெளிவாகும்.

கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே, சிங்கை நகரை (நல்லூரை)த் தலை நகராகக் கொண்டு எழுச்சிபெற்ற யாழ்ப்பாணத்தமிழரசு காலத்திலே தீவகத்திலும் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது. இக்காலத்திலே குடாநாடு வலிகாமம், வடமராட்சி, தென்மராட்சி, பச்சிலைப்பள்ளி என நான்கு நிர்வாகப் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இத்துடன் தீவகம் அல்லது தீவுப்பற்றும் ஒரு தனி நிர்வாகப் பிரிவாக இருந்தது. இத்தகைய பிரிவு இதற்கு முன்பே நெடுங்காலமாக நிலவி வந்திருக்கலாம். யாழ்ப்பாண மன்னரைத் தொடர்ந்து, ஆதிக்கமேற்படுத்திய போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் ஆகியோர் தீவகத்தினை ஒரு நிருவாகப் பிரிவாக பரிபாலித்து வந்தனர். பிரித்தானியர் ஆட்சிக்குப் பின் (1948ன் பின்) இக்காலம் வரை இந்நிருவாகப் பிரிவு மேலும் இரண்டு பிரிவுகளாகவும் பின் மூன்று பிரிவுகளாகவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

பண்ணாட்டு வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் தீபகத்திலும் நிலவிவந்தன. இந்தியத்தொடர்புகளை விட, கிஷேக்க, உரோம, அராபிய, சீனவர்த்தக தொடர்புகளும், யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டுடன் நிலவியது போன்று தீவகத்திலும் நிலவிருக்கலாம். இந்தியத்தொடர்புகளுக்கான சான்றுகள் சில ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளது. நமினாதீவு நாகபூஷணியம்மன் கோவிலில் உள்ள கற்பலகைச்சாசனம் ஊர்காவற்றுறையில் இருந்து அங்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதாக தெரிகிறது. இச்சாசனத்தின் மூலம் கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே, முதலாம் பராக்கிரமபாகு காலத்திலே, ஊர்காவற்றுறையிலே நடைபெற்று வந்த வெளிநாட்டு வர்த்தகம் பற்றிய சில விபரங்கள் அறியப்படுகின்றன. கி.பி. 1922லே வினாசிபிலிப்பன் என்பவன் அல்லைப்பிட்டியிலே கிடங்கு வெட்டியபோது, 179 குஜராத் பொற்காசுகள் கிடைத்தனவாக அறியப்படுகின்றது. சோழப்பெருமன்னரின் காசுகள், மத்தியகால இலங்கை- பொலநறுவ, தம்பதெனிய, யாப்பகுவ, கோட்டை மன்னரின் காசுகள் தீவகத்திலும் கிடைத்துள்ளன. இவை பெரும்பாலும் வர்த்தகத்தின் மூலம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம். சோழரின் காசுகள் அவர்களின் ஆதிக்கத்தினைத் தொடர்ந்தும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம். பொலநறுவைக்காலத்தில் (கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டு முற்பகுதி) பின் தென் இலங்கை மன்னரின் சேதுநாணயங்கள் தீவகத்திலும் கிடைத்துள்ளன. இவை அவர்களின் மேலாதிக்கம் நிலவியதைக் காட்டுவதாகலாம். மேலும், இங்கு கிடைக்கும் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் நாணயங்களும் அவர்களின் மேலாதிக்கம் நிலவியதை எடுத்துக்காட்டுவன.

சீனத்தொடர்புகளைக் காட்டும் சான்றுகள் குறிப்பிடற்பாலன. கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் சில நூற்றாண்டுகளாகச் சீன வர்த்தகம் செழிப்பாக இலங்கையிலும் நடைபெற்று வந்தது. தீவகத்திலும் இதற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. வேலணையின் மேற்குக்கரையில் உள்ள சீனன்கோயில் எனுமிடத்திலே சீனக்குடியிருப்பு ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. சுமார் அரை நூற்றாண்டுக்கு முன் நமினாதீவிலே துறைமுகத்திற்கு அண்மையிலுள்ள பப்பிரவன்சல்லி என்னும் இடத்திலே கிடங்கு வெட்டிய போது பெரிய சாடிகள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் ஒன்று (1936ல்) கொழும்பு நூதன சாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. அங்கு நூதனசாலை இயக்குனராகக் கடமையாற்றிய திரு. ஏ. மல்பஸ் என்பவர் இதனை கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்த சீனச்சாடி என அடையாளம் காட்டினார். இத்தகைய சாடிகள் தீவகத்திலே நமினாதீவு, நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை முதலிய இடங்களிலும் வெளியே பொலநறுவ போன்ற

இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. இவை போன்ற சாடிகளின் துண்டுகள் அல்லைப்பிட்டி, கந்தரோடை, வல்லிபுரம், மாந்தை முதலிய இடங்களிலும் காணப்பட்டுள்ளன. அல்லைப்பிட்டியிலே 1977 லே பேராசிரியர் ஜோன்ஸ் கார்வெல் நடத்திய அகழ்வாய்வின் போது மேற்குறிப்பிட்ட சீனச்சாடிகள், மட்பாண்டங்கள் முதலியவற்றின் துண்டுகள் முதலியன வெளிவந்தன. இவ்வகழ்வாய்வின்போது இவ்விடத்திலே பழைய இந்துக் கோயில் ஒன்று இருந்ததற்கான தடையங்களும் கிடைத்தள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் மாநடதையிலும் சீனத்தொடர்புடைய சான்றுகள் சிலவற்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இவை கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் சில நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையில் நிலவிய சீனத்தொடர்புகள், குறிப்பாக வர்த்தகத் தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதாக அப்பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டளவைச் சேர்ந்த சீனக் காசுகள் கந்தரோடையில் கிடைத்துள்ளன. மலாய்த்தீபகற்பம், ஜாவா போன்ற இடங்களைச் சேர்ந்த சந்திரபாலுவின் படையெடுப்பிலும், வர்த்தகத் தொடர்பு போன்றவற்றிலும் மலாய்த்தீபகற்பம், ஜாவா போன்ற தென்கிழக்காசியத் தொடர்புகளும் நிலவின எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக தீவகத்திலுள்ள சில இடப்பெயர்களில் சாவான் (ஜாவாக்காரன்) வளவு சீனன்புலம், கணக்கனார் வளவு, செட்டியார் தோட்டம், செட்டிவளவு, பனிக்கன் புலம் போன்றவை முறையே ஜாவாக, சீன, இந்தியத்தொடர்புகளை காட்டுவனவாகலாம் இந்நாடுகளைச் சேர்ந்த வணிகர் இவ்விடங்களில் தங்கியிருக்கலாம். அல்லது தொடர்பு கொண்டிருந்திருக்கலாம். கோவளம் என்னும் இடப்பெயர் காரைநகரின் மேற்கு பகுதியிலும், குடாநாட்டின் வடகரையிலும் இதே பெயர் கேரளமானிலக் கரையிலுமுண்டு எனவே, அங்கிருந்து இவ்விடங்களுக்கு ஏற்பட்ட மக்கள் புலப்பெயர்ச்சி அல்லது வர்த்தக, பண்பாட்டுத்தொடர்புகளை அல்லது இரண்டினையும் இப்பெயர் காட்டுவதாகலாம். தீவகத்தில் உள்ள இடப்பெயர்கள் சிலவற்றிலே சிலபழைய தமிழ் வழக்காறுகளும் காணப்படுகின்றன. துருத்தி எனும் சொல்தீவையும் குறிக்கும் திருமுருகாற்றுப்படைமில் (வரி 203) இக்கருத்தில் வந்துள்ளது. புங்குடுதீவிலே குறிக்கட்டுவானுக்கும், பிரதான தீவுக்கும் இடையேயுள்ள சிறு தீவு நடுவுத்துருத்தி (நடுவேயுள்ளதீவு) என அழைக்கப்படுகின்றது. களபூமி (போர்க்களம் அல்லது நெற்களம்) என்னுமிடம் காரைநகரிலுள்ளது. களதீவு எனுமிடம் புங்குடுதீவிலுள்ளது. புறநானூற்றுச் செய்திகளை குறிப்பாக புறப்பொருள் அம்சங்கள் சிலவற்றை நினைவூட்டும் வெட்சி யாமுனை, வியப்புலி, கரந்தலி, பானாவிடை

போன்ற இடப்பெயர்கள் புங்குடுதீவிலுள்ளன என அவ்வூர் முதுபெரும் சைவத்தமிழ் அறிஞர் பண்டிதர் அ. கனகசபை கருதுகின்றார். பத்தீவு என அழைக்கப்படும் நெடுந்தீவிலிருந்தும், அருகில் உள்ள கச்ச தீவில் இருந்தும் பாஸ், தமிழ், நெய் முதலியன இராமேஸ்வரத்தில் உள்ள இராமநாதகவாமி கோயிலுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும், பெரியபுலம், மன்னம்புலம், உயரப்புலம், மண்கும்பான், மடத்துவெளி, குறிகாட்டுவான், நெடுந்தீவு, பண்ணைத்துறை முதலிய இடப்பெயர்கள் குறிப்பிடற்பாலன. முதலாம் ராஜேந்திர சோழப்பெருமன்னனின் தென்கிழக்கு ஆசியத்திக்கு விஜயம் பற்றி கூறும் தமிழ் மெய்கீர்த்தியிலே அவன் வென்ற இடங்களிலொன்றாகப் பண்ணையும் குறிப்பிடப்படுகிறது. துறைநீர்ப்பண்ணை என அது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை ஈண்டு வனித் தற்பாலது. பண்ணைத் துறை இவ்விடத்தினதும், பண்ணைத்துறையினதும் பெயர், சோழரின் பெண்ணையாற்றுத் தொடர்பாலும் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் பெண்ணை பண்ணையாகத் திரிபுற்றிருக்கலாம் எனவும் கருதப்படுகின்றது. ஆறுபோன்று இவையும் கடலை அடுத்து இருப்பது கவனித்தற்பாலது பெண்ணை யாற்றுப்பகுதியில் இருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்த மக்கள் இங்கே இறங்கிய போது, இது தமது தர்ப்பநாட்டினைப் போல இருந்தமையால் இப்பெயர் இட்டனர் என்ற ஐதீகம் உண்டு. இது நன்கு ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

தமது தாய்நாட்டில் உள்ள அம்சங்கள் தீவகத்திலே காணப்பட்ட படியாற் போலும் ஒல்லாந்தர் தாய்நாட்டிலுள்ள இடப்பெயர்கள் சிலவற்றை இவற்றிற்கு குட்டினர். அங்கு றையின் ஆற்றின் கீழ்ப்பகுதிகளில் தீவுகள் போன்ற தீவுகள் போன்ற நிலப்பகுதிகள் காணப்படுவது போல, இங்கு கடல் நீரினால் சூழப்பட்டுள்ள தீவுகளை அவர்கள் அவதானித்தும் பெயரிட்டிருக்கலாம். இங்குள்ள கடல்களை அவர்கள் உவநீர் ஆறுகள் எனவும் தமது ஆவணங்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளனர். இப்பெயர்ப்பட்ட வழக்காறு தீவகத்திலும் உண்டு, ஏழுதீவுகளையும் சூழ்ந்துள்ள கடல் நீர் ஒன்று சேருமிடம் ஏழாற்றுப்பிரிவு என அழைக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதியிலே சுழி நீரோட்டமிருப்பதால் வள்ளங்கள் முதலியன இதனை விலக்குவன அல்லது கவனமாக செல்லவன. ஒல்லாந்தர் வேலணையினை லெய்டென் எனவும், காரைதீவினை (காரைநகரை) அம்ஸ்டாம் எனவும், நெடுந்தீவினை டெல்வ்ற எனவும் அழைத்தனர். இவற்றுள் லெய்டென், டெல்வ்ற ஆகிய இரண்டு பெயரும் இன்றும் வழக்கிலுள்ளன. ஊர்காவற்றுறையினைப்

போர்த்துக்கீசர் காயெஸ் (caes) என அழைத்தனர். அங்கு ஐரி (உருண்டி) க் கோட்டையினைக்கட்டினர். யாழ்ப்பாணக் கடலைப்பாதுகாக்க அவர்கள் வோர்ட்டலெஷாடு காயெஸ் (fortalexa do caes) எனும் கோட்டையினைக்கட்டினர். இதன் அழிபாடுகள் உள்ள இடமே காரைநகர் மேற்கில் உள்ள ராசாவின் தோட்டமெனக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விடத்திலே இப்பகுதி மன்னரின் மானிகை இருந்திருக்கலாம், Caes டச்சுமொழியில் கயிற்ஸ் (kayts) என அழைக்கப்பட்டது. இப்பெயர் ஒல்லாந்தில் உள்ள ஊராகும். காயெஸ் எனும் பெயர் முதலில் இதற்கு எதிரே காரைநகரிலுள்ள துறைமுகத்திற்கு இருந்ததாகவும், பின்னரே இவ்விடத்தினைக் குறித்ததாகவும் கருதப்படுகின்றது. ஆங்கிலத்திலும் kayts எனும் பெயரே இன்னும் நிலைத்துள்ளது.

போர்த்துக்கீசர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியினை நினைவூட்டும் கோட்டைகள் நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர் முதலிய இடங்களில் இன்றும் உள்ளன. இவற்றுள்ளே ஹமன்ஹில் கோட்டை குறிப்பிடற்பாலது. காரைநகருக்கும், ஊர்காவற்றுறைக்கும் இடையில் உள்ள கற்பாறையாலான சிறுதீவிலிது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து இந்தியாவுக்கும், யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையே செல்லும் கப்பல்களை அவதானிக்கலாம். யாழ்குடாநாட்டின் வெளித்தொடர்புகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய கேந்திர ஸ்தானமென்றில் இது அமைந்துள்ளது. இதன் முக்கியத்துவத்தினை போர்த்துக்கீசர் உணர்ந்து ஒரு சிறு கோட்டையினை இங்கு கட்டினர். அவர்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்து மன்னரும் அதன் முக்கியத் துவத்தினை உணர்ந்திருப்பர். போர்த்துக்கீசரைத் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் பெற்ற ஒல்லாந்தர் இதனைத் திட்டமிட்டுப் பெருப்பித்துக் கட்டினர். இது பன்றியின் கால் வடிவத்தில் அமைந்துள்ளபடியால் தமது மொழியில் ஒல்லாந்தர் இவ்வாறு அழைத்தனர். இப்பெயரே இன்னும் நிலைத்துள்ளது. இவர்களின் கட்டிடக்கலை திறனுக்கும் இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். தொடர்ந்து பிரித்தானியரும் இதனைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். அனலைதீவு போர்த்துக்கீசர் காலத்திலே டொனாகிளார எனும் மாதினால் நிறுவகிக்கப்பட்டு வந்தது. அவர் பருத்த தேகமுடையவர் எனவும், அவர் பயன்படுத்திய கதிரையில் சாதாரணமாக இருவர் இருக்கலாம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தீவு அவரின் பெயராலும் அழைக்கப்பட்டது.

ஊர்காவற்றுறையிலே கப்பல் கட்டும் தொழில் நெடுங்காலமாக நிலவி

வந்துள்ளது. காரைநகரின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள குரியன் பிட்டி குறிப்பிடற்பாலது. இங்கு தமிழ் மன்னர் கால மாளிகை இருந்திருக்கலாம். இதன் மேலே போர்த்துக்கீசரின் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அகழ்வாய்வு மூலமே இவற்றை உறுதிப்படுத்தல் அவசியம். ஒல்லாந்தர் நெடுந்தீவிலே குதிரை வளர்த்தலை ஊக்கப்படுத்தி வந்தனர். அராபியர் பாரசீகம் முதலிய நாடுகளில் இருந்து நல்ல இனக் குதிரைகளை இங்கு கொண்டு வந்து பெருக்கினர். பின்வந்த ஆங்கிலேயரும் இதில் ஓரளவு கவனம் செலுத்தினர். ஆனால் குதிரைகள் தரம் குன்றிய நிலையில் இன்னும் உள்ளன. பிரித்தானியர் ஆட்சியின் தொடக்கத்திலே இராணுவ அதிகாரியான நோலன் நெடுந்தீவு நிருவாகத்தை கவனித்து வந்தான். அவன் அயர்லாந்து நாட்டினைச் சேர்ந்தவன். தாய்நாட்டிற் போன்று முருகைக்கற்களாலான வேலியினை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கலாமெனக் கருதப்படுகிறது. இவ்வகை வேலிமுறை நெடுந்தீவுக்குரிய நெடுந்தீவுக்குரிய சிறப்பு அமிசமாகும். மேலும், புங்குடுதீவு மேற்கிலே 'கல்லடைப்பு' பகுதியில் இத்தகைய வேலிசிலகாலத்தின் முன்இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது இல்லை.

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரித்தானியர் தொடர்புகளினாலே, கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ சமயங்கள் தீவகத்திலும் பரவின. இவற்றிற்கான தேவாலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கீசர்காலத் தேவாலயங்களை ஒல்லாந்தர் திருத்தியோ திருத்தாமலோ தமது தேவாலயங்களாகவும் பயன்படுத்தினர். இதனால் இதனால் போர்த்துக்கீசர்கால கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் இன்று பெரும்பாலும் இல்லை. ஒல்லாந்தர் தேவாலயங்கள் பலவும் பின் கைவிடப்பட்டன. இன்றைய தேவாலயங்கள் பெரும்பாலும் பிரித்தானியர் காலத்தவை, நமினாதீவு, சாட்டி ஆகிய இடங்களிலே முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் சில உள்ளன.

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் ஆவணங்கள், அறிக்கைகள், கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து சமய குருமார் எழுதிய நூல்கள் மூலம் தீவகம் பற்றிய பல நம்பகமான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அவற்றுட் சில முற்பட்டவை, சில சமகாலத்தவை, சில ஐதீகங்களும் குறிப்பிட்டுள்ளன. இவர்களிலே வேர்னாவோடி குவேரோஸ், போலோத திரினிதாதே ஆகிய கத்தோலிக்க மதகுருமாரும், நிபெய்ரோ எனும் போர்த்துக்கீச தளபதியும், போல்டேயஸ் எனும் ஒல்லாந்த புரட்டஸ்தாந்து மதகுருவும், எழுதியுள்ள நூல்களும், ஒல்லாந்த தேசாதிபதிகள் எழுதியுள்ள நினைவேடுகளும் (memoirs) குறிப்பிடற்பாலன. போர்த்துக்கீசருடைய முக்கியமான ஆவணங்களில் ஒருபகுதி ஒல்லாந்தருடன் நடைபெற்ற போர்களில்

அழிந்து விட்டமை துரதிர்ஷ்டமே. எனினும், கோவாவிலும், லிஸ்பனிலும் சில முக்கியமான ஆவணங்கள் உள்ளன. ஒல்லாந்தர் கால ஆவணங்களைப் பிரித்தானியர் பெருமளவு பேணியுள்ளனர். எம்மவர் மத்தியிலே வரலாற்று மரபுகள் நன்கு பேணப்பட்டில. அதேவேளையிலே எம் நாட்டிற்கு வந்த மேற்குறிப்பிட்ட பிறநாட்டவர் எழுதிவிட்டு சென்றுள்ள சில முக்கியமான ஆவணங்கள் இதுவரை நன்கு பயன்படுத்தப்படாமையும் துரதிர்ஷ்டமே. போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் கால வரலாற்று மூலங்களை பயன்படுத்துவதில் வரலாற்று மாணவர் கவனம் செலுத்தவேண்டும். மேற்குறிப்பிட்ட போர்த்துக்கீச ஒல்லாந்த ஆவணங்கள், அறிக்கைகள் நூல்கள் மூலம் இக்காலகட்டத்திலே தீவகத்திலே வாழ்ந்த மக்களின் தொகை, அவர்களின் தொழில், தொழில் வாய்ப்புகள், பொருள்வளங்கள் முதலியன பற்றி ஓரளவாவது அறியலாம். தீவகத்திலே விவசாயம், மந்தைவளர்த்தல், மீன்பிடித்தல் வியாபாரம் முதலிய தொழில்களும், சாவேர், சிப்பி, சங்கு, மீன், மான், முயல், ஆடு, மாடு, எருமை, குதிரை, (நெடுந்தீவில்) பூனை, தென்னை முதலிய பொருள் வளங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சிறு காடுகளும் இங்கு இருந்தன. புங்குடுதீவிலுள்ள பெரியகாடு போன்ற இடப்பெயர்கள் இதனை இன்னும் நினைவூட்டும். இவற்றிலே மான் முயல் முதலிய மிருகங்களும் வாழ்ந்தன. இங்கு மான்கள் காணப்பட்டமை குறித்து ஒல்லாந்த ஆவணங்களும் குறிப்பிடுகின்றன. மானெழுவம், மானாவெள்ளை, மானங்கள் முதலிய இடப்பெயர்கள் இதனை நினைவூட்டுவன போலும். கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே (1658-1665) ஒல்லாந்த மதகுருவாகக் கடைமையாற்றிய போல்டேயஸ் புங்குடுதீவில் வாழ்ந்த ஆண்கள் ஏனைய இந்தியப் பகுதிகளிலுள்ளவர்களிலும் பார்க்க உயரமானவர்கள் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், போர்த்துக்கீச ஆசிரியர் சிலரின் கூற்றுப்படி தீவகத்திலே கடற்கொள்ளையரின் அட்டகாசங்களினால் மக்கட்தொகை அக்காலத்திலே குறைவாக இருந்ததாகவும், போர்த்துக்கீசர் வருகையினைத் தொடர்ந்து அமைதியேற்பட கூடுதலான மக்கள் இங்கு வாழ்ந்தனர் எனவும் அறியப்படுகின்றது. இது எந்த அளவுக்கு வரலாற்றுண்மை என்பது ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். சாயவேர் தீவகத்தின் பல இடங்களிலும் கிடைத்ததாயினும், காரைநகரின் கிடைத்த சாயவேரே மிகச்சிறந்த ரகமானதாகக் கூறப்படுகின்றது. பருத்தியும் ஓரளவு பயிரிடப்பட்டது. பருத்தியடைப்பு, பருத்திவளவு, பருத்திக்கீவு, முதலிய இடப்பெயர்கள் தீவகத்தில் உள்ளன. திருமுத்தையாபிள்ளை என்பவர் பருத்திக்கீவிலே பருத்தி உற்பத்தியை பெரிய அளவில் தொடக்கினார். ஆனால்,

அங்கு பருத்திச்செடி நங்கு வளர்ந்தாலும் லாபகரமில்லாமையால் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் பெயர் மட்டும் நிலைத்துள்ளது. நெடுந்தீவிலே நோலன் சணல் உற்பத்தியை பெருக்கினான்.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தின் பிற்பகுதியிலே, 19ம் நூற்றாண்டு முடிவிலும், குறிப்பாக இருபதாம் நூற்றாண்டு முற்பாதியிலும் தீவக மக்களில் ஒரு சாரார் பெரிய, சிறிய வர்த்தகம் செய்யும் நோக்குடன் தென்னிலங்கை சென்றனர். அங்கே, அவர்களின் சிலர் காலப்போக்கிலே பிரபல வர்த்தகர் ஆயினர். வேறு சிலர், மலேசியாவுக்கும், சிங்கப்பூருக்கும் சென்றனர். இவர்களில் ஒருசாரார் அவ்விடத்திலே தங்கிவிட்டனர். மற்றையோர் திரும்பிவிட்டனர் 1948 க்குப் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட குடியேற்றத்திட்டங்களைத் தொடர்ந்து ஒருசாரார் கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார், முதலிய மாவட்டங்களிலே குடியேறியுள்ளனர். 1983ல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தை தொடர்ந்து ஒரு சாரார், பிரான்ஸ், மேற்கு ஜெர்மனி, டென்மார்க், நோர்வே, கனடா இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளுக்கு சென்றுள்ளனர். வேறு சிலர் சவுதி அரேபியா, ஓமான் போன்ற மேற்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் தற்காலிகத் தொழில் நாடிச் சென்றுள்ளனர். தீவக மக்களின் வரலாற்றினை நோக்கும் போது, “திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடு” எனும் தமிழ் மூதுரைக்கு அவர்கள் ஒரு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகவும் உள்ளனர். இத்தீவுப்பற்று நீண்டகால வரலாறும், தனித்துவமும் கொண்டதாகும். இப்பகுதி மக்களின் நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. தீவகவரலாறு பற்றிய மேலோட்டமான சில தகவல்கள் இச்சிறு கட்டுரையிலே தரப்பட்டுள்ளன. விஞ்ஞான ரீதியிலே பல்வேறு வரலாற்று மூலங்களையும் நன்கு பயன்படுத்தி மேலும் இவ்வரலாறு விரிவாக எழுதப்பட வேண்டும்.

நயினாதீவு நாகபூஷணியம்மன் கோவிலிலுள்ள கற்பலகைச் சாசனம்.

01. .... நாங்கள்....
02. ....வந்து ஊராத்துறை
03. (யில்) பரதேசிகள் வந்து
04. இருக்க வெணுமென்றும்
05. அவர்கள் ரகைஷப்படெ
06. வணுமென்றும் பலதுறை
07. ற களில் பரதேசிகள் வந்து நந்து
08. றையி(ல) கூட வெணுமென்று

09. : (ம்) நாய் ஆணை குதிரை மெல்ஸ்டெஹ
10. (மு)ண்டாதலாய் நமக்கு ஆணை குதிரை
11. கொடுவந்த மரக்கலங் கெட்டது
12. ன்டாகில் நாலத்தொன்று பண்டா
13. (ர) த்துக்குக் கொண்டு மூன்று கூறும்
14. (உ) டையவனுக்கு விடக்கடவதாகவு
15. (ம்) வாணிப மரக்கலங் கெட்டதுண்
16. டாகில் செம்பாகம் பண்டாரத்துக்
17. (கு) க் கொண்டு செம்பாகம் உடைய
18. (வ)னுக்கு விடக்கட்டுவதாகவும் இவ்
19. வவஸ்தை சந்திராதித்ய(கு)ள்ளதனையுங்க
20. ல்லிலுஞ் செம்பிலும் எழுத்து வெ
21. ட்டி வித்து இவ்வஸ்தை செய்துங்கு
22. டுத்து தேவ(ஹ) பராப்ரம்புஜோ ரிபுராஜவ
23. (ம்ச) தேவநல(ஸ்)ஸகலஸிம்ஹா சக்ரவ
24. ர் (த்தி)

சமஸ்கிருதப்பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பு

வரி 22-23

சகல சிங்களத்துக்கும் (சிங்களத்திற்கும்) சக்கரவர்த்தியாகிய தேவ பராக்கிரம்புஜோ...

இக்கல்வெட்டின் கீழ்ப்பகுதியுள்ள கற்பலகை கோவிற்குவருக்குள்ளே வைத்துக்கட்டப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. கத்தி தீட்டியதாலும், வேறுசில காரணங்களாலும் இதன் பின்புறத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் மறைந்து விட்டன. இக்கல்வெட்டு ஊர்காவற்றுறையிலே எழுதப்பட்டமை தெளிவாகிறது. இதன் பிரதி செம்பிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அது எங்குள்ளதென்பது தெரியாது.

உசாத்துணை.

நூல்கள்:

Bolddaes, Phillipus; A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, The Ceylon Historical Journal, Vol viii, July 1958 to 1959. Nos.1-4.

Basett R.H; Romantic Ceylon, Great Britain, 1929.

Casie Chetty, Simon; The Ceylon Gaetdeer, Ceylon 1934, Re-printed with an Intr.by Prof.T.Vimalananda, Colombo.1972.

Law B.C (Ed.and Tr.); Dipavamsa, The Ceylon Historical Journal Vol. VII, July 1957 to April 1958, Nos.1-4.

Mahanama; Mahavamsa, Eng. Tr. by W.Geiger, London, 1934.

Poulo Da Trinitade; Conquista Spiritual du Oriente, Chapters on the introduction of Christianity in Ceylon, translated and annotated by the Rt. Rev.Dr.E.Peiris and Friar Achillas Meersman, Colombo,1972.

Queyroz, Fernao De; The Temporal and Spiritual Conquest of the Island of Ceylon. vols. 1-iii, Tr.by Fr.S.G.Perera, Colombo,1930.

Raghupathy.P; Early Settlements in Jaffna - An Archaeological Survey, unpublished Ph.D.Thesis submitted to the University of Jaffna,1983.

Rasanayagam S; Ancient Jaffna, Madras, 1926.

Ray H.C (Ed); The History of Ceylon, Vol.I, Pts.I and II, Co-

lombo,1960.

Ribeyro; Ceylon presented by Captain Juan Ribeyro to the King of Portugal in 1685 Tr.by Abbe Le Grand, Colombo.

Memoris of the Dutch Governors.

குமாரசுவாமி ச.; * வடமாகாணத்துச் சில இடப்பெயர்களின் வரலாறு.

மயில் வாகனப் புலவர்; யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (பதிப்பாசிரியர் முதலியார்.குலசபாநாதன்) யாழ்ப்பாணம், 1953

வேலுப்பிள்ளை ச; யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி, 1918.

நடராசா க.செ; (பதிப்பாசிரியர்), வையாபாடல், கொழும்பு, 1980
முத்துக்கவிராசர்; கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாணம், 1983

அறிக்கைகள், சஞ்சிக்ககள் மிற வெளியீடுகள்:

ஈழகேசரி

உதயதாரகை

பூர்வகலா, யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியற்கழகச் சஞ்சிகை மலர் 1, வட்டுக்கோட்டை, 1973

ஆத்ம ஜோதி சிறப்புமலர், உலக இந்து மகாநாடு, நாவலப்பிட்டி, 1982.
(பதிப்பாசிரியர் நா. முத்தையா)

சிந்தனை .(பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா), தொகுதிகள் 1-5 வரை.

*****

19 பெரு என நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்
செப்டம்பர் 1983

தீவகம் நீர்வளம்

2

பேராசிரியர்: செ. பாலச்சந்திரன்,
கலைப் பிபாதிபதி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நீர்வளம் இன்றியமையாதது. நீர் இன்றி நாடு இல்லை. எனவே நமது பிரதேசம் பேணப்பட நீர்வளம் பேணப்படவேண்டும். நீர்வளத்தைக் குன்றாது பாதுகாக்க வேண்டும். கட்டுப்பாடுடைய பாவனை வேண்டும். எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குப் பேணிக்கொடுக்க வேண்டும். தீவகத்தில் நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட ஆலயங்களில் மகோற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கோவில்களில் நித்திய நைமித்தியங்கள் நிகழ்கின்றன. திருப்பணிகளும் கும்பாபிஷேகங்களும் விமரிசையாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஆயினும் இவற்றுக்கு அடிப்படை ஆங்காங்கு அமைந்திருக்கின்ற நன்னீர்த் தாழிகள் ஆகும். இந்த நன்னீர்த் தாழிகளின் நீர் மட்டம் குன்றாது இருந்தால் தான் நாமும் நமது ஆலயங்களும் சிறப்புற விளங்க முடியும்.

1. தீவகம்

தீவகம் பல தீவுகளைக் கொண்டது. ஆயினும் ஒரு சில தீவுகளில்தான் நன்னீர் வளமும் அதிக குடிசனத் தொகையும் உண்டு இந்த நன்னீர் வளப் பகுதிகளை நோக்கி குடிசனப் பெயர்ச்சி இடம்பெறுகிறது. இவற்றின் பரப்பளவையும், குடிசனத்தொகையையும், குடிசன அடர்த்தியையும் நிர்வாக நிலைமையையும் அட்டவணைகள் 1, 2 மூலம் அறியலாம்.

அட்டவணை 1

தீவுகள்-பரப்பு

1. நெடுந்தீவு	45.35	ச.கி.மீ
2. நயினாதீவு	4.66	"
3. அனலைதீவு	6.08	"
4. எழுவைதீவு	1.68	"
5. புங்குடுதீவு	30.30	"

6. காரைதீவு	37.59	"
7. வேலணைத்தீவு	66.88	"
8. மண்டைதீவு	10.95	"

Source : facts and figures

அட்டவணை 2

பரப்பும் குடிசனத்தொகையும் : 1981.

உ.அ.அ.பி.	பரப்பு	குடிசனத்தொகை	குடிசன அடர்த்தி
தீவுப்பகுதி வடக்கு	52.33 ச.கி.மீ	37583	719 ச.கி.மீ
தீவுப்பகுதி தெற்கு	91.53 "	38411	419 "
நெடுந்தீவு	43.35 "	5608	123 "

ஆதாரம்: குடிசனத்தொகைக்கணிப்பு அறிக்கை.1981.

2. நீர்வளம்

நீர்வளத்தைத் தீர்மானிப்பதில் மழைவீழ்ச்சி முக்கியமானதாகும். இயற்கையாக மயோசீன் சுண்ணக்கற்பாறை காரணமாக தரைக்கீழ் நீர் காணப்பட்ட போதிலும் மழைவீழ்ச்சியின் போக்குக்கு ஏற்ப அதன் மட்டம் மாறுதல் அடைகிறது. மழைவீழ்ச்சி நிலையை அட்டவணை 3 எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அட்டவணை 3

மாதச்சராசரி மழைவீழ்ச்சி

	ஊர்காவற்றுறை	நெடுந்தீவு
	அங்	அங்
ஜனவரி	3.14	3.1
பெப்ரவரி	1.12	1.08
மார்ச்	1.12	1.37
ஏப்பிரல்	1.37	1.52
மே	1.82	1.03
ஜூன்	0.44	0.34
ஜூலை	0.76	0.26
ஒகஸ்ட்	0.76	0.80
செப்டம்பர்	1.47	1.59
ஒக்டோபர்	9.36	7.89

நவம்பர்	13.82	10.94
டிசம்பர்	10.6	9.4

ஆதாரம்: வளிமண்டலத்திணைக்களம்.

மழைவீழ்ச்சி வருடம் முழுக்கச் சமனாகப் பெறப்படவில்லை. மொத்தத்தில் 50% மழை ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிலேயே பெறப்படுகின்றது. ஏனைய மாதங்களில் மிகக் குறைந்த மழையையே பெறுகின்றது. குறிப்பாக மே மாதம் தொடக்கம் செப்டம்பர் மாதம் வரை மிகக்குறைந்த மழையையே பெறுகின்றது. இது மிக வரட்சிக் காலமாகும். அதிக மழை பெறுகின்ற மாரி காலத்தில் தரைக்கீழ் நீர்மட்டம் உயர்வது வழக்கம். கோடை காலத்தில் இம்மட்டம் குறைந்து நீர்ப் பிரச்சினையை அதாவது நன்னீர்ப் பிரச்சினையை உருவாக்குகிறது. மாரி காலத்தில் கூடிய நீர் தரைக்கீழ் நீராகச் சேமித்தல் மிக அத்தியாவசியமாகிறது. தரைக்கீழ் நீர் சேமிப்பு குறைகின்ற போது பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டி வருகிறது. ஒவ்வொரு தீவிலும் காணப்படுகின்ற தரைக்கீழ் நீர் சேமிப்பு குறைகின்ற போது பல பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்க வேண்டி வருகிறது. ஒவ்வொரு தீவிலும் காணப்படுகின்ற தரைக்கீழ் நீர்ப் படுக்கை (நன்னீர்) பருமனில் மிகச் சிறியது. இதனால் நீர்ச் சேமிப்பை அதிகரித்தலும், பாவனையை மட்டுப்படுத்தலும் மிக முக்கியமாகின்றது.

3. தரைக்கீழ் நீர்.

நீர்வளம் என்று கூறுகின்ற போது நன்னீர் வளம் தான் கருத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. இது தரைக்கீழ் நீராக இருப்பதால் அந்த வளம் பேணப்படவேண்டும். பின்வரும் சமன்பாடு தரைக்கீழ் நீர் உருவாக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

$$UW=R-E-ET-SS-SF$$

- UW : தரைக்கீழ் நீர்
R : மழைவீழ்ச்சி
E : ஆவியாக்கம்
ET : ஆவியுயிர்ப்பு
SS : மேற்பரப்பு நீர்நிலைகளிற் சேமிப்பு
SF : மேற்பரப்பு நீர் வெளியேற்றம்.

சுண்ணாம்புப் பாறையின் நீர் உட்புகவிடும் இயல்பு காரணமாக

உட்செல்லும் நீர் அப்பாறையின் கண் காணப்படுகின்ற மூட்டுக்கள், உடைவுகள், குழிகள் ஆகியவற்றில் நீர் தேங்கியிருக்க வழியிருக்கின்றது. காலம் காலமாக பெறப்பட்ட மழைவீழ்ச்சி இதற்குக் காரணமாகின்றது. மழைவீழ்ச்சி நீண்ட காலத்திற்குக் குறைவாகப் பெறப்படுகின்ற போது, ஆவியாக்க ஆவியுயிர்ப்பு அதிகரிக்கின்றபோது, மேற்பரப்பு நீர் நிலைகளில் சேமிப்பு குறைகின்ற போது, மேற்பரப்புநீர் அதிகளவு கடலையடைகின்றபோது தரைக்கீழ் நீர்ச் சேமிப்பு பாதிப்படைகின்றது. இத்துடன் நீர்ப்பாவனையும் கூடுகின்ற போது மேலும் பாதிப்படைகிறது. தீவகத்தில் இச்சேமிப்பை அடையாளம் காணலாம். வேலணைத் தீவில் சாட்டி, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி வலயம் சிறந்த நன்னீர் சேமிப்புக் கொண்ட வலயமாகும். வேலணை மேற்கு, புளியங்குடல் ஆகியன அதற்கு அடுத்தாற்போல் நீர் கொண்ட வலயமாகும். புங்குடுதீவில் அப்படியான வலயமே இல்லை. நன்னீர்த்தன்மை மிகக் குறைந்த பகுதியே உண்டு. நெடுந்தீவின் மேற்கே ஒரு சில பகுதியிலும், காரைதீவின் வடக்குப் பகுதியிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு உண்டு. (படம் 2) நயினாதீவு, அனலைதீவு, மத்திய பகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் சாட்டி, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி தவிர ஏனையவை ஓரளவிற்கேனும் உவர்த்தன்மையைக் கொண்டன.

அட்டவணை 4

நீரின் உவர்த்தன்மை

நன்னீர்	150	PPM
சாதாரணநீர்	150-500	"
சவர் நீர்	500-1000	PPM
உவர் நீர்	1000 >	"
கடல் நீர்	20,000	"

4. நீர்ப்பாவனை.

மாரி காலத்தில் நன்னீர் பிரச்சினை இல்லை. மழை குறைந்த வருடத்தின் ஏனைய மாதங்களில் குறிப்பாக ஏப்ரல் மாதம் தொடக்கம் செப்டெம்பர் மாதம் வரை நன்னீர் சேமிப்பு வளம் அற்ற பகுதிகளில் நன்னீர்ப் பாவனையில் பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. இதற்காகப் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு தோல்வியடைந்துள்ளன.. (அட்டவணை 5) குடிசனப்பெருக்கம், அதன் காரணமாக வாழ்விட அதிகரிப்பு, உபஉணவுப்பிரச்சினை அதிகரிப்பு என நீர்ப் பாவனை அதிகரித்துள்ளது. கால் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட நிலப்பயன்பாடு

இப்போது பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. நன்னீர் இடங்கள் நெருக்கமான குடிசைப் பகுதிகளாக, உபஉணவுப் பயிர் நிலங்களாக மாறிவருகின்றன. நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் மிக அதிக அளவில் ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் நீரை வாரி இறைக்கின்றன. ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் கிணறுகள் பாவனையில் உள்ளன. இப்போது வீடுகளுக்கும் மின்சக்தியால் இயங்கும் நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் என்றுமில்லாத அளவுக்கு நீர் பாவனை அதிகரித்துள்ளது. (அல்லைப்பிட்டி, சாட்டி, மண்கும்பான் வலயம் விதிவிலக்கு) இதனால் பல நன்னீர் பகுதிகள் உப்பு நீர் பகுதிகளாக மாறி வருகின்றன. நன்னீர் வளம் அற்ற பகுதிகளை நோக்கின் தீவுப்பகுதியின் பெரும் பகுதி இதில் அடங்குகிறது. ஏப்ரில் மாதத்திலிருந்து நீர் பிரச்சினையை இவை எதிர் நோக்குகின்றன.

5. நீர் விநியோகம்.

மேற்குறிப்பிட்ட மாதத்திலிருந்து தீவுப் பகுதியிற் பெரும் பாகத்திற்கு வீட்டுத் தேவைக்காக நன்னீரை விநியோகிக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை உருவாகிறது. இதற்காக தீவுகளில் நன்னீர் காணப்படும் இடங்களில் இருந்து குழாய்கள் மூலம் நீர் விநியோகிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளன. (அட்டவணை 5) புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு போன்ற பகுதிகளுக்கு சாட்டியிலிருந்து கொள்கலன்கள் மூலம் நீர் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. குழாய்மூலம் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. குழாய் மூலம் விநியோகம் வேலணை தவிர ஏனைய இடங்களுக்கு வெற்றிகரமாக அமையவில்லை. தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளுக்கு நீரை குறிப்பிட்ட இடத்தில் இருந்து பெறுகின்ற போது அந்நீர் வளம் குறைகின்றது. அவ்வாறு குறையும் போது அந்த இடத்தை உப்பு நீர் நிரப்புகின்றது. இது குழாய் நீர் விநியோகத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட கிணறுகளுக்கு மட்டுமல்லாமல் பொதுக்கிணறுகள், தோட்டக்கிணறுகள் போன்ற அதிக நீர் பெறப்படும் இடங்களுக்கும் பொருந்தும்.

அட்டவணை 5

நீர் விநியோகத் திட்டங்கள்

1. நாரந்தனை - ஊர்காவற்றுறை	1952
2. நெடுந்தீவு	1967
3. புங்குடுதீவு	1977

4. நயினாதீவு	1952
5. வேலணை	1979
6. காரைநகர் வடக்கு	1976
7. அனலைதீவு	1983
8. அல்லைப்பிட்டி - ஊர்காவற்றுறை அமைப்பு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.	

கொள்கலன்கள் மூலம் விநியோகிக்கின்ற போது தேவைப்படும் அளவு கொடுக்க முடியாத நிலை தோன்றுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக புங்குடு தீவுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 30,000 கலன் நீர் தேவைப்படுகிறது. தற்போதைய நிலையில் 8000 கலன் மட்டும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. 15000 கலன் விநியோகக் நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறது. மண்டைதீவுக்குப் போதிய நீர் வழங்கப்படுவதில்லை. நயினாதீவு, நெடுந்தீவு மக்கள் போதிய நன்னீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். சாட்டி, மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டி வளத்தைக்கொண்டு ஊர்காவற்றுறைக்கு குழாய்மூலம் நீர் விநியோகிக்க அமைப்பு வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இதற்கு மேல் இங்கிருந்து மேலும் நீர் விநியோகத்திட்டங்கள் அமைக்க அந்த நீர் வளம் இடம் கொடுக்காது. ஆகவே நீர் விநியோகம் தொடர்ந்தும் தீவிர பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

6. நீர்வளம் பேணுதல்

அதிக நீர்ப்பாவனை, அதிக நீர் விநியோகம் ஆகியவற்றால் ஏற்படுகின்ற நீர் புற்றாக்குறையை ஈடுசெய்ய நீர் வளம் பேணப்படுதல் மிக முக்கியமாகும். நீரைசேமித்தல், நீர்ப்பாவனையை மட்டுப்படுத்தல், நீர் அசுத்தமாகாது தடுத்தல், உயிர்ச்சூழல் ஒழுங்கிணைப்பாதுகாத் தல், கடல் நீர் உட்புகாது தடுத்தல், பொதுமக்களுக்கு அறிவுறுத்தல் ஆகியன நீர்வளம் பேணுதலின் முக்கிய அம்சங்கள் ஆகின்றன.

6.1 நீரைசேமித்தல்

நீரை வெளியிடத்தொட்டிகளில் சேமிக்க முடியாது. இங்கு சேமித்தல் என்று கூறும் போது மழை காலத்தில் பெறப்படும் நீரை வீணடிக்காமல் நிலத்தினுள் புகவைத்து தரைகீழ் நீராக மாற்றுதல் எனும் பொருள்படும். மணல் இலகுவில் நீரை உட்கொள்ளும். களிமண் அதற்கடுத்ததாக நுண்ணுளைமையைக் கொண்டிருக்கும் (அட்டவணை 6)

அட்டவணை 6

நீரின் ஊடுவடிதல் (நுண்ணுளைமை)

மணல்	50-60%
களிமண்	45-55%
வண்டல் மண்	40-50%
சீராணமணல்	30-40%
பரல்	30-40%
பரலும் மணலும்	20-35%
மணற்கல்	10-20%
சுண்ணாம்புப்பாறை	1-10%

மழைநீரை தரைகீழ் நீராக மாற்றப் பல வழிகள் உண்டு. மேலதிக நீரை கடலுக்கு அனுப்பாமல் குளங்களுக்கு வழிப்படுத்துதல் மூலம் குளத்தினூடாக நீரை உட்செல்ல வைக்கலாம். குளங்களின் அடிமட்டம் எண்ணிறந்த சுண்ணாம்புக்கல் உடைவு வழிகளைக் கொண்டிருக்கும். குளங்களில் படிந்துள்ள சேறுகளை அகற்றுதலும் இன்னொரு வழியாகும். அத்துடன் குளங்களை அகலுவிக்கவும்வேண்டும். குளத்தின் அணைகள் உயர்த்தப்படவும் வேண்டும் பிரதான குளங்களில் இப்படியான செய்முறைகளைப் பின்பற்றினால் அதிக வெள்ள நீர் குளத்தில் தேங்கி நின்று தரைகீழ் நீராக மாற வாய்ப்புண்டு (அட்டவணை 7). ஒவ்வொருவரும் தமது வளவு நீரை வெளியேற்றாது உட்செல்ல வைக்க வேண்டும். தாம் வாழ்ந்தால் போதுமென்று வெளியில் நீரை விடக் கூடாது.

அட்டவணை 7

குளங்களும் கிணறுகளும் (மதிப்பீடு)

	கிணறு	குளம்
மண்டைதீவு	800	09
நெடுந்தீவு	3100	34
புங்குடுதீவு	3200	06
வேலணைத்தீவு	4500	26
நயினாதீவு	2000	11
அனலைதீவு	1000	08
எழுவைதீவு	150	01
காரைதீவு	2400	07

அதிக கிணறுகள் தோண்டுவதும் பிரச்சினையை உருவாக்குகிறது. அதாவது ஒரே காலத்தில் ஒரே இடத்தில் பல கிணறுகள் மூலம் நீர் வெளியேற்றப்படுகிறது. அதேசமயம் தரைகீழ் நீர் மட்டத்தை அதிகரிக்க எவ்வித செயற்பாடும் செய்யப்படுவதில்லை ஆளமற்ற, அகலமான கிணறுகளை உகந்தவை. ஆகவே மழை நீரின் ஒரு துளியும் வீணை கடலுக்கு செல்ல அனுமதிக்காது தரைகீழ் நீராக மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

6.2 பாவனையை மட்டப்படுத்தல்

ஏதோ ஒரு வகையில் கட்டாயமாக நீர்ப்பாவனை மட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இவ்வாறு மட்டாக, சிக்கனமாக இல்லாமல் விரும்பிய படி நீரை இறைத்தால் குறிப்பிட்ட பகுதிகள் உவர்நீர் வலயமாக மாறிவிட்டன. ஆகவே இதை இனியாவது தடுக்க சில வழிகளைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். குறைந்த பட்சம் மார்ச் மாதம் வரையிலாவது இயன்றவரை குளங்களை நீர்ப்பாய்ச்சி பயன்படுத்த வேண்டும். நீரைப்பாய்ச்சி பயிரிடும் நடவடிக்கைகள் மார்ச் மாதத்தின் பின் தடுக்கப்பட வேண்டும். தேவைக்கதிகமான நீர் இறைக்கும் இயந்திர உபயோகம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக வீடுகளில் மின்சார சக்தியில் இயங்கும் இயந்திரம் பொருத்துவது தடுக்கப்பட வேண்டும். மழையற்ற மாதங்களில் கிணற்று நீர்ப்பாவனையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் குளாய்மூலமோ, கொள்கலன் மூலமோ தேவைக்கு அதிகமாக நீர் வினியோகம் செய்யக்கூடாது. சிறு தீவுகளில் அல்லது மிகச் சிறிதளவான நன்னீர் படுக்கையை கொண்ட நயினாதீவு, அனலைதீவு, காரைதீவு போன்றவற்றில் குளாய்மூலமான நீர் வினியோகம் வெற்றி அளிக்காது. வேகமாக நீர் வெளியேற்றப்படுவதால் உவர் நீராக மாறுதலடையும்.

6.3 கடல்தீர் உள்வருதலைத் தடைசெய்தல்.

கடல் நீர் இருவழிகளால் உள்வருகிறது. மாரிகாலத்தில் கடல் நீர் மட்டம் கூடுகின்ற போது உள்வந்து நன்னீர் தேங்கி நிற்கும் இடங்களில் கலக்கின்றது. இதனால் உள்நாட்டு நீர் நிலைகள், பயிரினங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இது தடுக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக தீவுகளில் 30 தடுப்பு அணைகள் போடப்பட்டிருப்பதாக அறியப்படுகிறது. இவற்றுள் வேலணை வடக்கு, மண்டைதீவு, சரவணைவடக்கு, காரைதீவு கிழக்கு-வடக்கு, புங்குடுதீவு, ஊர்தீவு, நெடுந்தீவு போன்றன குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆயினும் இவை எல்லாம் இன்று தூர்ந்துவிட்டது. ஏற்ற இடங்களில் இவை புதுப்பிக்கப்பட்டு

அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கடல்நீர் உள்வரும் இன்னொரு வழி தரைகீழ் பாதைகளாலாகும். குறிப்பிட்ட இடத்தில் நன்னீர் கூடுதலாக பாவிக்கப்படும் போது அந்த இடத்திற்கு கடல்நீர் வந்து சேருகின்றது. நன்னீர் பாவனையை குறைத்து தரைகீழ் நீர் மட்டத்தை அதிகரித்தால் மட்டுமே இவ்வாறு உப்பு நீர் உள் வருதலைத் தடுக்க முடியும்.

6.4 உயிர்ச்சூழல் ஒழுங்கு

பணதான் முக்கிய தாவரமாக இருந்தாலும் அதை யாரும் இப்போது பயிரிடுவதில்லை. அழிப்பதுதான் முக்கிய தொழிலாக இருக்கின்றது. மணல் அகற்றுவதும் ஒரு பிரதான தொழில். இது மண்கும்பான், அல்லைப்பிட்டியில் வேகமாக நடைபெற்று அதிக தூரத்திற்கு மண்ணெடுக்க பட்டுள்ளது. கடல்நீர் மட்டத்துக்கு கீழும் சில இடங்களில் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இங்கு பள்ளமான இடங்கள் மணலினால் நிரப்பப்பட வேண்டும். நன்னீர் பகுதிகள் இவை என பிரகடனம் செய்யப்பட்டு அவற்றின் உயிர்ச்சூழல் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மரங்கள் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். மண்ணின் ஈரத்தை சம்பந்திக்கும் தொழில் தாவரங்கள் செய்கின்றன. ஈரப்பதனை அதிகரிக்கின்றன. மழை ஈர்ப்பு நிலையினையும் உருவாக்குகின்றன. இதனால் மரங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். பனை, புளி, யுகாலிப்டஸ், இப்பில், சவுக்கு, வேம்பு மரங்கள் ஏற்றவை. குழங்களை சுற்றி சதுப்பு நில தாவரங்கள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். குழங்கள் மத்தியில் தாமரை, அல்லி, ஆம்பல் போன்றவற்றைப் பயிரிடல் ஆவியாக்கத்தை குறைக்கும். புல் நிலங்கள் மேய்ச்சல் நிலங்கள் போன்றவற்றை பாதுகாக்கவும் வேண்டும்.

6.5 நீர் அகத்தமாகுதல்

நீர் அகத்தமாகுதல் இலகுவில் தடுக்கக்கூடியதாகும். பெரும்பாலான குளங்கள் மாரி காலத்தில் நீர் நிலைகளாகவும், கோடைகாலத்தில் குப்பை கொட்டப்படும் பள்ளங்களாகவும் இருக்கின்றன. பாவனையில்லாத கிணறுகளும் குப்பைபோடும் குழிகளாகக் காணப்படுகின்றன. மலசல கூடங்கள் கிணற்றுக்கு அண்மையில் அமைக்கப்படுகின்றன. மழைகாலத்தில் வெள்ளமும் கிணறுகளும் இரண்டறக் கலக்கின்றன. இவை ஒரு வகையான நீரை மாசுபடுத்தும் செய்முறைகள். இன்னொரு வகையில் உரமாக்கிகள், கிருமிநாசினிகள் மூலமும் நீர் மாசுபடுத்தப்படுகின்றது. பெரும்பாலான கிணறுகளில் நீர் மட்டம் தோட்டப்பயிர்

காலங்களில் உயர இருக்கும். தோட்டத்தில் பயிர்களுக்கு இடப்படும் உரமாக்கிகள் மண்ணினூடாக கிணற்று நீர்மட்டத்தை அடைகின்றன. நெல்வயல்களில் நீர் வெள்ளமாக நிற்கும் சமயம் உரமாக்கிகள் வீசப்படுகின்றன. கிருமிநாசினிகள் தெளிக்கப்படுகின்றன. இவை கட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். மக்களின் பாவனையில் நீர் சுத்தமாக்கப்பட்டு பாவிக்கப்படல் வேண்டும். அடையவிடல், வடிகட்டல், திரளவிடல் குளோரினேற்றல் ஆகிய முறைகள் மூலம் நீர் சுத்தமாக்கப்படலாம்.

6.6 மக்களுக்கு அறிவுறுத்தல்

தரைக்கீழ் நீர் அதன் சேமிப்பு கட்டுப்பாடான பாவனை, நீர் பாதுகாப்பும் பேணுதலும், உயிர்ச் சூழலியல், நீர்மாகபடல், எதிர்காலசந்ததி என்பன பற்றி பொதுமக்கள் அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும். கூட்டங்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், பாடசாலைக்கல்வி ஆகியன மூலம் அறிவுறுத்தலாம்.

7. நிறைவு

தீவகம், அதன் நீர் வளம், நீர் வளத்தில் தரைக்கீழ் நீரின் முதன்மை, அதனைசேகரித்தல், அதன் பாவனையை குறைத்தல், அதனை அருகிப்போகாமல் பாதுகாத்துப் பேணி எதிர்கால சந்ததியினருக்கு அளித்தல் என்பன பற்றி சுருக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு நாம் பின்பற்றா விட்டால் நாம் திருப்பணி செய்து போற்றும் ஆலயங்கள், மதம், மொழி, இனம், பிரதேசம், அனைத்துக்கும் எதிர்காலமில்லை. ஆகவே இனத்தை, மொழியை, பிரதேசத்தை பேணுதல் போல், பாதுகாத்தல் போல், அபிவிருத்தி செய்ய உழைப்பது போல், தரைக்கீழ் நீரையும் நாம் பேண வேண்டும், பாதுகாக்க வேண்டும், சேமிக்க வேண்டும். இது தீவகத்துக்கு மட்டுமல்ல யாழ்ப்பாண குடாநாட்டுக்கும் பொருந்தும்.

*****

தீவகம்

3

மக்களும் மதமும்-சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம்,
வரலாற்றுத் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்து ஆதி வரலாற்று நூல்களாகிய தீவகம், மகாவம்சம் ஆகியனவற்றை உற்று நோக்கும் போது தீவகம் 'நாகதீபம்' என்ற ஒரு பொதுப்பெயரில் அடங்கிக் காணப்பட்டமை புலனாகின்றது. நாகதீபம் பற்றிய பாளி நூல்களின் குறிப்பு அநுராதபுரத்தின் வடக்கிலே உள்ள பகுதியையும் மேற்கே புத்தளம், கொழும்பு மாவட்டம் வரையிலான பகுதியையும் உள்ளடக்கி இருந்தமை தெரிகிறது. (Dipavamsa; Mahavamsa) இதனால் பாளி நூலோர் கண்ணோட்டத்தில் தீவகமும் இப்பிராந்திய எல்லையில் அடங்கி காணப்பட்டாலும் கூட இதே நூல்களில் ஆதிகாலம் பற்றி வரும் குறிப்புகளில் "புயங்குதீப" (புங்குதீவு) பற்றிவரும் குறிப்பை நோக்கும் போது கிறிஸ்தாபத்திற்கு முன்னரே இவை தனித்தனிப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்ட பகுதிகளாக விளங்கியமையும் புலனாகிறது. இதேபோன்று ஜாதகக் கதைகளில் காரைதீவு குறிப்பிடப்படுவதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இதனால் பெளத்த நூலோர் தீவகத்தின் தனித்தனித் தீவுகள் பற்றி அறிந்திருந்தமையும் தெரிகிறது.

தமிழ் நூல்களில் 'நாகநாடு', 'மணிபல்லவம்' பற்றி வரும் குறிப்புகளும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஈண்டு அவதானிக்க தக்கவையாகும். நாகநாடு பாளி நூல்கள் குறிக்கும் நாகதீபத்தினை குறித்ததா என்பது பற்றி ஆராய்தல் அவசியம் ஆகின்றது. நாகதீபம் என்ற வழக்காறு கூட ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பை ஆதியில் குறித்து நின்றாலும் கூட நாளடைவில் இவ்வழக்காறு மிகக்குறுகி யாழ்குடா நாட்டையும் ஈற்றில் இவ்வழக்காற்றின் எச்சமாக நயினாதீவையும் குறித்து நின்றது என்பர் அறிஞர்.

(Paranavithana, S. 1962) முதலியார் இராசநாயகம் போன்றோர் ஆதிகாலத்தில் யாழ்குடாநாட்டிற்கு வழங்கப்பட்ட பெயரே இஃதாகும் எனக் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். (Rasanayagam, C. 1926) நாகநாடு, மணிபல்லவம் ஆகியனவும் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டையோ அன்றில் இதனை அண்மித்துள்ள தீவகத்தின் தனித்தனிப் பிராந்தியங்களையோ குறித்து நின்றிருக்கலாம் எனவும் யூகிக்க இடம் உண்டு. 'நாகதீபி' என்ற கிரேக்க அறிஞரான 'ரோலமி' யின் குறிப்பும் இப்பகுதிக்குத்தான் உரியதாகும்.

மனிதன் எழுத வாசிக்க தெரியாது, நாடோடியாகிப் பின்னர் ஓர் இடத்தில் நிரந்தரமாக வசித்து உணவு உற்பத்தியிலீடுபட்ட காலம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலமாகும். இக்காலம்தான் மனிதன் கற்களை தனது கருவிகளாகப் பயன்படுத்திய காலமும் ஆகும். இதனால் இதனைக் கற்காலம் என அழைப்பர். இக்கற்காலம் பழைய கற்காலம், இடைக்கற்காலம், புதிய கற்காலம் என்ற முப்பிரிவுகளை உடையது. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட இக்காலம் பற்றி ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது தீவகத்தில் இதற்கான சான்றுகள் இற்றைவரை கிடைக்கவில்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது.

கற்காலமுடிவிற்கும் வரலாற்றுக்காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட காலமே வரலாற்றுதய காலமாகும். கி.மு.1000-250 ஆம் ஆண்டுகட்கு இடைப்பட்ட காலமாக இது கொள்ளப்படுகிறது. இக்காலம்தான் வரலாற்றை மலரவைத்த காலமும் ஆகும். ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகளாகிய இடைக்கற்கால மக்களாகிய வேடர்களின் மூதாதையினருக்கு பின்னர் வரலாற்றுக்கால நாகரிகம் வளர்வதற்கு வித்திட்டவர்களும் இவர்களே எனலாம். விவசாயத்தை ஈழத்திற் புகுத்தியவர்களும் இவர்களே. இவர்களின் கலாசாரத்தை ஒத்த கலாசாரம் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக திராவிட மொழிகள் பேசப்படும் மாநிலங்களாகிய ஆந்திரா, கர்நாடகம், கேரளம், தமிழகம் போன்ற பகுதிகளின் காணப்படுவதால் அங்கிருந்தே இக்கலாசார அம்சங்கள் ஈழத்தையும் அடைந்திருக்கலாம் எனலாம். (Sitrapalam, S. K. 1980)

அநுராதபுரம், மாகம் போன்ற இடங்களில் நிலைபெற்று இருந்த கலாச்சார வளர்ச்சி போன்று யாழ் குடாநாட்டில் கந்தரோடையிலும் காணப்பட்டது. கந்தரோடையை ஒத்த சிறிய அளவிலான பெருங்கற்கால

கலாச்சார துணுக்குகள் ஆணைக்கோட்டை, தீவகத்தில் உள்ள காரைநகர் (களபுடி) ஆகிய இடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. (Ragupathy, P. 1987) யாழ்குடாநாட்டில் உள்ள ஆணைக் கோட்டைக்கு நேரெதிரே அமைந்துள்ள இடம்தான் வேலணையிலுள்ள சாட்டியாகும். இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் ஆணைக்கோட்டை போன்று இங்கும் வரலாற்றுதய காலத்தடயங்கள் உள என்பதனைத் எடுத்துக்காட்டினாலும் கூட இதனை விரிவாக உறுதிப்படுத்தப் பரந்த முறையிலான அகழ்வாய்வு அவசியம் ஆகின்றது. வேலணைப்பகுதி மட்டுமன்றி தமிழகத்திற்கு கிட்டவுள்ள நெடுந்தீவு போன்ற பகுதிகளிலும் இதற்கான தடயங்கள் கிட்டலாம். விரிவான அகழ்வாய்வுகள்தான் இக்கூற்றினை உறுதிசெய்யும். எவ்வாறாயினும் ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகள் போன்று யாழ்குடாநாட்டிலும் அதனை அண்மித்துள்ள தீவகத்திலும் வரலாற்றுதய காலச் சான்றுகள் காணப்படுவதால், வரலாற்றுக்கால நாகரிக வளர்ச்சி ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகள் போன்று யாழ்குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலும் காணப்பட்டது எனக்கொள்ளலாம். (சிற்றம்பலம் சி.க. 1982)

ஈழத்தின் வரலாற்றுக்காலம் தேவநம்பியதீஸன் ஆட்சியுடன் கி.மு.250 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகிறது. பாளி நூல்கள் தேவநம்பியதீஸன் அனுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு ஈழம் முழுவதையும் ஒரே மத்திய நிருவாகத்தின் கீழ் ஆட்சிசெய்தான் என்ற தொனியில் பேசுகின்றன. எனினும் இதே பாளிநூல்களில் இத்தகைய ஆட்சிக்கு முன்னர் நிலைபெற்று இருந்த நாகதீப, களனியா அரசுகள் பற்றி வரும் குறிப்புக்கள் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை எனக்கொள்ளப்பட்டாலும் இவை பெரும்பாலும் வரலாற்றுக்காலமாகிய கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டை சார்ந்தவையாக இருக்கலாம் என்று எண்ணுவதிற தவறு இல்லை. மகாவம்சத்தில் புத்தர் இரண்டாவது முறையாக ஈழத்தில் மேற்கொண்ட விஜயத்தின் போது வடபகுதியில் நிலைத்திருந்த நாகஅரசு பற்றிய குறிப்பு உண்டு. (M.V.Ch I;44-70) அப்போது நாக அரசர்களாகிய மகோதர, குளோதர ஆகியோர் இரத்தினமிளைத்த சிங்காசனத்திற்காகப் போரிட ஆயத்தமானபோது புத்தபிரான் இவர்கள்மீது கருணை கொண்டு

இவர்களைச் சமரிடாது சமாதானப்படுத்திச் சண்டையை தவிர்த்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. இது ஈழத்திற்கான புத்தரின் இரண்டாவது விஜயம் ஆகும். புத்தரின் போதனையால் ஈர்க்கப்பட்ட நாகமன்னர்கள் அவருக்கு அந்த ஆசனத்தைக் கொடுத்ததும் அவர் அவ்வாசனத்தில் இருந்து தர்மத்தை போதித்ததன் மூலம் 80 கோடி நாகர்களைத் தமது மதத்திற்கு மதம்மாற்றிய பின் அவர்கள் வணங்குவதற்கென தாம் இருந்து போதித்த இரத்தினக் கற்கள் இழைத்த சிங்காசனத்தையும் விட்டுச் சென்றதாக மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது.

இத்தகைய கதை மணிமேகலையிலும் காணப்படுகிறது. (மணிமேகலை:1711-:(43-63)). இக்காப்பியத்தில் மணிபல்லவத்திடை விளங்கிய இவ்வாசனம் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. இதனால் மணிபல்லவம் இக்காலத்தில் பௌத்தர்களின் யாத்திரைத் தலமாக விளங்கியிருக்கலாம் என்பதும் வெளிப்படை. மணிமேகலையில் வரும் செய்தியைக் கொண்டு மணிபல்லவம் தீவகத்தின் ஒரு பகுதியையோ அன்றி யாழ்குடாநாட்டின் ஒருபகுதியையோ குறித்து நின்றது என்று திட்டவட்டமாக கூறமுடியாதிருக்கின்றது. இன்னொரிடத்தில் மணிமேகலையில் நாகநாட்டு மன்னனின் மகள் பீலிவளை சோழ இளவரசன் நெடுங்கிள்ளியை மணந்த பின்னர் நாகநாட்டிற்கு வந்து அங்கே ஒரு ஆண்மகனைப் பெற்று பின்னர் அதனை சோழநாடு சென்ற வணிகன் மூலம் சோழமன்னனிடம் சேர்ப்பிக்க அனுப்பியது பற்றியும் அவ்வணிகனாகிய கம்பளச் செட்டி அம்மகவை எடுத்துச் சென்றபோது கப்பல் உடைய, திரையால் அம்மகவு எடுத்துச்செல்லப்பட்டு பின்னர் பத்திரமாக கரைசேர்த்தது பற்றியும் குறிப்புண்டு. இக்குழந்தை தொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டு இருந்ததால் 'தொண்டமான்' எனவும் அழைக்கப்பட்டது. எனிலும் இக்குறிப்பில் பீலிவளை

'தீவகம் வலஞ் செய்து தேவர் கோனிட்ட

மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண்டேத் துக'

(மணிமேகலை xxvii 178-203)

எனவரும் அடிகள் தீவுப்பகுதிகளையா அன்றி யாழ்குடாநாடு சேர்ந்த தீவகத்தையா குறித்து நின்றது என்பது ஆராயற்பாலது.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஈழத்தில் மிகப்பழைய கல்வெட்டுக்களாகிய பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள “தீபராஜ” என்ற சொற்பிரயோகம் பற்றி ஆராய்தல் பொருத்தமுடையதாகும். இதுபற்றி ஆராய்ந்த பரணவித்தான சம்மோக வினோதினி என்ற பாளி நூலை மேற்கோள்காட்டி இப்பட்டம் “நாகதீப” மன்னர்களால் சூடப்பட்டதொன்றென்றும் “தீபராஜ” என்ற பதம் இக்காலத்தில் யாழ்குடாநாட்டையும் தீவுப்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கி அரசாண்ட இப்பிரதேச மன்னர் சூடிய பட்டமென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (E.Z. Vol. IV: 229-237)

மேற்கூறிய செய்திகளை வரலாற்றுப் பின்னணியில் நோக்கும் போது யாழ்குடாநாட்டை மையமாகக் கொண்ட ஒரு அரசு வரலாற்றுக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் காணப்பட்டது தெளிவு. இதன் தலைநகர் தொல்லியற் சான்றுகளை நோக்கும் போது கந்தரோடையில் அமைந்திருக்கலாம். இச் சிற்றரசின் அங்கமாகத் தீவுப்பகுதியும் காணப்பட்டிருக்கலாம். எனிலும், போக்குவரத்து வசதிகளும் தொடர்புச் சாதனங்களும் குன்றிக் காணப்பட்ட இக்காலத்தில் தீவகத்தின் பகுதிகள் பெருமளவு சுதந்திரமாக இருந்திருக்கலாம். தனித்தனித் தலைவர்களின் கீழும் நிருவகிக்கப்பட்டிருக்கலாம். வெடியரசன், மீகாமன் போன்றோர் கதைகள் இத்தகைய நிகழ்ச்சியை பிரதிபலிப்பனவாகவும் இருக்கலாம். பாளி நூல்கள் குறிப்பிடும் தமிழர் ஆட்சிபற்றியும் இப்போது குறிப்பிடுதல் அவசியமாகின்றது. இவற்றில் தமிழகத்தில் இருந்து வந்த தமிழர் கிறிஸ்தாபத்தத்திற்கு முந்திய வரலாற்றுக் காலத்தின்

1/3 காலப்பகுதியில் அநுராதபுரத்தை மையமாகக்கொண்டு ஈழம் முழுவதையும் ஆண்ட செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகவே தமிழர் பங்களிப்பை மூடிமறைக்கும் பாளி நூல்கள் இவ்வாறு குறிப்பதனால் இக்காலத்தில் பல தமிழ்த் தலைவர்கள் இவர்கள் ஆட்சியில் குறுநில மன்னர்களாக தமிழகத்திற்கு அண்மையிலுள்ள ஈழத்தின் வடபகுதியிற் கூட ஆட்சி செய்திருக்கலாம் எனவும் யூகிக்கலாம். இவை பற்றிய செய்திகளை இந்நூல்களில் குறிக்கவில்லை எனலாம். இலக்கியச் சான்றுகளோடு ‘தமிழ்’ என்ற சொற் பிரயோகமுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

வவுனியா, அநுராதபுரம் குடுவில் (அம்பாறை மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இச்சொற் பிரயோகம் தமிழகத்திலிருந்து இங்கு வந்து வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட தமிழ் மக்களையே குறித்தது எனலாம். இதே மக்கள் வியாபாரம், அரசியல் ஆதிக்க உணர்வு ஆகிய நோக்கங்களுக்காகத் தீவகத்தின் பகுதிகளிலும் செல்வாக்கு செலுத்தியிருக்கலாம். (சிற்றம்பலம். கி.க. 1988) இத்தகைய யூகத்தை ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்துள்ள ‘கோவேந்தன்’ என்ற பெயர் பொறித்த முத்திரை எடுத்துரைக்கிறது எனலாம். துரதிஷ்டவசமாக பிராமிக் கல்வெட்டுக்களைப் பொறிப்பதற்கான கருங்கற்பாறைகள் யாழ்குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலும் காணப்படாததால் ஈழத்தின் ஏனைய இடங்களைப் போன்று இங்கும் ‘தமிழ்’ என்ற சொற்பிரயோகமுடைய கல்வெட்டுக்கள் காணப்படவில்லை எனவும் கூறலாம்.

பொதுவாகவே ஈழத்தின் வடபகுதியை அநுராதபுரச் சிங்கள மன்னர் தமது அரசியல் ஆதிக்கத்தில் வைத்திருந்ததற்கான சான்றுகள் மிகக் குறைவே. ஈழத்தின் ஆதி நிர்வாகப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகிய ‘ராஜரட்டையில்’ (உத்தரபாதத்தில்) இப்பகுதி அடங்கினாலும் கூட அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இப்பகுதியை ஆண்ட அநுராதபுர மன்னர்களில் நேரடிஆட்சிக்கான சான்றுகள் மிகக் குறைந்தே காணப்படுகின்றன. ஈழத்தின் வரலாற்றுக் காலத்து முதல் மன்னனாகிய தேவநம்பிய தீசன் காலத்தில் அவன் யாழ்குடாநாட்டில் ஐம்பு கோள பட்டினத்தில் /சம்பல் துறையில் மேற்கொண்ட பௌத்த சமய நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு வருகிறதே ஒழிய அரசியல் அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்தியதற்கான சான்றுகள் இல்லை. கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் இப்பகுதி பற்றி பாளி நூல்களில் வரும் குறிப்புக்கள் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தனவாகையால் இதற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் யாழ்குடாநாட்டிலும், தீவகத்திலும் நிலவிய அரசியல் நிலைபற்றிய விரிவான தகவல்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதன் பின்னர் கூட அநுராதபுர மன்னர்கள் இப்பகுதியோடு வைத்திருந்த தொடர்பு பௌத்த சமய நிறுவனங்களை ஒன்றில் அமைப்பதிலோ அன்றி ஏற்கனவே இருந்த பௌத்த கோயில்களைத் திருத்துவதிலேதான்

அமைந்திருந்தது. இவற்றுள் வரும் குறிப்புகளில் மூன்றேமூன்று குறிப்புக்கள் தான் சிங்கள மன்னர்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகளை எடுத்தியம்புவனவாக அமைகின்றன. இக் குறிப்புகளில் இரண்டில் 'உத்தரதேஸ' 'வடபகுதி' என்ற பதம் காணப்படுகிறதே ஒழிய யாழ்ப்பாணம் என்ற குறிப்பில்லை எனலாம். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த ஸிலா மேகவண்ணன் (கி.பி. 619-628) அநுராதபுர மன்னனாக விளங்கிய போது உத்தர தேசத்தை ஸிரிநாக என்பான் கைப்பற்ற முயற்சித்தான் எனவும் இக்கலக்காரணைச் ஸிலா மேகவண்ணன் உடனே அடக்கி மீண்டும் உத்தர தேசத்தைத் தனது ஆணைக்கு உட்படுத்தினான் என்று சூளவம்சம் கூறுகிறது. (C.V44:70-72) இதே உத்தர தேசத்திலுள்ள பிரதானிகள் இரண்டாம் மகிந்தனுக்கு (கி.பி. 777-797) எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்ததாக சூழவம்சக் குறிப்பு உணர்த்துகின்றது. (C.V 48: 83-84) யாழ்குடாநாடும் தீவகமும் 'உத்தரதேசம்' என்ற பண்டைய அநுராதபுர அரசின் நிருவாகப்பிரிவில் அடங்கினாலும் கூட திட்டவட்டமாக இச்செய்திகள் யாழ்மாவட்டத்தையும் தீவகத்தையும் குறித்து நின்றது என்று கூறிவிட முடியாது. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வல்லப மன்னன் கீழ் ஒரு படையெடுப்பு யாழ்ப்பாணத்தின் மீது நடைபெற்றது பற்றிய குறிப்பும் சூளவம்சத்தில் காணப்படுகிறது. இப்படையெடுப்பு நிகழ்ந்த போது அநுராதபுரத்தினை ஆட்சி செய்த நான்காவது மகிந்தன் (கி.பி. 986-992) உடனே நாகதீபத்திற்கு ஒரு படையை அனுப்பி அப்பகுதியை மீண்டும் விடுவித்தான் என்ற குறிப்புண்டு. (C.V. 54: 12-15) இப்படையெடுப்பை நிகழ்த்திய மன்னன் சோழ மன்னனாகிய இரண்டாவது பராந்தகனா அன்றி ராஷ்டிர கூட மன்னர்களில் ஒருவனோ என்பது பற்றி அறிஞரிடையே கருத்து வேறுபாடுண்டு. ஐந்தாவது மகிந்தன் காலத்தில் அநுராதபுரம் சோழரது படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட மன்னனும் சிறைக் கைதியாகிச் சோழநாட்டுக்கு அனுப்பப் பட்டான். சோழர் படையெடுப்பு கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அநுராதபுர அரசின் அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

இலக்கிய ஆதாரங்களை உற்று நோக்கும் போது தேவநம்பியதீஸன் காலத்திற்கு பின்னர் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிங்கள மன்னரின் வடபகுதிமீதுள்ள ஆதிக்கத்திற்கான சான்றில்லை. தேவநம்பியதீஸன் நடவடிக்கைகள் கூட வெறும் கலாச்சார நடவடிக்கைகளே. இக்கலாச்சார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட மன்னர்களாக பாளி நூல்களில் இதே காலப்பகுதியில் நான்கு மன்னர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர். அவையாவன மஹல்ல நாக (கி.பி. 136-143) கனிபட்டிஸ (கி.பி. 167-186), வொகரிகதிஸ (கி.பி. 209-231) இரண்டாம் அக்கபோதி (கி.பி. 604-614). தேவநம்பிய தீஸனுடன் சேர்த்து எல்லாமாக ஐந்து மன்னர்கள் இக்கலாச்சார முயற்சிகளை மேற்கொண்டதாக பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன. இம்முயற்சிகள் கூட அரசியல் ஆதிக்கத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டன என்று திட்டவட்டமாகவும் கூற முடியாது. அரசியல் ஆதிக்கம் பற்றியும் உத்தரப் பிரதேசம் பற்றியும் வரும் இரு குறிப்புக்களும் தெட்டத் தெளிவாக யாழ்குடா நாடு பற்றியோ தீவகப் பகுதி பற்றியோ குறிக்கவில்லை. இரண்டாம் மகிந்தன் பற்றிய குறிப்புத்தான் (நாகதீபம்) யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பற்றிய மிகத் தெளிவான குறிப்பாகும். இதனை ஒத்த குறிப்பு கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வல்லபுரத்தில் கிடைத்த வசபனது பொன்னேட்டில் காணப்படுகிறது. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் கந்தரோடையில் கிடைத்துள்ள சிங்கள கல்வெட்டொன்று நான்காவது கஸ்ஸப மன்னனுடையது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. மேற்கூறிய சான்றுகள் மட்டுமே வடபகுதியில் அநுராதபுர மன்னர் ஆட்சி பற்றிய தடயங்களாகும். (இந்திரபாலா, கா. 1972)

இப்பின்னணியில் தமிழ் நூல்களாகிய யாழ்ப்பாணவைபவமாலை, கைலாயமாலை போன்ற நூல்களில் வரும் கதைகளை ஆராய்தல் பொருத்தமுடையதாகும். இவற்றில் வரும் யாழ்பாடி பற்றிய கதையும், மாருதப்புரவல்லி உக்கிரசிங்கன் பற்றிய கதையும், வெறும் கட்டுக்கதைகளாக இருந்தாலும் கூட தமிழக - ஈழ உறவுகளின் பின்னணியில் நோக்கும் போதும், அநுராதபுர மன்னர் ஆட்சி இப்பகுதியில் அருகிக் காணப்பட்டதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போதும் தமிழகத்திலிருந்து அநுராதபுர காலத்திலும் யாழ்குடாநாட்டிலும் நடைபெற்ற ஆதிக்கப் படர்ச்சியின்

எச்சங்களே இவை எனவும் கொள்ளலாம். இதே போன்றே வெடியரசன், மீகாமன் கதைகளும் தீவகத்திற்கும் பொருத்தமானவையே. இத்துணுக்குகள் தமிழகத்தின் செல்வாக்கு இப்பகுதியில் காணப்பட்டதையும் உணர்த்துகின்றன எனலாம். துரதிஷ்டவசமாக வரலாற்றுச் செய்திகளை எழுதிப்பாதுகாக்கும் மரபு தமிழ் மக்களிடையே மிகமிக அருகிக் காணப்பட்டதால் இவைபற்றிய விரிவு நமக்குக் கிட்டவில்லை எனலாம்.

ஈழவரலாற்றில் அடுத்த காலகட்டமாகிய பொலநறுவைக்காலம் யாழ் மாவட்டம், தீவகம் ஆகிய பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தமட்டில் மிகமுக்கிய காலம் ஆகும். இக்காலத்தான் சோழப் பேரரசு அநுராதபுர அரசை அழித்து, பொலநறுவையை தலைநகராக்கி முக்கால் நூற்றாண்டு வரை (கி.பி. 997-1070) ஈழத்தைத் தனது பேரரசின் அங்கமாக இராசப் பிரதிநிதி மூலம் நிருவகித்த காலமுமாகும். அநுராதபுர அரசை அழித்த சோழர் 'முந்தீர் பழந்தீவு பண்ணீராயிரத்தை' மட்டுமன்றி மாதோட்டம், திரிகோணமலை ஆகிய இடங்களிலும் பெரிய கடற்படை கொண்டு தமது ஆணையையும் நிலைநாட்ட தவறவில்லை. இவர்களது ஆணை யாழ்குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலும் ஏற்பட்டதற்கான தொல்லியற் சான்றுகளும் இடப்பெயர்களும் உள். 11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பொறிக்கப்பட்ட சோழக்கல்வெட்டுக்கள் இங்கே உள். (இந்திரபாலா, கா. 1969) முதலாவது சாசனம் முதலாம் ராஜேந்திரனுடையது. இது யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்துள்ளது. நல்லூரிலுள்ள கோயில் பற்றிய குறிப்பு இதில் வருகிறது. மற்றும் இரு கல்வெட்டுக்கள் ஊர்காவற்றுறை கோட்டையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாழ்குடாநாட்டில் சோழராட்சி நிலவியதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஊர்காவற்றுறை, பொலநறுவை அரசு காலத்தில் வட பகுதியின் முக்கிய துறைமுகமாக எழுச்சி பெற்றதற்கான பிற சான்றுகள் காணப்படுவதால் இதன் எழுச்சி கடல் படை வலிமை மிக்க சோழராட்சிக் காலத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது எனக் கொள்ளல் தவறன்று. காரணம் நாரந்தனையில் கிடைத்துள்ள சோழக்காகுகளில் ராஜேந்திரனது தந்தையாகிய முதலாம் இராஜராஜனது காகுகளும் அடங்குவதால் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்திலிருந்தே தீவகத்தில் சோழர் செல்வாக்கு மேலோங்கியது எனலாம்.

சோழராட்சிக்குப் பின்னர் வடபகுதியில் சோழரைத்தூர்த்திய முதலாவது விஜயபாகு (கி.பி. 1055-1110) ஈழத்தின் பழைய விகாரைகளிலொன்றாகிய நாகதீபத்து யம்பு கோள விகாரையை அமைத்த செய்தி குளவம்சத்திலுண்டு. (C.V. 60:60) ஆனால் ஈழம் முழுவதும் ஆண்ட இம்மன்னன் இப்பகுதியில் மேற்கொண்ட அரசியல் நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பில்லை. முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்க் கல்வெட்டொன்று ஊர்காவற்றுறையில் நடைபெற்ற வர்த்தகம் பற்றிக் கூறுகிறது. இது நயினாதீவில் கிடைத்துள்ளது. இக்கல்வெட்டில் 'பரதேசிகள்' என்ற வணிகர் பற்றிய குறிப்பும் உளது. அரசின் அரசியல் ஆதிக்கம் இப்பகுதியில் நிலைபெற்றதை இது உறுதிப்படுத்துகிறது எனலாம். (இந்திரபாலா, கா. 1969) சோழக் கல்வெட்டுக்களில் தமிழ் நாட்டின் மீது படையெடுக்க முன்னர் ஊர்காவற்றுறை, மிருகவில் ஆகிய துறைமுகப் பகுதிகளில் இவன் மேற்கொண்ட ஆயத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய குறிப்பு உளது. இறுதியாகப் பொலநறுவை அரசை வீழ்த்திய கலிங்க மன்னனாகிய மாகன் யாழ்ப்பாணத்திற் மேற்கொண்ட படையெடுப்புக்கள் பற்றியும் குறிப்புகளும். இதே மாகன்தான் பொலநறுவை அரசை வீழ்த்தியதோடு யாழ் தீவகத்தில் ஒரு தனி அரசு கதந்திரமாகத் தோன்றி வளர்ச்சி பெறவும் இக்காலத்தில் வித்திட்டான் எனவும் கொள்ளப்படுகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது பொலநறுவைக் காலமாகிய 250 ஆண்டுகளில் சோழராட்சி நடைபெற்ற 70 ஆண்டுகள் வடபகுதியில் தமிழர் செல்வாக்கு மேலோங்க வைத்தது எனலாம். பராக்கிரமபாகு போன்ற ஒரு சில மன்னர்களைத் தவிர பிற பொலநறுவைக்கால மன்னர்கள் வலிமையற்றவர்களாக இருந்ததால் இப்பகுதி தனியான ஒரு அரசியல் போக்கை நாடிச் செல்வதை தவிர்க்க முடியவில்லை. இம்மன்னர்களது நாணயங்கள் பல யாழ்குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலும் காணப்பட்டாலும் இவை வணிக நடவடிக்கைகளை பிரதிபலிக்கின்றனவே தவிர அரசியல் நடவடிக்கைகளை அல்ல எனலாம். மாகனதுவருகையும், பொலநறுவை அரசின் வீழ்ச்சியின் பின்னர் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களும் யாழ்குடாநாடும் தீவகமும் தனியான ஒரு அரசியல் பாதையில் செல்ல வழிவகுத்தது. எனினும் இக்காலத்தில் நடைபெற்ற

படையெடுப்புக்கள், முக்கியமாக சாவக, பாண்டிய படையெடுப்புக்கள் இப்பாதையை உறுதிசெய்தன. இதனை அடுத்து நல்லூரை மையமாக கொண்டு தமிழரசு உதயமாகியது. 1250-1505 ஆகிய காலகட்டத்தில் கோட்டை மன்னனாகிய ரீவது பராக்கிரமபாகு மட்டுமே யாழ்குடாநாட்டையும் தீவகத்தையும் தனது ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டுவந்தாலும்கூட இவன் ஆட்சி 17 வருடங்கள் மட்டுமே இப்பகுதியில் நீடித்தது. திரும்பவும் தமிழரசு தனி நிலை அடைந்தது. இத்தமிழரசின் அங்கமாக தீவகம் விளங்கியது. இத்தமிழரசு 1619ல் போர்த்துக்கேயரால் தோற்கடிக்கப்படும் வரை நீடித்தது. தமிழரசு காலத்தில் தீவகத்தின் தனித்தனித்தீவுகள் பிராந்தியத் தலைவர்களால் ஆளப்பட்டிருக்கலாம். பின் வந்த போர்த்துக்கேயர், டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் யாழ்குடாநாட்டின் அங்கமாக நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்காகத் தீவகம் விளங்கியமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. துரதிஷ்டவசமாக தொடர்ச்சியான ஒரு அரசியல் வரலாற்றை கட்டிஎழுப்புவதற்கான விரிவான தடயங்கள் காணப்படாததால் தீவகப்பிராந்தியத்தின் தனியான அரசியல் வளர்ச்சியை விரிவாக அறிய முடியவில்லை. யாழ்குடாநாட்டு பின்னணியிலேதான் அறிய வேண்டியுள்ளது.

தீவகத்தின் கலாச்சார வளர்ச்சியும் யாழ்குடாநாட்டின் தன்மையை ஒத்தே காணப்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். யாழ் குடாநாட்டில் வரலாற்றுதய காலந் தொடர் மனித நடமாட்டம் காணப்பட்டது என அறிந்தோம். இதற்கான தடயங்களாக ஆணைக்கோட்டை, களபூமி ஆகியவற்றில் கிடைத்த மனித எலும்புக்கூடுகளும், அவற்றின் எச்சங்களும் விளங்குகின்றன. (சிறப்பலம் சி.க 1982) இவற்றின் பின்னணியில் நோக்கும் போது 'நாகதீபம்' 'நாகநாடு' எனப்பட்ட இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் பரணவித்தான போன்றோர் குறிப்பது போல் அமானுஷ்யர்கள் அல்லர் என்பதுவும் உண்மையில் மனிதர்கள் என்பதுவும் புலனாகின்றது. ஆணைக்கோட்டையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.மு. 3ஆம்/2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வெண்கல முத்திரையில் 'கோவேந்தன்' என வரும் குறிப்பு தமிழ் பேசும் மக்கள் இங்கு வாழ்ந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதனால் வரலாற்றுதயகால நாகரிக வளர்ச்சி கூட தமிழகத்தைப் போலவே யாழ் குடாநாடு, தீவகம்

ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்டதென்பதும், வரலாற்றுக் காலத்திலும் இத்தகைய போக்குத் தொடர்ந்திருந்தது எனவும் கொள்ளலாம். சங்க இலக்கியங்களில் குறு நில மன்னர்கள் ஆட்சி பற்றிய குறிப்பு உண்டு. தீவகத்திலும் பல குறுநில மன்னர்கள் ஆட்சி செய்திருக்கலாம். சங்ககாலப் புலவர்களில் 'ஈழத்துப்பூதந்தேவனார்' பற்றிய குறிப்புண்டு. இவர் ஒரு சமயம் யாழ் குடாநாட்டுப் பிராந்தியத்திலிருந்தும் தமிழகம் சென்றிருக்கலாம். இன்றும் யாழ் குடாநாட்டில் சங்ககாலத்தில் வழக்கிலிருந்த பல சொற் பிரயோகங்கள் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. 'ஐந்து' 'அதர்' போன்ற சொற்களையும் உது, உவன், 'வந்தாரே' போன்ற சொற்பிரயோகங்களையும் தொல் காப்பியத்தில் குறிப்பது போன்று பெண்பிள்ளைகளையும் 'மகனே' என அழைக்கும் வழக்காறையும் உதாரணத்திற்கு கூறலாம். (Paranavitana, 1959) இத்தகைய வழக்குகள் பல தீவகத்திலும் நீடித்து நிலைக்க வாய்ப்புண்டு. இந்நோக்கில் தீவக இடப்பெயர்களும் மக்கள் மத்தியில் நிலை பெற்றுள்ள வழக்காறுகளும் ஆராய்தல் பலனுடைத்தாகும். எவ்வாறாயினும் கிறிஸ்தாபத்திற்கு முன்னரே அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்ற மக்கள் எழுத்தின் உபயோகத்தையும் அறிந்திருந்தனர் என்பதை யாழ் குடாநாட்டில் கிடைத்த சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன. ஆணைக் கோட்டையில் கிடைத்த முத்திரை பற்றி ஏற்கனவே கண்டோம். கந்தரோடையில் கிடைத்த தொல்லியற் சான்றுகள் எழுத்தாதாரங்களும் காணப்படுகின்றன. கிறிஸ்தாபத்திற்கு முந்திய பாணை ஒரு ஒன்றில் 'ததகபத' அல்லது தத்தனின் பாத்திரம் என்ற வாசகம் உண்டு. இத்தகைய வாசகம் பௌத்த பிக்கு ஒருவனின் பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் குறிக்கின்றது. இதனால் திராவிட மக்களே பௌத்த மதத்தையும் தழுவ, பௌத்த மதத்தின் மொழியாகிய பாலியின் செல்வாக்கு இங்கே புக வழி பிறந்தது எனலாம். கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வல்லிபுரப் பொன்னேரும் இதனையே உறுதி செய்கின்றது. இதன் பிராமி வரிவடிவம் ஆந்திர நாட்டிலிருந்த பிராமி வரிவடிவத்தை ஒத்துக்காணப்படுவதும் ஈண்டு நினைவு கூரற்பாலது. இதேபோன்று கி.பி. 3ஆம்/4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கார்ணிலியன் முத்திரை ஒன்றும் கந்தரோடையில் கிடைத்துள்ளது. இதில் 'விஷ்ணு

பூதிஸ்ய' என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. இதன் பொருள் விஷ்ணு பூதிஸ்யனுடையதென்பதாகும். ஆந்திர நாட்டு பிராமி வரிவடிவமே இதிலேயும் காணப்படுகிறது. (இந்திரபாலா, கா. 1972:30-31) இத்தகைய எழுத்தாதாரங்களில் ஆந்திர நாட்டில் நிலவிய பௌத்த சாசனங்களின் செல்வாக்குக் காணப்படுவதை நோக்கும் போது தீவகத்தில் குறிப்பாக நெடுந்தீவு, வேலணை, காரைதீவு போன்ற இடங்களில் உள்ள பௌத்த நிலையங்களிலும் கூட ஆந்திர எழுத்து முறை போன்றவற்றில் செல்வாக்குக் காணப்பட்டிருக்கலாம். வருங்கால ஆய்வுகளே இவற்றை விரிக்கும் என நம்பலாம்.

தீவகத்தின் சமய நிலையை உற்று நோக்கும் போது ஈழத்தின் ஆதி மதமான இந்துமதமே தீவகத்தில் ஆதியில் கால் கொண்டு இருந்தது எனக் கொள்ளலாம். இந்துமதம் தனித்து இப்பிராந்தியத்தில் இயங்கவில்லை. யாழ் குடாநாட்டுடன் இப்பகுதி கொண்டிருந்த இறுக்கமான தொடர்பும், தமிழகத் தொடர்பும், காலாகாலங்களில் தீவகத்தின் இந்துமத வளர்ச்சியில் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்த தவறவில்லை. இவ்வாறேதான் 3ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்தத்தின் வருகையும், யாழ் குடாநாட்டில் சம்புகோள பட்டினம், கந்தரோடை, வல்லிபுரம் போன்ற இடங்களை மையமாக வைத்து அது பெற்ற வளர்ச்சியும் தமிழகத்தைப்போல் இந்துக்கள் பௌத்தர்களாக மாறி அதனை இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் அனுஷ்டிக்கவும் வழி வகுத்தது என்று கொள்ளலாம். ஆனால் நாளடைவில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட இந்துமத மறுமலர்ச்சியும், நாயன்மார்கள் சமயத் தொண்டும் மறுபடியும் இந்து மதத்தினை முன்னிலைக்கு கொண்டு வந்தது எனலாம். நாயன்மார்களின் சமய மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம் ஈழத்திலும் எதிரொலித்ததைத் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய நாயன்மார்களின் பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன எனலாம். இதனால் இத்தகைய மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம் தீவகத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதனால் பௌத்த நிறுவனங்கள் பல போஷிப்பாரின்றிக் கைவிடப்பட்ட நிலையை எய்தியிருக்கலாம்.

தீவக சமய வரலாற்றில் மற்றுமொரு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திய காலம் ஐரோப்பியர் காலமாகும். அதிஷ்டவசமாக இதற்கு முந்திய

காலப்பகுதியினை விட இக்காலச் சமய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராய்வதற்கான தடயங்கள் போதுமானதாக கிடைக்கின்றன. எனினும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட இந்துமத மறுமலர்ச்சியினால் தீவகத்திலும் கிறிஸ்தவ மதத்தின் செல்வாக்கு மங்குவதற்கான வாய்ப்பிருந்தாலும் கூட யாழ்குடாநாட்டில் மிஷனரிமார்களினதும் செல்வாக்கினால் ஓரளவு பௌத்த மதத்தைப் போலன்றி கிறிஸ்தவம் தனது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டி நிற்பதற்கான வாய்ப்புக் கிட்டியது. பௌத்தம் கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களோடு ஒப்பிடும் போது இஸ்லாத்தின் செல்வாக்கு மிகக் குறைந்தே காணப்படுகிறது.

இந்துமதம் பற்றி அறிவதற்கான சான்றுகள் மிக அருகிக்காணப்படுவதால் தீவக இந்துமதம் பற்றிய ஆய்வை யாழ்குடாநாட்டு இந்துசமயப்பின்னணி, ஈழத்து இந்துசமயப்பின்னணி, தமிழக இந்துசமயப்பின்னணி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேதான் ஆராய வேண்டியுள்ளது. தமிழகத்தை ஒத்த நாகரிக வளர்ச்சிப் பாதையிலே சென்ற ஈழத்தின் ஆதிமதமும் இந்து மதமே என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை. யாழ்குடா நாட்டில் நிலவிய இந்துமத நம்பிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விஜயன் காலத்தில் திருத்தம்ப லேஸ்வரர், திருத்தம்பலேஸ்வரி, சுதிரையாண்டார் ஆகிய கோயில்கள் இங்கே காணப்பட்டமையை எடுத்தியம்புகின்றன. (சபாநாதன், குல. 1953) இவை முறையே சிவன், உமை, முருகன் வழிபாட்டுச்சின்னங்களாக இருக்கலாம். இவை காணப்பட்ட இடங்கள் கீரிமலை-மாவிட்டபுரம் ஆகிய இடங்களுக்கு அண்மித்த பகுதியே ஆகும். இதுதான் இன்று கோயிற் கடவை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. கீரிமலையிலும் மாவிட்டபுரத்திலும் இன்றும் சிவ-உமை-முருகன் வழிபாட்டு மரபு நீடித்து நிலைத்து நிற்பது ஈண்டு நினைவு கூரற் பாலது. முருக வழிபாட்டின் பழமையை எடுத்தியம்பும் இடமாக செல்வச்சன்னிதி விளங்குவது போல் மாயோன் (திருமால்) வழிபாட்டின் சிறப்பிடங்களாக வல்லிபுரமும் புன்னாலையும் விளங்கி இருக்கலாம். கணபதி வழிபாட்டிற்குரிய பழைய எச்சங்கள் காணப்படாவிட்டாலும் கூட அநுராதபுர காலத்திலே கணபதி

வழிபாட்டிற்குரிய சிலைகள் காணப்படுவதால் தீவகத்திலும் இவ்வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய ஸ்தலங்கள் காணப்பட்டிருக்கலாம்.

முதலில் அன்னை (தாய்) தெய்வ வழிபாட்டிற்குரிய எச்சங்களை நோக்குவாம்: எமது மணக்கண் முன்பே முதலில் தோன்றுவது நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் ஆகும். (சபாநாதன், குல. 1962: சிற்றம்பலம், சி.க. 1982) 'நாகம் பூஷிக்கும் அம்மன்' உண்மையிலே பண்டைய நாக வழிபாடும் அன்னை வழிபாடும் சங்கமித்த நிலையினையே எடுத்துக் காட்டுகிறது எனலாம். இத்தலத்தினுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக வணிகனான கோவலனின் தந்தை மாநாயக்கன் விளிக்கப்படுவதும் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சீனச்சாடிகள் இங்கு கிடைப்பதும் கடல் வாணிபப் பிரதேசமாக விளங்கிய இப்பகுதியில் தாய்த் தெய்வத்திற்கென பண்டுதொட்டு ஓர் ஆலயம் அமைந்திருந்தது எனலாம். ஈழத்தின் சமய வரலாறும் இதனையே உணர்த்துகின்றது. துரதிஷ்டவசமாக தொடர்ச்சியாக இத்தலத்தின் வரலாற்றை அறிய முடியவில்லை. இத்தலம் சோழர் காலத்திலும் பின்வந்த பாண்டிய, யாழ்ப்பாண அரசர் காலத்திலும் முக்கியம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் தமிழ் வரலாற்று நூல்களிலோ அன்றிப் போர்த்துக்கேய ஆவணங்களிலோ இது பற்றிய குறிப்பு இல்லை. ஒரு சமயம் போர்த்துக்கேய தளபதி ஒலிவைவறா 1619ல் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போதுதான் இப்பிரதேசத்தில் 500 கோயில்களை அழித்தான் என்ற பெருமை கொண்ட செய்தியில் இக்கோயிலும் இடம்பெற்றிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் போர்த்துக்கேயர் இக்கோயிலை இடித்த மரபு நன்கு வேரூன்றிவிட்டது. இக்கோயிலின் பாகங்கள் இவர்கள் இங்கு ஸ்தாபித்த தேவாலயத்திற்கு பயன் பட்டிருக்கலாம். போர்த்துக்கேயர் இக்கோயிலை இடித்த போது அடியார்கள் அம்பாளை நயினாதீவின் மேற்குக் கரையிலிருந்த ஒரு ஆலமரப்பொந்தில் வைத்து வழிபட்டதாக மரபுச்செய்திகள் உள. இதனாற் போலும் நெடுங்காலமாக இவ்வூல் 'அம்பாள் ஒழித்த ஆல்' என அழைக்கப்பட்டது. இக்கோயிலுக்குரிய திருக்குளம் வெட்டிய போது கோயிற் பூசைக்குரிய வெண்கலப் பொருட்கள் வெளிவந்த செய்திகளும் உள. எவ்வாறாயினும் போர்த்துக்கேயருக்குப் பின்னர், டச்சுக்காரர்

ஆட்சியின் பின் கூற்றில் 1788ல் இராமலிங்கர் இராமச்சந்திரர் இக்கோயிலைத்திருப்பிக் கட்டியதாகக் கச்சேரிப் பதிவேடுகள் கூறுகின்றன. எனினும் 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இது மிகச்சிறிய கோயிலாகவே விளங்கியதை காசிச்செட்டி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். (Casie Chetty, Simon. 1834) அ.தாவது இத்தீவில் பிரதானமாக ஒரு வகை வெள்ளாளரே வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தற்போதும் தாங்கள் பிராமணரே எனக் கூறிக் கொள்ளுகின்றனர். காரணம் டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் பிராமணரல்லாதோருக்கு விதிக்கப்பட்ட சேவை வரியிலிருந்து தப்புவதற்காகவே இவர்கள் பிராமணர் எனத் தம்மை அழைத்தனர். இவர்கள்தான் டச்சுக்காரர் காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்த சமயப் பிரசாரம் செய்ய வந்த போல் தேயஸ் பாதிரியார் காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களுமாயினர். இங்கு ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது ஒரு எச்சமும் கூடக் காண இயலாதவாறு அது அழிந்து விட்டது. இங்கு நாகதம்பிரான் அல்லது பாம்புகளின் கடவுளுக்குரிய ஒரு சிறிய இந்துக்கோயில் உண்டு. இக்கோயிலில் உள்ள பல நாகபாம்புகள் தினமும் இக்கோயில் பண்டாரங்களினால் போஷிக்கப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேய, டச்சு ஆவணங்களில் இத்தீவு 'நாகங்கள் தீவு' எனவும் 'பிராமணத் தீவு' எனவும் அழைக்கப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

தாய் தெய்வ வணக்கத்தின் பழைமையை உணர்த்தும் இடமாக நாரந்தனையிலுள்ள தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத்திற்குரிய தங்கப்பதக்கமொன்று அண்மைக்காலத்தில் கிடைத்துள்ளது. இப்பதக்கத்துடன் சோழமன்னனாகிய முதலாம் ராஜராஜனின் நாணயங்களும் கிடைத்துள்ளதால் குறைந்தது கி.பி. 10ஆம், 11ஆம் நூற்றாண்டிலாவது இக்கோயில் முக்கியம் பெற்றிருந்திருக்கலாம். போர்த்துக்கேயரால் இக்கோயில் இடிக்கப்பட்ட போது இப்பதக்கமும் பிறவும் நிலத்தின் பாதுகாப்புக்காகப் புதைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இது பற்றி ம.பொ. செல்வரெத்தினம் குறிப்பிடுவது ஈண்டு நோக்கற்பாலது. (செல்வரெத்தினம், ம.பொ. 1973) 'இப் பொருட்தொகுதியில் விசேடமாகக் கொள்ளக் கூடியது அம்மன் ரூபம் பொறிக்கப்பட்ட தங்கப்பதக்கமாகும்.

மெழுகுக் கட்டியின் மேல் உள்ளீடாகத் தங்கத் தட்டில் அம்மனின் ரூபம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பீடத்தின் அடியில் இருந்து மகரவாயில் தொடங்கும் திருவாசி நுண்ணிய வேலைப்பாடுடைய கடர்களைக் கொண்டு பொலிகிறது. பீடத்தின் இருமருங்கிலும் பருத்த நிலையில் ஒவ்வொரு சிங்கம் உள்ளது. இப்பதக்கத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள அம்மனின் திருவுருவம் அம்மன் திருவுருவ இலக்கணத்திற்குப் பொருந்த அமைந்திருக்கின்றது. இப்பதக்கத்து அம்மனின் ஆடைஅலங்காரமும் மெல்லிடை அமைப்பும் திராவிட சிற்பக்கலையைச் சார்ந்தமை புலப்படுகிறது. மாலைமயில் தூக்கக்கூடிய வகையில் பொன்மணிகளும் இடைமணிகளும் பின் கோர்க்கி ஆகியனவும் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆதலில் ஏதோவொரு தெய்வத் திருவுருவுக்கு மிக முக்கியமாக அம்பாள் திருவுருவத்திற்கு அணிகலனாக உபயோகிக்கப்பட்டதையே புலப்படுத்துகின்றது.

இவற்றைவிட வேலணை, ஊர்காவற்றுறை போன்ற இடங்களிலும் அம்பாள் ஆலயங்கள் இருந்திருக்கலாம். வேலணை கிழக்கிலிருக்கும் பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம், புளியங்கூடலிலுள்ள செருத்தணை மகாமாரி அம்மன் ஆலயம் போன்றன போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டுப் பின்னர் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஐதீகங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஊர்காவற்றுறை இன்றும் கத்தோலிக்க மக்களின் ஆலயங்கள் பல காணப்படும் இடமாக இருப்பதால் போர்த்துக்கேயர் சமய நடவடிக்கைகளால் பல அம்பாள் கோயில்களும் இடிக்கப்பட அவற்றின் பொருட்களைக் கொண்டும் இவை கட்டப்பட்டிருக்கலாம். காசிச் செட்டி 1834ல் வெளியிட்ட தமது நூலில் காரைதீவு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அதே இடத்தில் பிற்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களாகவுருக்கலாம். அனலைதீவு மிகப் பழைய ஆலயங்களில் ஒன்றாக மணற்காட்டு மாரியம்மன் ஆலயத்தைக் குறிப்பிடுவதும் இவ்வாலயம் பழைமை வாய்ந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. (Casie Chetty, Simon 1834) நெடுந்தீவை போர்த்துக்கேய ஆவணங்கள் பகத்தீவு என அழைக்கின்றன. இராமேஸ்வரத்திற்கு யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் இங்கிருந்து பாலும் பூவும் தினமும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக நிலவும் மரபு இங்கும்

பழைமைவாய்ந்த ஆலயங்கள் இருந்திருக்கலாம் என எண்ண வைத்தாலும் கூட இவை பற்றிய விபரங்கள் நமக்கு கிட்டவில்லை. தீவகத்தில் நாச்சிமார், பேச்சி அம்மன், பிடாரி அம்மன் போன்றோருக்கும் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இருந்தும் எண்ணிக்கையில் இவை மிகக்குறைவே எனலாம். அம்பாள் ஆலயங்களோடு பல கண்ணகி கோயில்களும் புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, கரம்மன் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இவற்றுள் சில ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயிலாக மாறி உள்ளன. புங்குடுதீவிலுள்ள இத்தியடிப்புலக் கண்ணகி ஆலயம் இதற்கு தக்க சான்றாக விளங்குகின்றது. இன்று இது இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் என வழங்கப்படுகிறது. இங்கு வேதாகம முறைப்படி பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன. கரம்பனிலுள்ள கண்ணகி அம்மன் கோயில்களும் இன்றும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்குரிய கோயில்களாகவே விளங்குகின்றன. குறிப்பாக மண்டைதீவிலுள்ள இரு கண்ணகி அம்மன்கோயில்களும் இன்றும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்குரிய கோயில்களாகவே விளங்குகின்றன. மண்டைதீவிலுள்ள கண்ணகி அம்மன் கோயில் பூசாக்களாகப் பிராமணரல்லாதோரே விளங்குகின்றனர். இங்கு நடைபெறும் பூசை முறை முல்லைத்தீவிலுள்ள வற்றாப்பளை 'கண்ணகி அம்மன்' ஆலயத்தில் நடைபெறும் பூசை முறைகளை ஒத்துக்காணப்படுகின்றன எனக் கூறுகின்றனர். இவ் வழிபாட்டில் பொங்கலும் குளித்தியும் பிரதான பங்கினை வகிக்கின்றன எனலாம். இவற்றுடன் காரைதீவிலுள்ள வலந்தலைக் கண்ணகி அம்மன் கோயிலும் 1725ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கே மூல மூர்த்தியாக மரத்தினாலான கண்ணகி அம்மன் விக்கிரகம் விளங்குகிறது. இந்துத் தெய்வங்களுக்கு மரத்தில் விக்கிரகம் அமைத்து வழிபட்ட மரபும் மிகப் பழையதென்பதும் ஈண்டு நினைவு கூரற்பாலது.

தீவகத்தில் அடுத்து முக்கியம் பெறுவது சிவ வழிபாடாகும். இவ் வழிபாட்டிற்குரிய பழைய தடயங்கள் காணப்படாவிட்டாலும் கூட தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் ஓரங்கமாக விளங்கிய 'சிவன் வழிபாடு' ஆதிகாலத்திலிருந்தே தீவகத்தில் யாழ்மாவட்டத்தைப் போன்றும் ஈழத்தின் பிறபாகங்கள் போன்றும் விளங்கியிருக்கலாம் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை.

இன்று தீவகத்தின் ஒவ்வொருதீவிலும் சிவன் கோயில்கள் காணப்பட்டாலும் எண்ணிக்கையளவில் பார்க்கும் போது இவற்றின் தொகை மிக மிகக் குறைந்தே காணப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேயரின் சமய நடவடிக்கைகளில் பல அழியப் பின்னர் இவை புதுப்பிக்கப்படாதும் விடப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது இப்பகுதி மக்களுக்கு பிற தெய்வங்களிலிருந்த ஈடுபாடு சிவனிடம் இல்லாதிருந்திருக்கலாம். சிவன் கோயில்களோடு ஒப்பிடும் போது காவல் தெய்வமாகிய மாயோன் (விஷ்ணுவுக்கு) அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் ஒன்றுகூட இங்கே இல்லை எனலாம். அனலை தீவிலுள்ள 'வல்லியப்பர் கோயில்' இன்று வள்ளுவரின் குலக் கோயிலாக விளங்குகின்றது. எனினும் இது மிக அண்மைக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கோயிலே எனலாம்.

சிவ வழிபாட்டுக்கு பிரசித்தி பெற்ற இடமாக இன்று விளங்குவது காரைதீவிலுள்ள ஈழத்துச் சிதம்பரமே எனலாம். காசிச் செட்டி 1834ல் வெளியிட்ட நூலில் காரைதீவுப்பகுதி மூன்று இந்துக் கோயில்களை மையமாக வைத்து மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததென்றும் இவற்றிலொன்று ஈழத்துச் சிதம்பரத்தையுடைய பிரிவு எனவும் கூறியுள்ளார். இச் சான்றுகள் இவ் ஆலயத்தின் தோற்றத்தை இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகவே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இத்தலம் வளர்ச்சி பெற முன்னர் இவ்விடத்தில் மிகப் பழைய ஐயனார் ஆலயமொன்று இருந்ததென்றும் அதனருகே இவ்வழிபாடு இங்கே வளர்ச்சியடைந்தது என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. இதற்குச் சான்றாக இன்றும் இவ் ஐயனார் கோயில் இச் சிவன் கோயில் பிரகாரத்தோடு இணைந்திருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது. தீவகத்திலுள்ள தலங்களில் நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்திற்கு அடுத்தாற்போல் செல்வாக்குள்ள ஒரு தலமாக ஈழத்துச் சிதம்பரம் விளங்குகிறது என்றால் மிகையாகாது. இவற்றுடன் புங்குடுதீவு பெருங்காட்டில் பிரசித்தி பெற்ற சிவன் கோயில் உண்டு. சிவ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய கோயில்கள் தான் நாகதம்பிரான் கோயில்களாகும். யாழ் குடாநாட்டிலுள்ள நாகர் கோயில் நாகதம்பிரான் கோயில்களாகும். யாழ்குடாநாட்டிலுள்ள நாகர் கோயில் நாகதம்பிரான் கோயில் சிவ-நாக வழிபாட்டின் சங்கடப்பை எடுத்துக்காட்டும் பழையகோயில் என்பது ஈண்டு

நினைவு கூரற்பாலது. இப்பெயர் கொண்ட கோயில்கள் தீவகத்தில் இல்லாமல் இல்லை. எனினும் இவற்றின் பழைமை பற்றி தெளிவாகக் கூறுவது கஷ்டமாகும். இக்கோயில்களில் புங்குடுதீவிலுள்ள வல்லன் நாகதம்பிரான் கோயிலும், அனலை தீவிலுள்ள புளியந்தீவு ஸ்ரீ நாகேஸ்வரன் ஆலயமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றுள் அனலைதீவு ஆலயம் ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு முற்பட்டது மட்டுமன்றி நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்துடன் இது இணைக்கப்பட்டும் காணப்படுகிறது. இவ் ஆலயத்திலிருந்து நாகம் நயினை நாகபூசணி அம்மனுக்குப் பூக்கொண்டு சென்றதான மரபுக்கதைகளும் உள. இராமேஸ்வரத்துக்கும் நெடுந்தீவிலிருந்து பால், பூ சென்றடைந்த மரபு போல் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள மரபும் காணப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய மரபுகள் தீவகத்திலுள்ள ஆலயங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாக விளங்கியமையை மட்டுமன்றித் தமிழகக் கோயில்களில் குறிப்பாக இராமேஸ்வரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பும் கொண்டிருந்தமையையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தீவகத்தின் தனித்தனிப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஐயனார் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் கடற்கரை ஓரங்களில்தான் உள. ஐயனார் காவற் தெய்வம் மட்டுமன்றி ஐயனார் சிவன், மாயோன் ஆகியோரது புத்திரன் என்பதும் மரபு வழி ஐதீகமாகும். புங்குடுதீவில் பாணாவிடை, வல்லன், பெருங்காடு ஆகிய இடங்களில் ஐயனார் வழிபாட்டுத்தலங்கள் உள. கண்ணகி அம்மன் கோயில்கள் ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயங்களாக மாறியது போன்று ஐயனார் கோயில்களும் சிவன் கோயில்களாக மாறியதற்கான சான்றுகள் பல தீவகத்திலுண்டு. இவற்றுள் பாணாவிடை ஐயனார் கோயில் சிவன் கோயிலென்றே இன்று வழிபடப்படுகிறது. இதேபோன்று வல்லன் ஐயனார் கோயில் இன்று பிள்ளையார் கோயிலாக மாறி உள்ளது. இவ்வாறே தான் மண்டைதீவிலுள்ள முகப்புவயல் ஐயனார் கோயில் முருகன் கோயிலாகவும் மாறி உள்ளது.

தீவகத்தில் உள்ள ஐயனார் கோயில்களில் வேலணையிலுள்ள அரிகரபுத்திர ஐயனார் கோயில், சரவணை ஐயனார் கோயில், ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள சுருவில் ஐயனார் கோயில், அனலை தீவு ஐயனார்

கோயில், காரைதீவிலுள்ள வியாவில் ஐயனார் கோயில் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் காரைதீவிலுள்ள வியாவில் ஐயனார் கோயில் மிகப் பழைமை வாய்ந்தது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. குளக்கோட்டு மகாராசன் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளான். வேலணை மேற்கிலுள்ள அரிகர ஐயனார் கோயிலுடன் வெடியரசன், பூதத்தம்பி போன்றோர் இணைத்துக் கூறப்படுவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அனலைதீவு ஐயனார் கோயிலும் பிரசித்தி பெற்று இன்று விளங்குகிறது. இங்கு 15 நாட்கள் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. சுருவில் ஐயனார் கோயில் நயினை நாகபூஷணி அம்மன் கோயிலுக்கு நேரெதிரே அமைந்திருப்பதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

தீவகத்தில் பல முருகன், விநாயகர் ஆலயங்கள் உள். இவற்றின் வரலாற்றை விரிவாக அறிய முடியவில்லை. மேற்கூறிய அம்மன் சிவன் வழிபாட்டுத்தலங்கள் போல் செல்வாக்குள்ள நிலையில் இவை காணப்படாவிட்டாலும் இவை பற்றிக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். இவற்றுள் புங்குடுதீவிலுள்ள பெருங்காடு, மடத்து வெளி, வல்லன் ஆகிய இடங்களிலுள்ள முருகன் கோயில்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பெருங்காடு, மடத்துவெளி ஆகிய இடங்களில் உள்ள நாச்சிமார் கோயில்களே பின்னர் முருகன் கோயில்களாக மாறின எனவும் கூறப்படுகின்றது. இதே போன்று வங்களாவடி நொச்சிக்காட்டு முருகன் கோயிலும் பழைய வைரவர் கோயிலே, இவ்வாறே வேலணையிலுள்ள முருகன் ஆலயங்களில் சிற்பனை முருகமூர்த்தி கோயில், வங்களாவடி நொச்சிக்காட்டு முருகன் கோயில், தாழையம்பதி சிவ சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில், நாரத்தனை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியகோயில், ஊர்காவற்றுறையிலுள்ள வேரப்பிட்டி முருகமூர்த்தி கோயில், கரம்பன் முருகமூர்த்தி கோயில், பருத்தியடைப்புக் கதிரேசன் கோயில், அனலைதீவு ஸ்ரீ சங்கர நாதர் முருகமூர்த்தி கோயில், எழுவைதீவு முத்தன் காடு ஸ்ரீ முருகன் கோயில் காரைதீவு ஸ்ரீ பயிரிக்கூடல் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. பிள்ளையார் கோயில்களும் பல தீவகத்திலுள். இவற்றுள் வேலணையிலுள்ள புளியங்கூடல் பெரிய புலம் மகாகணபதிப்பிள்ளையார் கோயில், இலந்தைக் காடு சித்தி விநாயகர்

கோயில், அல்லைப்பிட்டி வெள்ளைப் புற்றடி விநாயகர் கோயில், மண்டைத்தீவு திருவெண்காடு சித்திவிநாயகர் கோயில், புங்குடுதீவு இறுபிட்டி ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் கோயில், காரைதீவு மருதடி வீரகத்தி விநாயகர் கோயில், நெடுந்தீவு நெழுவினி சித்தி விநாயகர் கோயில், நெடுந்தீவு மகாவலித்துறை ஸ்ரீ வீரபத்திரப் பிள்ளையார் கோயில் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் நெடுந்தீவிலுள்ள இரு பிள்ளையார் கோயில்கள் பழமை வாய்ந்தனவாகும். நெடுவினிப் பிள்ளையார் கோயில் பழையது என்பதற்கான மரபுவழிக் கதைகள் பல உள். இங்குள்ள பெருந்துறை என்ற துறைமுகத்துக்கருகாமையில் இது விளங்குவதும் மற்றைய பிள்ளையார் கோயில் மகாவலித்தறை என்ற துறைமுகத்துக்கருகாமையில் விளங்குவதும் இவற்றின் பழைமைக்குரிய ஏனைய காரணங்களாகலாம்.

அல்லைப்பிட்டி தீவகத்தின் பழைய துறைமுகங்களிலொன்றாகும். ஊர்காவற்றுறை போன்று இதுவும் வெளிநாட்டு வர்த்தகரை ஈர்த்த ஒரு துறை முகமென்பதை 1977ஆம் ஆண்டில் சேர் ஜோன் கார்ஸ்வெல் மேற்கொண்ட அகழ்வு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. (வீரகேசரி 20.11.77) இவ்வகழ்வின் போது சீன தேசத்தில் செய்யப்பட்ட பீங்கான் பாத்திரங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது பற்றிப் பேராசிரியர் இந்திரபாலா கருத்துத் தெரிவிக்கையில்,

‘இவை கோயிலொன்றிலே பயன்படுத்தப்பட்டவையாக இருந்திருக்கலாம். உடைந்த கப்பலில் இருந்து கரைசேர்ந்தவை என்று சொல்வது பொருத்தமாக தெரியவில்லை. அக்காலத்தில் சீன வர்த்தகர்கள் கொண்டு வந்த பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் பல்வகைப்பட்ட கிரிகைகளோடு தொடர்புடைய பாவணக்குரியவையாக விளங்கியமையால் கோயிலொன்றிலே இவை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கலாம்’ என்றார். இக்கருத்தினை அரண் செய்வது போன்று போர்த்துக்கேயர் ஆவணங்களில் சூசையப்பர் ஆலயத்தை 1621-23 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் அமைத்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படுவதால் இத் தேவாலயம் கட்டப்பட்டபோது இவ்வாலயமும் இடிக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக்

கூறுகின்றார். இதற்குச் சான்றாக பல ஆண்டுகட்கு முன்னர் இத் தேவாலயத்தின் அருகாமையிலுள்ள ஒரு பழைய கிணற்றை ஆழமாக்கிய போது இதனடியிலிருந்து வெளிப்பட்ட வெண்கலப் பாத்திரத்தையும் மூடியையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆபத்தான காலங்களில் விக்கிரகங்களையும் பூசைப் பொருட்களையும் நிலத்தில் தாழ்த்து வைத்தலும் கிணற்றில் போடுவதும் பண்டைய வழக்காகும். போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இவ்வாறு நடைபெற்றதற்கான சான்றுகள் பலவுண்டு. வர்த்தக நோக்குக்காக வந்த சீனர்கள் ஈழத்தில் ஆலயங்கள் அமைந்திருந்த பிரதேசங்களில் வர்த்தகத்திலிருந்து போது அவற்றிற்கு தமது வர்த்தகப் பொருட்களை தானமாக வழங்கத்தவறவில்லை. உதாரணமாக கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தின் தென்பகுதியில் தெவிநுவரவில் பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய மாயோன் கோயிலுக்குச் சீனத் தளபதி செங்கோ அளித்த மானியம் பற்றி கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று எடுத்தியம்புகின்றது. (E.Z iii 331-334) இப்பின்னணியிற் பார்க்கும் போது சீன மட்பாண்டங்களும் அல்லைப்பிட்டியிலுள்ள ஓர் ஆலயத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட நிவேதனப் பொருட்கள் எனப் பேராசிரியர் இந்திரபாலா கருதுவது நியாயமாக தெரிகின்றது. இவ்வாலயம் பிரசித்தி பெற்ற தொன்றாக கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டளவில் விளங்கியதாற் போலும் இதற்கு இத்தகைய தானம் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். திட்டவட்டமாக இது எவ்வணக்கத்தோடு சம்பந்தமுடையதென்று கூறுவதற்குச் சான்றில்லாவிட்டாலும் கூட 1834ல் வெளியிடப்பட்ட நூலில் காசிச்செட்டி அல்லைப்பிட்டி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'இங்குள்ள மக்கள் யாவரும் மலபார்கள் (தமிழர்கள்) என்றும் இவர்களில் ஒருவர் கூட விதிவிலக்கின்றிச் சகலரும் சைவர்கள்' எனவும் குறிப்பிடுவதை நோக்கும் போதும் இது ஒரு இந்துக் கோயில் என்பது வெள்ளிடைமலை.

தீவகத்தில் பௌத்தத்தின் செல்வாக்கு நிலைத்திருந்ததற்கான இலக்கிய தொல்பெயர் சான்றுகள் உள. மகாவம்சத்தில் மட்டுமன்றி மத்திய காலத்தில் எழுந்த பௌத்த மத வழிபாட்டிடங்களின் தொகுப்பாகிய நம்பொத்தவில் கூட இவை பற்றி வரும் குறிப்பு தீவகத்தில் இதற்கிருந்த நீண்ட

பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனலாம். பௌத்த மதத்திற்குரிய புனித இடங்களாக நம் பொத்த புங்குநீவை (புயங்குதிவயின்), நயினாதீவை (நாகதிவயின்), ஊர்காவற்றுறையை (தன்னிதிவயின்), அனலைதீவை (அக்கினிதிவயின்), காரைதீவை (காறதிவயின்) எனவும் அழைக்கின்றது. மகாவம்சத்தில் வரும் குறிப்புக்களை முதலில் நோக்குவோம். யாழ் குடாநாட்டில் நடைபெற்ற பௌத்த மத நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறுகையில் போதி மரக்கிளை இங்குள்ள பிரசித்தி வாய்ந்த துறைமுகமாகிய யம்புகோள பட்டினத்திற்குச் சங்கமித்தையினால் எடுத்து வரப்பட்டதென்றும் இங்கிருந்து பின்னர் அது அனுராதபுரத்திற்கு ஊர்வலமாக எடுத்துச்செல்லப்பட்டு அங்கு நாட்டப்பட்டதென்றும் கூறி, போதி மரக்கிளை வந்திறங்கிய இடமாகிய யம்புகோள பட்டினத்தில், தேவநம்பிய தீஸன் யம்புகோள விகாரை, திலமகாவிகாரை, பச்சிம விகாரை ஆகியவற்றை ஸ்தாபித்திருந்ததாகவும் கூறுகிறது. தேவநம்பிய தீஸன் நடவடிக்கைகளில் தீவகம் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும் இவன் காலத்தில் தீவகத்திலும் பௌத்த செல்வாக்குப் பரவி இருக்கலாம் என்று கொள்வதில் தவறில்லை. காரணம் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மகாவம்சக் குறிப்பில் புயங்கு தீவகத்திலுள்ள பௌத்த குருமார் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. இதே புயங்கு தீவிலுள்ள புயங்கு தில என்றழைக்கப்பட்ட வடகரை அத்தானையில் ஒரு விகாரையை கட்டியதான கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்த வல்லிபுரம் பொன்னேட்டில் வரும் குறிப்பும் தீவகத்திலும் கிறிஸ்தவ சதாப்தத்திற்கு முன்னர் பௌத்தம் பரவியிருக்கலாம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஜம்புகோளபட்டினம் போன்று தீவகத்திலுள்ள துறைமுகங்களும் இதற்கான வசதியையும் அளித்திருக்கலாம். புத்தபிரான் தமது இரண்டாவது விஜயத்தின் போது நாகதீபத்திலுள்ள 80 கோடி நாகர்களை பௌத்த மதத்திற்கு மதம் மாற்றினார் என்ற மகாவம்சக் குறிப்பும் மணிமேகலை மணிபல்லவத்தில் புத்தரின் பாத பீடிகையை வணங்கிய செய்தியும் தீவகமும் பௌத்த செல்வாக்குக்கு ஆதிகாலத்தில் உட்பட்டிருந்ததை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இனி மகாவம்சத்தில் புயங்குதீவ பற்றி வரும் குறிப்பினை நோக்குவோம். மகாவம்சம் இது பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

‘துட்டகைமுனு தமிழ்ப்படைகளுடன் (எல்லாளுடைய) பொருதிய போது தமிழ்ப்படையினால் ஏற்பட்ட சேதத்தைப் பார்த்து மனம் வருந்திச் சோர்ந்திருந்தான். அப்போது புயங்குதீவத்திலிருந்து (புங்குடுதீவு) வந்திருந்த பிக்குகள் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறுமுகமாக அவனை நோக்கி ‘இந்தச் செய்கையின் காரணமாக நீ சுவர்க்கத்திற்குப் போகும் பாதையில் எத்தகைய தடையும் ஏற்படாது. ஒன்றரை மணிதர்களை மட்டுமே நீ கொன்றிருக்கிறாய். இவர்களில் ஒருவர் மும்மணியைச் சரணடைந்துவிட்டார். மற்றவர் பஞ்ச சீலங்களை மேற்கொண்டு விட்டார். ஏனையவர்கள் எல்லாம் எமது மார்க்கத்தை நம்பாதவர்கள். கூடாத வாழ்க்கையை மேற்கொள்பவர்கள். மிருகங்களிலும் பார்க்க உயர்வாக மதிக்கப்படத்தக்கவர்கள் அல்லர். (M.V. xxv 109-111).

தீவகத்திலுள்ள பல பெளத்த வழிபாட்டிடங்கள் சீரழிந்துவிட்டன. இத்தகைய அழிபாட்டிடங்களின் காலத்தை தெளிவாகக் கூற முடியாவிட்டாலும் கூடப் பல கி.பி. 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவையே எனவும் ஆகக்குறைந்தது அநுராதபுரக் காலத்தவையே எனவும் கொள்ளலாம். காரணம் தீவகத்தில் பரவி மிருந்த பெளத்தம் கூட ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வண்ணம் தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் இருந்து பரவியதற்கான சான்றுகள் யாழ் குடாநாட்டில் இருப்பதால் இங்கும் அவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என யூகிப்பதில் தவறில்லை. இப்பெளத்த செல்வாக்கு நெடிது காலம் நீடிக்கவும் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் நாயன்மார்கள் ஏற்படுத்திய இயக்கம் தமிழர்களை மறுபடியும் இந்துமதத்திற்கு இட்டுச் சென்றதால் அதன் தாக்கமும் தீவகத்தில் ஏற்பட்ட பல பெளத்த நிலையங்கள் கவனிப்பாரற்று கைவிடப் பட்டிருக்கலாம். இப் பெளத்த நிலையங்களை அமைத்த மன்னர் பட்டியல் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் கிடைக்காவிட்டாலும் கூட அநுராத புர மன்னர்களில் சிலர் இதில் ஈடுபட்டிருக்கலாம் என்றும் யூகிக்கலாம். அத்துடன் தீவகப் பிராந்திய மக்களோ அல்லது அங்கு நிலவிய அரசோ சிலவற்றை நிர்மாணித்துமிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் நாயன்மார்களின் பக்தி இயக்கம், சோழர் வருகை, பொலநறுவை இராச்சிய காலத்தில் இந்து மதத்தின்

உயர்நிலை யாழ்ப்பாண தமிழரசர் காலத்தில் இந்துமதம் அடைந்த மேல்நிலை ஆகியவை பெளத்தமதம் தனது செல்வாக்கை இப்பிரதேசத்தில் இழக்க வைத்த பிரதான காரணிகளாகும்.

பெளத்த மத அழிபாடுகளாகச் செங்கட்டிகள், ஓடுகள், விளக்குகளின் பாகங்கள், தாது கோபுரத்தில் வைக்கப்படும் மூடிகள் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவை காணப்படும் இடங்களில் புங்குடுதீவிலுள்ள தீகழி, வேலணையிலுள்ள கும்புறுபிட்டி, சோழவத்தை, நித்தில், சாட்டி, காரைநகரிலுள்ள வேறபிட்டி, சூரியன் பிட்டி, நெடுந்தீவிலுள்ள வெடியரசன் கோட்டை எனத் தவறாக அழைக்கப்படும் பெளத்த கோயில்கள் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. தீவகத்தில் ஆந்திர மாரிள் கல்லில் செய்யப்பட்ட பல புத்த சிலைகள் காணப்பட்டன என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இத்தகைய சிலைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரம், புத்தூர், சுண்ணாகம் போன்ற இடங்களிற் கண்டெடுக்கப்பட்டதும் ஈண்டு நினைவு கூறற்பாலது. எனினும் தீவகத்திலுள்ள பெளத்த வழிபாட்டிடங்களில் மிக முக்கியமானது நெடுந்தீவிலுள்ள வெடி அரசன் கோட்டை என அழைக்கப்படும் இடமே. பெரிய தாது கோபுரத்தின் அடிப்பாகமும், பிற சிறு தாதுகோபுரங்களின் அடிப்பாகங்களும் இங்குள. யாழ்குடா நாட்டில் கந்தரோடை அழிபாடுகளை ஒத்த பெளத்த அழிபாடுகள் இங்கே உள என்று கூறல் தவறன்று. எனினும் கந்தரோடையில் காணப்படும் தாதுகோபுரங்களை ஒத்த சிறு தாது கோபுரங்களின் அழிபாடுகள் இங்கு காணப்பட்டாலும் கூட, இங்குள்ள மிகப் பெரிய தாதுகோபுரத்தின் அத்திவார அமைப்பை ஒத்த அமைப்பு குடாநாட்டில் வேறெப் பகுதியிலும் காணப்படவில்லை எனலாம். கிட்டத்தட்ட 10-15 ஏக்கர் கொண்ட நிலப்பரப்பில் இவை அமைந்திருத்தல் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தாது கோபுரம் புனருத்தாரண வேலைகள் மிகத் தவறான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பின்னர் நாம் இது பற்றி அரசாங்க அதிபருக்குக் கொடுத்த அறிக்கையோடு அவை நிறுத்தப்பட்டன.

நயினாதீவில் பெளத்த அழிபாட்டுச் சின்னங்கள் சில வெளிவந்தாலும் தீவகத்தில் இங்கே மட்டும் தான் பெளத்த வழிபாட்டுச்சின்னங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டும் உள்ளன. சிங்கள மக்கள் ‘நாகதீப’ என்று இதனையே

இன்று கருதுகின்றனர். புத்த பிராணின் கால் பட்ட இடமாகவும் இதனையே கொள்கின்றனர். 1939-40ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கே உள்ள தாதுகோபுரம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. 1947இல் பௌத்த விக்ரிகம் பர்மாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு இங்கே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. 1958இல் பௌத்த கோயிலில் மேலும் பல புனருத்தாரண வேலைகள் நடைபெற்றன. (தினகரன்: 18.05.1986) எனவே தீவகத்தில் பௌத்தத்தின் நிலையை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது பல இடங்களில் இது வாழ்ந்ததற்கான எச்சங்கள் மட்டுமே காணப்பட 'நயினாதீவில்' மட்டுமே இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான எச்சம் காணப்படுகிறது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

ஐரோப்பியர் வருகை ஈழத்தில் கிறிஸ்தவ மதத்தின் செல்வாக்கு கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் நன்கு வேரூன்றிப் பரவ வழிவகுத்தது. இம் மதத்தின் இரு பிரிவுகள் உள. ஒன்று கத்தோலிக்கம் மற்றது புரட்டஸ்தாந்தம். முன்னயதை போர்த்துக்கேயரும் பின்னையதை டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரும் பரப்பினர். போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண தமிழ் அரசர்களுடன் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டில் கொண்டிருந்த தொடர்புகளும் பின்னர் இவ்வகை கி.பி. 1619ல் இவர்களால் அழிக்கப்பட்டதும் கத்தோலிக்க மதம் குடா நாட்டிலும் தீவகத்திலும் பரவுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் யாழ்குடாநாடு 32 கோயிற் பற்றுக்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய பிரிவுகள் ஒவ்வோர் பகுதியிலுமுள்ள கத்தோலிக்க ஆலயத்தை மையமாக வைத்தே பிரிக்கப்பட்டன எனலாம். இக் கோயிற் பற்றுக்குள் தீவகமும் அடங்கியது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியர்களில் ஒருவரான போலோடா நிவிடாடே தங்கள் சமயக் குருமாரின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறுவது அவதானிக்கத்தக்கது. (Conquista Spiritual Do Oriente: 1972)

'கிறிஸ்தவின் போதனைகளைப் பரப்பி யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலுள்ள மக்களை மதம் மாற்றுவதில் எமது குருமார் காட்டிய பக்தி ஆர்வம் கரைபுரண்டதால் அவர்கள் புது மாதா கோயிலை (யாழ்ப்பாணத்தில்) மட்டும் கட்டுவதோடு நிற்காமல்

இதனைச் சுற்றியுள்ள தீவுகளிலும் கத்தோலிக்க ஆலயங்களை கட்டுவதில் ஈடுபட்டனர். இவற்றுள் புங்குடுதீவு, நில்ராஓகலயோ (Tristao Galayo) பகோடே (Pagode), பிராமணத்தீவு (நயினாதீவு) தனத்தீவு (வேலணை) போன்றவை அடங்கும். தனத்தீவில் புனித சூசையப்பர் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. இவ்வாறே அல்லைப்பிட்டி, மண்டைதீவு ஆகிய இடங்களிலும் புனித சூசையப்பர் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. வேலணையில் சகாய மாதா கோயிலும், சரவணையில் ஓர் மாதா கோயிலும், புனித ஜோவான் ஆலயங்களும் கட்டப்பட்டன. இவற்றுள் புனித ஜோவான் ஆலயமே பிரதானமானது.

போர்த்துக்கேய வரலாற்று ஆசிரியரின் இத்தகைய கூற்று யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி தீவகத்திலும் சமயம் பரப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன எனலாம். இந்நடவடிக்கையின் முதற்கட்டப் பணியாக அக்கால இந்துக் கோயில்கள் பல அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவற்றின் கட்டிடப் பொருட்களைக் கொண்டே இக்கோயில்களும் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். யாழ் குடாநாட்டைப் போன்றே பலர் சலுகைகளுக்காக மதமும் மாறியிருக்கலாம். இந்துக்கள் பகிரங்கமாகத் தமது சமய அனுஷ்டானங்களை மேற்கொள்ளவும் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. டொன் பீற்றர் என்பவர் மேற்படி தேவாலயங்கள் பற்றியும் அத்தேவாலயங்களில் இருந்த மக்கள் பற்றியும் குறித்துள்ளமை நோக்கப்பாலது. (Peter Don W.L.A. 1978). இவரின் கணிப்பீட்டின்படி ஊர்காவற்றுறையில் (Cais dos Elefantes) 3000 பேரும், வேலணையில் (Balana) 880 பேரும் மார்டிகோட்டா தீவில் (Island of Marticotu) 1200 பேரும், அனலை தீவில் (Island of Donaclara) 890 பேரும், நயினாதீவில் (Island of Brahmins) 600 பேரும், நெடுந்தீவில் (Island of Cows) 900 பேரும் காணப்பட்டனர். இதனை விடக் காரைதீவில் தேவாலயத்துடன் குருமார் வதிவிடம் ஒன்றும் 1627ல் அமைக்கப்பட்டது. டச்சுக்காரர் தீவகத்தை யாழ்ப்பாணக் கொமாண்டரின் ஆளுகையின் கீழ்க்

கொண்டுவந்தாலும் தீவகத்தின் தீவுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பெயரிட்டனர். காரைதீவு (Amsterdam), ஊர்காவற்றுறை (Laydon) புங்குடுதீவு (Middle burgh) நமினாதீவு (Haarlem), அனலைதீவு (Rotterdam) நெடுந்தீவு (Delft) இரணைதீவு (Hoon) என்ற பெயர்களையும் பெற்றன. டச்சுக்காரர் தீவகத்தில் ஏற்படுத்திய சமய நடவடிக்கைகள் பற்றி அக்காலத்தில் சமயப் பிரசார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்த பால்டேயஸ் பாதிரியார் குறிப்பு மிகப் பிரதான குறிப்பாக அமைகிறது. இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் 1658-1665 வரை சமயப் பிரசாரம் செய்தவராவர். இவரது புத்தகம் 1672ல் எழுதப்பட்டது. இவர் ஊர்காவற்றுறையில் இருந்த புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயங்கள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை முறையே ஊர்காவற்றுறை, அல்லைப்பிட்டி, வேலணை ஆகிய இடங்களில் இருந்தன. இத் தேவாலயங்களை அண்டிப் பிள்ளைகள் கல்வி கற்கவும் வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. இப்பாடசாலைகளில் 800 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதோடு இதன் சமய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டோராக 2600 பேரும் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். (Baldaeus.P. 1960 336-338) புங்குடுதீவிலும் புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயமும் கல்லூரியும் அமைந்திருந்தது. இங்கே 200 மாணவர்களுடன் வேறு 800 பேரும் பங்கு கொண்டிருந்தனர். அனலைதீவிலும் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயக் கல்லூரியில் 200 பிள்ளைகள் கல்வி கற்றதோடு 800 பேர் இக்கல்லூரி நடவடிக்கைகளிலும் பங்குபற்றினர்.

நமினாதீவு பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இங்கு மதம் மாறிய பிராமணர்கள் தான் வாழ்கின்றார்கள் என்றும் அவர்கள் மிகவும் அன்பானவர்கள் என்றும் இங்குள்ள தேவாலயம் மிகச் சிறியதென்றும் தங்குவதற்கென ஒரு யாத்திரிகர் வீடும் உளது எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத் தேவாலயக் கல்லூரியில் 70 பிள்ளைகள் கல்வி கற்றதோடு இதன் நடவடிக்கைகளிலும் 300 பேர் பங்குபற்றினர். காரை தீவிலும் போல் டேயஸ் காலத்தில் நன்றாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு தேவாலயமும் இருந்தது. இதில் 490 மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர். இந் நடவடிக்கைகளில் 1000 - 1100 மக்கள் கலந்து கொண்டனர். நெடுந்தீவு தேவாலயக் கல்லூரியில் 170 மாணவர்கள் கற்றனர். டச்சுக்காரர் தமது ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் இந்துக்கள் மீது அவர்கள்

மத நடவடிக்கைகளை பகிரங்கமாக மேற்கொள்ள விதிக்கப்பட்ட தடை நீங்க யாழ் குடா நாட்டைப் போல் தீவகத்திலும் கோயில்களைப் புனர்தீர்மானம் செய்யும் பணி ஆரம்பமானது. பின்னர் ஆங்கிலேயர் சமய விடயங்களில் மேற்கொண்ட தாராள மனப்பான்மையும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆறுமுக நாவலர் போன்ற பெரியார்களால் ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சியும் தீவக மக்களின் சமய வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தத்தவறவில்லை. இதனை சற்று விளங்கிக் கொள்வதற்கு 1834ல் காசிச் செட்டி வெளியிட்ட நூல் உதவியளிக்கிறது. (Casie Chetty, Simon. 1834) புங்குடுதீவு, நமினாதீவு, அல்லைப்பிட்டி போன்ற இடங்கள் பற்றிய அவரின் கருத்துக்கள் பொதுவாகவே முழுத் தீவகத்திற்கும் பொருத்தமானதாகக் காணப்படுவதால் அவற்றை இங்கே குறிப்பிடுதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

புங்குடுதீவு பற்றிக் காசிச் செட்டி குறிப்பிடுகையில் இங்கே முன்னர் ஒரு புரட்டஸ்தாந்த தேவாலயமும் பள்ளிக்கூடமும் இருந்ததென்றும் இவைமீறண்டும் பல காலத்தின் முன்னரே மறைந்துவிட்டன எனவும் குறிப்பிடுகிறார். நமினாதீவிலோ எனில் போல் டேயஸ் பாதிரியார் காலத்தில் பிராமணர் எனக் கூறிக்கொண்ட இத்தீவின் மக்கள் யாவரும் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர். அப்போது ஒரு தேவாலயமும் இருந்தது. தமது காலத்தில் இதன் ஒரு எச்சம் கூட காணப்படவில்லை எனக் காசிச் செட்டி குறிப்பிடுகிறார். அல்லைப்பிட்டியில் உள்ள மக்களில் ஒருவர் கூடத்தவறாமல் சகலரும் சைவ சமயிகள் எனவும் காசிச்செட்டி குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கூற்றுக்கள் பெயரளவில் மதம் மாறிய மக்கள் பழையபடியும் தமது சமயங்களுக்குத் திரும்பிய நிலையை எடுத்துக்காட்டினாலும் கூட இன்று புங்குடுதீவு, ஊர்காவற்றுறை, நெடுந்தீவு ஆகிய இடங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்வதும் தேவாலயங்கள் செயற்படுவதும் தீவகத்திலிருந்து கிறிஸ்தவம் முற்றாக மறையவில்லை என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. புங்குடுதீவு புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயம் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதுடன் ஒரு சிறு பகுதியினர் இன்றும் கிறிஸ்தவர்களாக வாழ்கின்றனர். நெடுந்தீவிலும் ஓர் கத்தோலிக்க ஆலயம் உள்ளது. நமினாதீவிலும் மறுபடியும் கிறிஸ்தவ தேவாலயம்

கட்டப்பட்டுள்ளது. அனலைதீவில் ஒன்றில் மட்டும்தான் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் இல்லை எனலாம்.

இஸ்லாம் தீவகத்தில் ஏனைய மதங்களோடு ஒப்பிடுகையில் ஓர் செல்வாக்குள்ள மதமாக எழுச்சி பெறவில்லை எனலாம். மன்கும்பானிலுள்ள பள்ளிவாசல் நயினாதீவு பள்ளிவாசல் ஆகியவையின் தோற்றமும் மிக அண்மைக் காலத்தவை போன்று தெரிகிறது. எவ்வாறாயினும் தீவகம் இன்று ஈழத்திலுள்ள அனைத்து மதத்தவரின் சின்னங்கள் காணப்படும் இடமாக மட்டுமன்றி பௌத்த சிங்களவரின் புனித இடமாக தீவகத்திலுள்ள 'நயினாதீவு' விளங்குவது இப்பகுதிக்குரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

உ சாத்துணை

இந்திரபாலா, கா;	1969. யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வெட்டுக்கள். சிந்தனை. மலர் 2. இதழ் 4.
.....;	1972. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம். கண்டி.
ஈழத்துச்சிதம்பரம்;	1984. திருப்பணிச் சபை வெளியீடு, சிவன் கோயில், காரைநகர்.
சபாநாதன், குல;	1953. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, கொழும்பு.
.....;	1962. இலங்கையின் புராதான சைவ ஆலயங்கள் கொழும்பு.
சிறற்பலம், சி.க;	1982. "நாகேஸ்வரி வழிபாடு," நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் கோயில் திருக்குட முழுக்குப் பெருவிழா மலர்; பாகம் 1.
.....;	1982. "யாழ் மாவட்டத்தில் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வும் ஆதிக்குடிகளும்", 'செந்தழல்' யாழ். பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி.

.....;	1988. "தமிழர் பற்றிக் கூறும் ஈழத்துப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பற்றிய சில கருத்துக்கள்". தமிழோசை தமிழ்மன்றம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
சுவாமிநாதஜயர். உ.வே;	1956. மணிமேகலை (பதிப்பு) சென்னை. செல்வரத்தினம், ம.பொ. 1973. "நாரந்தனைமிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட் கருவூலம்" "பூர்வகலா' பக் 40-41.
தினகரன்	18.05.86 'சீறிடும் நாகபூசணித் தாய்' எழுதியவர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்.
வீரகேசரி	20.11.77. 'அல்லைப்பிட்டியில் அகழ்ந்தெடுத்த அழகிய சீனப்பாத்திரங்கள்' பாகம் 1.
வீரகேசரி	பழம் பெரும் இந்துக் கோயிலின் சொத்தக்கள்'. எழுதியவர் பேராசிரியர். கா. இந்திரபாலா.
C.V.Culavamsa;	1953, E&T oliger, Part I&II, Colombo.
Baldaes, P;	1960. A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon. Translated by Pieter Brohier, Maharagama.
Casie Chetty, Simon;	1834. Ceylon Gazetter, Cotta.
Conquista Spiritual De Oriente of Friar Paulo Da Trinidade;	1972. Trans. by Dr.Edmund Peiris and Friar Achilles Meersman, Colombo.
D.V.Dipavamsa,	1959 E & T Law B.C. Ceylon Histori cal Journal Vol. III (Colombo)
E.Z.	Epigraphia Zeylanica.
Vol III	The Tamil Inscriptions on the Gall Trilingual slab. pp 331-341.

*****

இடப்பெயர்கள்-ஓர் ஆய்வு⁽¹⁾

பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம்,
முன்னாள் தலைவர், தமிழ்த் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஓரினத்தின் குடிப்பரம்பல், வரலாற்றுப் பழமை, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம், தாயக உறுதிப்பாடு முதலான விடயங்கள் தொடர்பாக எழும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணத்தக்க சான்றுகளைத் தரத்தக்கனவாக அமைவனவற்றுள் இடம்பெயராய்வின் அவசியமும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது.⁽²⁾ இத்தேவையின் அடிப்படையில் ஈழத்து வடபால் அமைந்துள்ள தீவுப்பெயர்கள் பற்றி ஆராய்வதற்காக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இத்தீவுப் பெயர்கள் பற்றிய விளக்கங்களைத் தருவனவாக இதுவரை S.W. குமாரசுவாமி.⁽³⁾ ச.சதாசிவம்⁽⁴⁾ ஆகிய இருவரது நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைவிட வாரமஞ்சரீப் பத்திரிகைகளிலும் தனித்தனிக் கட்டுரைகள் பிரசுரமாகியன. இத்தீவுகள் பற்றி இவ் வெளியீடுகளிலே தரப்பட்ட விளக்கங்கள் மீள்பரீசலனை செய்யப்படவேண்டியதன் அவசியம் நன்கு உணரப்பட்டுள்ளமையால், வரலாற்று, மொழியியல், புவிமியல், நாட்டார் வாழ்க்கியல், இலக்கியம் ஆகிய துறைகள்

- (1). இக்கட்டுரை ஆக்கத்திற்கு உதவிசெய்த பேராசிரியர். கா. குகபாலன் (புவியியற்றுறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்) அவர்கட்கு நன்றி உரித்தாகுக.
- (2). பாலசுந்தரம், இ. "ஈழத்து இடப்பெயர்வும் அதன் அவசியமும்", ஆய்வு-காலாண்டிதழ் 1.1, 03.01.1987, பக்:25-33.
- (3). குமாரசுவாமி, S.W., வடமாகாணத்துச் சில ஊர்ப் பெயர்கள், யாழ்ப்பாணம், 1918.
- (4). சதாசிவம், ச. சப்ததீவு, யாழ்ப்பாணம், 1979.
- (5). கந்தபுராணத்திலே (அண்டகோசப்படலம் 19-21) இடம்பெறும் சப்ததீவுகளுடன் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளமை நோக்கற்பாலது. (டானியல்ஜோன், கந்தபுராண மறைப்பொருள், சென்னை, றோயல்பிரிண்டர்ஸ் (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை)

சார்ந்த சான்றுகளின் துணைக்கொண்டு அகரவரிசை அடிப்படையில் இத்தீவுப் பெயர்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

வட இலங்கையிற் சப்த தீவுகள்⁽⁵⁾ உட்பட பதினொரு பெரிய தீவுகளும், இவற்றுடன் வேறு சிறுசிறு தீவுகளும் காணப்படுகின்றன. அனலதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு (காரைநகர்), நமினாதீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு ஆகிய ஏழும் ஒரே தொடராக யாழ்க் குடா நாட்டின் தெற்கே அமைந்துள்ளன. இவற்றில் வேலணைத்தீவு (64 ச.கி.மீ) மிகப்பெரியது: எழுவைதீவு (1.6 ச.கி.மீ) மிகச் சிறியது. இவற்றைவிட கச்சை தீவு, பாலைதீவு, மான்தீவு என்வனவும் அமைந்துள்ளன. இத்தீவுகளின் மொத்தப் பரப்பளவு 203 ச.கி.மீ. ஆகும். 1981 இல் எடுக்கப்பட்ட சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி தீவுப்பகுதிகளின் மொத்தச் சனத்தொகை 82,110 ஆகும்.

இத்தீவுகள் வரலாற்றுக் காலம் முதலாக நடைபெற்றுவந்த இந்து சமுத்திர வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் அதி முக்கியத்துவம் பெற்று வந்துள்ளனமை அங்கு அகப்படும் நாணயங்களாலும், ஏனைய வரலாற்றுச் சான்றுகளாலும் அறியப்படுகின்றது. மேல் நாட்டார் இச்சமுத்திரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய போது, இலங்கையை தம்வசம் வைத்திருந்த நாடுகள் இத்தீவுகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளன. ஒல்லாந்து தமது ஆட்சிக் காலத்தில் இத்தீவுகள் அணைத்தையும் தம்வசம் வைத்திருந்ததோடு அங்கு கோட்டைகளையும் கட்டினர். இத்தீவுகளுட் சிலவற்றிற்கு ஒல்லாந்து நாட்டுத் தீவுகளின் இடப் பெயர்களைச் சூட்டலாயினர். அவை வருமாறு:

அம்ஸ்டரடாம்	(Amsterdam)	-	காரைதீவு
கயிற்ஸ்	(Kayts)	-	ஊர்காவற்றுறை
கலியென்ஜ்	(Galienye)	-	காக்கைதீவு
கலுமி	(Galue)	-	பாலைதீவு
டெல்ப்ட்	(Delft)	-	நெடுந்தீவு
துவிகெபிறிடெர்ஸ்	(Twee Gebreeders)	-	இரணைதீவு
மிடிஸ்பேர்க்	(Middleburgh)	-	புங்குடுதீவு
லைடன்	(Leyden)	-	வேலணைத்தீவு
ரொற்றடாம்	(Rotterdam)	-	அனலைதீவு
ஹார்லெம்	(Harlem)	-	நமினாதீவு

இவ்வாறு அவர்கள் இட்ட பெயர்கள் இன்று வழக்கொழிந்து போய்விட்டன. எனினும் கயிற்ஸ் (ஊர்காவற்றுறை), டெல்வ்ற் (நெடுந்தீவு) என்ற இரு ஒல்லாந்து மொழி இடப்பெயர்கள் மட்டும் இன்றும் வழக்கிலுள்ளன. தொலமி இக்கடல் தீவுகள் அணைத்தையும் மணிஆலத்தீவுகள் (Manialoue Islands) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் நோக்கற்பாலது.

அனலை தீவு:

இத்தீவு ஊர்காவற்றுறைக்கு வடபால் சுமார் 11 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அனல் + தீவு > அனல் தீவு > அனலதீவு என்ற அடிப்படையில் இப்பெயர் தோன்றிற்றென்று கருதலாம். இப்பின்னணியில் S.W குமாரசுவாமி சிங்களமொழிவழி “அகந்தீவமின்”, ‘அநலதீவயன்’ என்ற பெயரில் வழங்கும் சிங்களப்பெயர்களை தமிழில் அனல் + தீவு அனலை தீவாயிற்று எனக் கூறுகிறார்⁽⁶⁾. தமிழ்ப்பிரதேசத்திலுள்ள ஓரிடத்திற்குச் சிங்களச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட பெயர் (அத்தி = அனல்) வழங்கிற்று எனக் கூறும் கருத்து மறு பரிசீலனைக்குரியதாகும்.

இத்தீவினைச் சுற்றியுள்ள கடல் குமுறிப் பொங்கியெழும் நேரங்களில் இத்தீவு கடல் அலைகளால் அழிவுறாவண்ணம் இதன் சுற்றுப்புறக் கரையோரங்களிற் கற்பாறைகள் அரண்களாக அமைந்துள்ளன. இதன் பின்னணியில் கரையோரத்துக் கற்பாறைகள் நீர் தீவினுட் புகாதவாறு தடுத்துப் பாதுகாத்தலினால், இத்தீவிற்கு (அணை + தீவு) அணைதீவு என்ற காரணச் சிறப்புப் பெயர் அமைவதாயிற்று. இப்பெயர் காலப்போக்கில் அணை + தீவு → அனலதீவு → அனலதீவு என வழங்கிற்று என்பாருமுளர்.⁽⁷⁾

இத்தீவின் குறிச்சிப் பெயர்களில் ஒன்றாக ‘அரசன்புலம்’ என்ற இடம் காணப்படுதல் பண்டை நாளில் இவ்விடம் அரச நடவடிக்கைகளோடு தொடர்புடையது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இங்குள்ள கற்பாறையொன்றில் இரு பெரிய காலடிச்சுவடிகள் காணப்படுகின்றன. இவை பற்றிய மேலாய்வுகள் அவசியமாயின.

(6) S.W. குமாரசுவாமி, வடமாகாணத்துச் சில ஊர்ப்பெயர்கள், யாழ்ப்பாணம், 1918: பக். 113

(7) இளையதம்பி, க. அனலைதீவு, சப்ததீவு, சதாசிவம், ச. யாழ்ப்பாணம், 1979, பக் 70-76.

எழுவை தீவு:

(எழுவை + தீவு), ஈழ=எழில்: எழு=அழகு: ஈழ>எழு> எழுவை+தீவு = எழுவைதீவு. அழகிய தீவு என்பது இதன் பொருளாகும். இப்பெயர் தொடர்பாகக் சில கதைகளும் கூறப்படுகின்றன. பண்டை நாளில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஈழக்கரைக்கு சங்கு குளிக்க வந்தோர் முதலில் கண்ணுற்ற தீவு (முதலில் காட்சிக்கு எழுந்த தீவு) என்றபடியால் 'எழுவைதீவு' எனப் பெயர் பெற்றதென்பர். அன்றியும் அவர்களுக்குச் சூரியன் எழும் திசையில் இத்தீவு காணப்பட்டமையால் எழுவான் தீவு எனவழங்கி அது எழுவை தீவு என மருவிற்று என்பாருமுள்ளார்.

ஊர்காவற்றுறையிலிருந்து பரந்து கிடக்கும் மற்றைய தீவுகளுக்குப் பிரயாணம் செய்யும் போது முதலிலே தென்படுவது இதுவே என்றும், அதனால் இது எழுவாய்தீவு (=முதல்தீவாக) என இருந்து, மருவி இப்பெயர் வந்தது என்றும் கூறுவாரே பலர். பண்டை நாளில் ஊர்காவற்றுறை பிரதான பயணத்துறையாக விளங்கியமையும் மேற்காட்டிய கருத்தைச் சான்றுபடுத்துகின்றது.

குமாரசுவாமி (1918: 114) இப்பெயர் 'எலுவா' என்னுஞ் சிங்களச் சொல்லினின்றும் வந்ததென்பர். எலுவா=ஆடு. ஆடுகள் நிறைந்த தீவு என்ற பொருளில் இப்பெயர் சிங்களத்தில் வழங்கிற்று என்கிறார். கடலார் சூழப்பட்டு நெய்தல் நிலவளமும், மருதநிலவளமும், மேட்டில் பணந்தோப்பு அழகும் பொருந்திய எழில் தீவாகக் காணப்பட்டமையால் இது எழில் தீவென வழங்கி, காலப்போக்கில் எழுவைதீவாக மாற்றிறோ என்று கருதக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

எழுவைதீவு என்ற பெயர்க் காரணம் பற்றி மேலும் சில விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. எழு = ஒருவகை முட்செடி. இதனைக் கணையமரம் என்கிறது தமிழகராதி (பக்59). எழுமரங்கள் இங்கு செறிந்து காணப்பட்டமையால் எழு + தீவு > எழுவைதீவு எனச் செடிப்பெயர் காரணமாக இப்பெயர் ஏற்படுவதாயிற்று எனவும் ஐயப்படுதல் தவறாகாது. போர்த்துக்கேயர் இத்தீவை Ilha - Deserta ..... எனப்பெயரிட்டு வழங்கினர் என்றும், இங்கே பாம்புகள் நிறைந்த காடுகள் செறிந்து காணப்பட்டன வென்றும், தங்களுடைய கப்பலுக்குத் தேவையான விறகுகளை இங்கேயே பெற்றனர் என்றும் பால்கேயஸ் தமது நூலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁽¹⁾ இச்செய்தியும் தாவரப்பெயர் அடியாக எழுவைதீவு என்ற பெயர் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றது என்பதைச் சான்றுபடுத்துகின்றது.

அனலைதீவு, எழுவைதீவு, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு என்ற ஏழு தீவுகளும் சப்த தீவுகள் என இலக்கியகாரரால் வழங்கப்பட்டன. இதனை மக்கள் ஏழு தீவுகள் என்றனர். அவ்வழக்கு ஏழுதீவு > எழுதீவு என மாறி, காலப்போக்கில் ஏழுபெயர்களையும் சுட்டிய இப்பெயர் தனித்து ஒரு தீவைக்குறித்து, இதன் பெயராக வழங்கிற்றென்றும் கருதப்படுகின்றது.

கச்சதீவு

இது நெடுந்தீவிற்குத் தென்மேற்கே 19 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இது கற்றரையாகவே காணப்படுவதால் மக்கட் குடியிருப்பு இங்கில்லை. மிகப் பிரசித்தி பெற்ற புனித அந்தோனியார் தேவாலயம் ஒன்று இங்கு அமைந்துள்ளது. இங்கு பங்குனி/சித்திரை மாதத்தில் ஆண்டுக்கொருமுறை நடைபெறும் திருவிழாவைக் காணச்செல்வோர் குடிநீர் உட்பட சகல பொருட்களையும் தம்முடன் எடுத்துச்செல்வர்.

கச்ச தீவு என்ற பெயர் எவ்வாறு வந்ததென்பது புதிராகவே இருக்கின்றது. கச்சை + தீவு கச்ச தீவு. கச்சை = கயிறு, அரைக்கச்சு, யானைக்கழுத்திலிரு கயிறு, உடற்றழும்பு, வார், சட்டை. கச்சைக்கொடியோன் கன்னன் ஆவான். பாரதக் கதையுடன் தொடர்புடையதாக மணிபல்லவம் (நயினா தீவு) அமைவதால் கச்ச தீவுக்கும் பாரதக்கதைக்கும் தொடர்புடையதா என்பதும் மேலாராய்ச்சிக்குரியதாகும். இராமாயணத்துடன் தொடர்புடையதாக, அனுமார் சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கிக்கொண்டுவரும் போது சிதறிய ஒரு கற்பாகமே கச்சை தீவெனவும் நாட்டார் வழக்கிற் கூறப்படுகின்றது. மேலும் கச்சக்கொடி (வவுனியா), கச்சாய் (யாழ்ப்பாணம்) என்ற இடப்பெயர்களும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தீவுக் கூட்டங்களின் அந்தத்தில் இத்தீவு அமைந்திருப்பதாலும் இது கச்சை > கச்ச தீவாயிற்று என்றும் கூறப்படுகின்றது.

காரைதீவு:

சப்த தீவுகளில் ஒன்றாகிய காரைதீவு, தற்போது காரைநகர் என்ற பெயரால் வழங்குகின்றது. 12.09.1923 முதலாக ஆட்சியாளரின் அங்கீகாரத்துடன் இப்பெயர்

(8) Baldeus, Phillipus, True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, Colombo, Ceylon Branch Royal Asiatic Society, 1959, PP. 229-230.

வழங்கி வருகின்றது. 1887இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட தட்சிணையைலாசுபராணத்திலும் காரைநகர் என்ற வழக்குக் காணப்படுகின்றது. இத்தீவு தற்போது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் 2 கி.மீ நீளமுள்ள பாலத்தின் மூலம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் காரைதீவு என்ற பெயரில் 3 இடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து இவற்றைப் பிரித்துக் காட்டவும், தீவுபாலத்தின் மூலம் இணைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், இங்கு வாழ் மக்கள் பொருளாதார மேம்பாடுடையவர்களாகக் காணப்பட்டமையினாலும் இதற்குக் காரை நகர் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தனர். பண்டை நாளில் இங்கு காரைச்செடிகள் காணப்பட்டமையால் இத்தீவு காரைதீவு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

காரைநகர் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு என நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. காரைநகர் மேற்கில் ஆலடி, செம்பாடு, மணற்பிட்டி, தங்கோடை, வாரிவளவு, வேரப்பிட்டி, கள்ளத்தெரு, ஆமிலி, முல்லைப்பிளவு, மெலிச்சோடை, கருங்காவி, வேரக்குளம், மாதடை, சின்னாலடி, வேம்படி, பத்தர்கேணி, அண்டவேல், நடப்பாளி, புளியங்குளம் முதலிய குறிச்சிப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. காரைநகர் வடக்கில் கோவளம், மன்னாங்குப்பிட்டி, மணற்காடு, இடைப்பிட்டி, விக்காவில், சிவன்கோவிலடி, மாப்பாணஊரி, பழையகண்டி, வலந்தலை முதலிய குறிச்சிப் பெயர்களுள். காரைநகர் கிழக்கில் களபூமி, பொன்னாவளை, பாலாவோடை, எட்டுக்கட்டி, விளாணை, ஆலடி என்பனவும், காரைநகர் தெற்கில் ஊரிக்காடு, தோப்புக்காடு, பலிக்காடு, நீலன்காடு, இராசாந்தோட்டம், துறைமுகம் ஆகிய இடங்களும் அமைந்துள்ளன. போர் நடந்த இடம் கள பூமி; நீலன் இருந்த இடம் நீலன்காடு; பலி எடுத்த இடம் பலிக்காடு; படைவீரர்கள் தங்கிய இடம் தங்கோடை; இராசர் இருந்த இடம் இராசாந்தோட்டம் எனவும் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

பண்டை நாளில் ஏலேலனின் கோட்டை இங்கு இருந்ததென்றும், தமிழ்நாட்டார் படை எடுத்த போது களம் குறித்துப் போர் செய்தார்கள் என்றும், அவ்வாறு களம் குறித்த இடமே களபூமியாயிற்றென்றுங் கூறுவர். கள பூமியில் நிகழ்ந்த போரில் வாகையாம் வெற்றி கிடைத்தமையால் அதனைக் கொண்டாடிய இடம் 'வலந்தலை' என்றும் போருக்காகப் கள வேள்வி செய்த இடமே 'பலிக்காடு' என்றும் பேசப்படுகின்றது. களவேள்வியின் பின் வீரர் பொடி வீடு அமைத்து ஆறியிருந்த இடம் "தங்கோடை" எனவும் கருதப்படுகிறது.

பாலக்காடு என்ற குறிச்சிப்பெயர் தென்னிந்தியத் தொடர்பைக் காட்டுவதாகும்.

கோவளத்தில்⁽⁹⁾ போர்த்துக்கீசர் காலத்து வெளிச்ச வீடும் காணப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்துக் கோட்டை ஒன்று நீலங்காட்டில் உள்ளது. நீலன் + காடு = நீலங்காடு.⁽¹⁰⁾ இராமாயணத்துடனும் இவ்விடப்பெயர் தொடர்புடையதாகவும் காணப்படுகின்றது. களபூமியில் பெருங்கற்பண்பாட்டுக் காலத்திற்குரியனவாகிய (கி.மு. 1000 - கி.பி.300) கறுப்புச் சிவப்பு மட்பாண்டக்கருவிகள் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

புத்தஜாதகக் கதையில் - அபித்தஜாதகம் என்பதில் "காரைதீபம்" என்றொரு தீவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'அசித்தன்' என்னும் பாப்பன முனிவன் வாரணாசியினின்றும் காவிரிப் பூம்பட்டினம் வந்து அங்கிருந்து வான்வழியாகக் காரைதீவிற்கு வந்தான். அங்கு குடிலமைத்துத் தவஞ்செய்து, காரை இலைகளை உறைப்பும், உப்புமின்றி அவித்து உண்டு வாழ்ந்தான். அவன் அவ்வாறு காரை இலைகளைப் புசித்து உயிர் வாழ்ந்ததினால் அவ்வூர் காரைதீவு எனப் பெயர் பெற்றதென அந்த ஜாதகக்கதை குறிப்பிடுகின்றது.⁽¹¹⁾

கேரதீவு:

யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து சங்குப்பிட்டியூடாகப் பூநகரிக்குச் செல்லும் பாதை கேரதீவினுடாகவே செல்கிறது. இத்தீவு மறவன் புலவுக்கும் சங்குப்பிட்டிக்குமிடையே அமைந்துள்ளது. சேரநாடு > கேரளம் எனமறியது போன்று சேரதீவு > கேரதீவாயிற்றோ என்பது ஆய்வுக்குரியதாம். இப்பெயர் சேரர் குடியேற்றத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. இவை தவிர புங்குடுதீவிலும் கேரதீவு என்ற குறிச்சியும் உண்டு.

-
- (9). கடலுள் நீண்டிருக்கும் நிலப்பரப்பினை கோவளம் என்று சொல்வர். காரைநகரிலுள்ள இப்பகுதி கடலினுள் நீண்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது.
- (10). சேரன் செங்குட்டுவன் பெருங் கடற்படை வைத்திருந்தான் என்பது புறநானூற்று 126ஆம் செய்யுளால் அறியப்படுகிறது. அவனது தலைமைத் தூதன் சஞ்சயன், அவனுக்கு அடுத்தவன் நீலன். (மு. இராகவையங்கார் - "சேரன் செங்குட்டுவன் - திருவல்லிக்கேணி - 1929: 127) இப்பெயர் பண்டைய சேரரின் கடலாதிக்கத்தாலேற்பட்டதா எனவும் ஆராய்தல் தகும்.
- (11) பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்-சென்னை 1962, பக்.99

நயினாதீவு:

இத்தீவு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தென்மேற்கே சுமார் 29 கி.மீ. தூரத்தே அமைந்துள்ளது. இதன் மறு பெயர்களாக நாகதீவு (நாகத்தீவு), நாகநயினார்தீவு, நயினார் தீவு, நாகதீபம், நாவலந்தீவு, பூந்தோட்டம், சம்புத்தீவு, மணிபல்லவம், மணிபல்லவத்தீவு, மணிநாகதீவு, பிராமணர் தீவு, மணித்தீவு, நரித்தீவு, நாகேஸ்வரம் எனத் தமிழிலும், நாகதிவயின எனச் சிங்களத்திலும், ஹார்லெம் என டச்சு மொழியிலும் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பெயர்கள் ஏற்பட்டமைக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(அ) நாகர்களின் ஆதிக்குடியிருப்பாலும், நாகவழிபாட்டாலும், நாகங்கள் அதிகமாக வாழ்ந்தமையாலும் நாகதீவு எனப்பெயர் ஏற்பட்டிருந்தல் இயல்பே.

(ஆ) நயினார்தீவு என்ற பெயர் வழங்கக் காரணமாகப் பின்வரும் செய்தி அமைகின்றது. மதுரையில் மகாநாயகன் என்னுமொரு வைசியர் இருந்தாரெனவும், அவரே நயினாதீவு வடகீழ்த் திசையில் நாகபூஷணிக்கொரு சிறந்த ஆலயம் கட்டுவித்தாரெனவும், மதுரை வைசியர்களிடமிருந்து பெற்ற ஏடுகள் கூறுகின்றன. மாநாயகன் எனும் வைசியரே நயினார்பட்டர் எனும் அந்தணரையும், கண்ணப்பன் என்ற வேளாளனையும் நயினா தீவுக்குக் கொண்டுவந்தார். அக்காலத்தில் நாகதீவு என்றே வழங்கப்பட்டது. நயினார்பட்டர் அறிவிற் சிறந்தவராகவும், அரசினர் தொடர்புடையவராகவும், வாழ்ந்தபடியால் தமது ஞாபகத்தைப் பிற்காலத்தவரும் நினைக்க விரும்பி நாகநயினார் தீவு எனமாற்றினார். காலப்போக்கில் நயினார்பட்டரின் செல்வாக்கும் அவர் சந்ததியாரின் செல்வாக்கும் விருத்தியடைய 'நாக' என்ற சொல்விடப்பட்டு நயினார் தீவு என அழைக்கப்படலாயிற்று. நயினார்பட்டரின் 20ஆம் தலைமுறையினரான இளையதம்பி உடையார் காலத்தில் பட்டர் மரபினர் நாகபூஷணிக்குப் பூசை செய்வதை விடுத்து அரசாங்க சேவையிற் சேர்ந்தனர். பிற்காலத்தில் பட்டர் மரபினர் செல்வாக்கொழிய நயினார் என்ற சொல்லில் "ர்" விசுதி விடப்பட்டு நயினாதீவு ஆகிற்று.⁽¹²⁾

(இ) இத்தீவிற்குப் பூந்தோட்டம் என்ற புராதனப் பெயரும் வழங்கிற்று. தமிழகத்துச் சிதம்பரம் கோயிலுக்குத் தேவையான பூக்களைப் பெறுவதற்கு

(12) ஐ. சரவணபவன்: நயினாதீவு வரலாற்றுப்பின்னணி, கோமுகி, நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972, பக். 19.

நயினாதீவுத்தில்லை வெளியில் ஒரு பெரிய பூந்தோட்டம் அமைக்கப்பட்டும், பூக்கள் சிதம்பரத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. தில்லைக்கோயிலுக்குரிய பூப்பெறப்பட்ட இப்பூந்தோட்டம் 'தில்லைப் பூந்தோட்டம்' என வழங்கப்படுவதாயிற்று, காலப்போக்கில் இப் பூந்தோட்டம் அழிய, அங்கு அந்தத் தில்லைவெளி 200 பரப்பளவு உடையதாக இன்றும் காணப்படுகின்றது.

(ஈ) இலக்கியஞ்சுட்டும் 'மணிபல்லவம்' என்ற பெயரும் நயினாதீவினையே குறிக்குமென்பதற்குக் கலைக்களஞ்சியம் வருமாறு விளக்கம் தருகின்றது:- 'ஒரு சிறுதீவு காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து தெற்கே முப்பது யோசனைத் தொலைவில் உள்ளது. அங்கே தன்னை தரிசிப்பவர்களுக்குப் பழம்பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் புத்தபீடிகை ஒன்றும், கோமுகி எனும் பொய்கையும் இருந்தன. மணிமேகலை தன் பழம் பிறப்பை இப்புத்தபீடிகையால் உணர்ந்தாள். அமுத சுரபி என்னும் பாத்திரத்தை தீவதிலகையின் உதவியால் இக்கோமுகியிலே பெற்றாள்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁽¹³⁾ எனவே இப்பெயர் கி.மு. 2ஆம் நூற்றாண்டளவில் வழங்கியது ஆகலாம்.

நயினாதீவும் நிகழ்வுகளும்:

1. புத்தர்பெருமான் கி.மு. 523 - 483 இற்கிடையில் நாகதீவில் நாகவழிபாடியற்றியிருக்கிறார்.
2. பர்மாவிலிருந்து தர்மசோகமகாராசா புத்திரசோகத்தால் வருந்தி நாகவழிபாடியற்றி புத்திரப்பேறடைய நாகதீவு வந்தார்.
3. அருச்சுனன் மணிபுரத்திற்கு வந்து நாககன்னியை மணந்து பப்பிரவாகனைப் பெற்றான். இன்றைய நாகபூசணி அம்மன் கோயிலமைந்திருக்கும் இடத்தின் பெயர் பப்பிரவாகன்சல்லி என்பதும் நோக்கற்பாலது.
4. ஆபுத்திரன் அட்சயபாத்திரத்தைக் கோமுகிப் பொய்கையிலிட்டுச் சென்றான்.
5. நெடுமுடிக்கிள்ளி எனும் சோழமன்னன் மணிபல்லவத்திற்கு வந்து பீலிவளை என்பவளை மணந்து தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பெற்றான் என யாழ்ப்பாணத்துச் சரித்திரம்

(13). கலைக்களஞ்சியம் - தொகுதி: 8, பக். 78

கூறுகிறது.

6. இங்கு கிரேக்க, உரோம, இந்திய, சீனப்பழைய நாணயங்கள் காலத்துக்குக் காலம் கிடைத்துள்ளன.
7. கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சீனநாட்டுச் சாடிகள் கிணறு ஒன்றில் இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.⁽¹⁴⁾

நாகர் வாழ்ந்த காலத்திலிருந்தே நயினாதீவில் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 14,000 வருடங்களுக்கு முன்பே நயினாதீவில் குடியேற்றமிருந்திருக்கவேண்டும். அவர்களால்தாபிக்கப்பட்ட நாகபூஷணி அம்மன்கோயில் மூலஸ்தானத்திலுள்ள நாகம் 14,000 வருடங்களுக்கு மேற்பட்டதெனக் கட்டிடக்கலை, சிற்பக்கலை பொறியியல் நிபுணரான திரு. எம். நரசிம்மன் கருதுகிறார். (ஐ. சரவணபவன் - 1972: 25)

நயினாதீவு பண்டைக்காலத்திற் சிறந்த துறைமுகமாக விளங்கியது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து அந்நிய நாடுகளுக்குக் கப்பல்கள் செல்லும் பாதையில் நயினாதீவு இருக்கிற தன்மையால், தமிழ்நாட்டுக் கப்பல்களும், அந்நியநாட்டுக் கப்பல்களும் இத்தீவுத் துறைமுகத்தில் தங்கியே சென்றிருந்தல் கூடும். இத்தீவின் மேற்குக் கரையில் படகுத்துறை என்ற பெயரால் ஓர் இடம் அழைக்கப்படுகிறது. மேற்குப் பகுதிக் கடல் ஆழமாகவும், பெரிய கப்பல்கள் படகுகள் பயணம் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்ற மன்னனது பிறப்புடன் தொடர்புடையதாகவும், இத்தீவு வழங்குகிறது.⁽¹⁵⁾ இங்கு காணப்படும் 'பரதவர்கல்' என்ற கண்ணகி வழக்குரையில் வரும் வீரநாராயணனும், மீகாமனும் போரிட்ட இடம் எனக் கூறப்படுகிறது. இத்தீவின் கடலிலே காணப்படும் 'கருடன்கல்' என்ற கல் பற்றியும் நாட்டார் வழக்கியல் சார்ந்த கதை வழங்கப்படுகின்றது.⁽¹⁶⁾ நயினாதீவிலுள்ள படகுத்துறை, உவாந்துறை, துடரித்துறை, வாகையடித்துறை என்பன பண்டைய வணிகத்துறைகளாக வழங்கியிருக்கலாம். இவ்விடங்களிலும் அகழ்வாராய்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்படல் அவசியமாகிறது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் (கி.பி. 1620 - 1624) இங்கிருந்த பழம்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த கோயில் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. இக்கோயிற் கல்லை ஏற்றிக்கொண்டு போய்

(14) C.S. Navaratnam Tamils and Ceylon, Jaffna, 1958: P.P. 74 - 75.

(15) வேலன்; மணிபல்லவத்துமதலை: யாழ்ப்பாணம், திருநாவுக்கரசு பதிப்பகம்

ஊர்காவற்றுறையில் சங்குமாவடி என்ற இடத்தில் கோட்டை கட்டப்பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

நெடுந்தீவு:

இத்தீவு, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்குத் திசையிலே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஏறக்குறைய 32 கி.மீ. களுக்கு அப்பாலும், இராமேஸ்வரத்திலிருந்து 32கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. இத்தீவு கிழக்கு மேற்காக 9கி.மீ நீளத்தையும், வடக்குத்தெற்காக 6கி.மீ. அகலத்தையும், ஒரு சரிந்த இணைகரவடிவற் சுமார் 30 கி.மீ. சுற்றளவையும் கொண்டது.

இத்தீவு தலைத்தீவு, பசுத்தீவு, பால்தீவு, அபிஷேகத்தீவு, தமிழ்த்தீவு. அவகாலோகய, மருந்துமாமலைவனம் முதலான பெயர்களால் வரலாற்றுக்காலம் முதல் அழைக்கப்பட்டு வரப்படசின்றன. இப்பெயர்கள் யாவும் காரணப்பெயர்களாகவே அமைந்துள்ளன. நெடுந்தீவு என்ற சொல்லின் நெடும் என்பது இத்தீவின் நீளத்தைக் குறிப்பிடவில்லை; அது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து நெடுந்தொலைவில் இருப்பதைக் குறிப்பதாகும். ஆகவே குடாநாட்டிலிருந்து மிகவும் தொலைவில் இத்தீவு இருப்பதால் இத்தீவுக்கு நெடுந்தீவு என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

இத்தீவின் கிழக்குப் பகுதியும், தென்பகுதியும் பரந்த புல் நிலங்களாதலால், இங்கு மந்தைகளை மேய்ப்பதற்குப் பெரிதும் வாய்ப்பாக இருந்தமையால் இத்தீவுக்குப் பசுத்தீவு என்ற பெயர் ஏற்பட்டதெனலாம். பால்தீவு, தமிழ்த்தீவு என்ற பெயர்கள் இத்தீவிலிருந்து தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள தனுஷ்கோடி, இராமேஸ்வரம் முதலான ஆலயங்களுக்கு இங்கிருந்து பால், தமிழ் ஆகிய பொருட்கள் அனுப்பப்பட்டு வந்தமையால் இப்பெயர்களை இத்தீவு பெற்றது என்பர்.⁽¹⁷⁾

சிங்கள (பௌத்த) இலக்கியங்கள் இத்தீவினை, 'அவகாலோகய' என்று குறிப்பிடுகின்றன. இதன் பொருள் 'சஞ்சீவி உலகம்' என்பதாகும். யாழ்ப்பாண வைபவமாலை வைத்தியத்திற் சிறந்து விளங்கிய 'வைத்திய ராஜசிங்கன்' என்றபட்டப் பெயர் பெற்ற யாழ்ப்பாண மன்னன் செகராசசேகரன் நெடுந்தீவை "மருத்துவமாமலைவனம்" என்று போற்றியதைக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய

(16) நாக. சண்முகநாதபிள்ளை; புராதன நயினை நாகபூஷணி ஆலய வரலாறும் அருட்பாமாலையும், யாழ்ப்பாணம், 1981, பக். 35.

(17) சு. கணபதிப்பிள்ளை, "நெடுந்தீவு" சப்ததீவு,

ச. சதாசிவம் 1979: பக் 16-19

பெயர்கள் இத்தீவிற்கு ஏற்படுவதற்கு இத்தீவுப் பிரதேசமெங்கிலும் மருந்து மூலிகைகள் நிறைந்து காணப்படுவது முக்கிய காரணமாகும். அத்துடன் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெளராணிய மரபுக் கதைகளும், நம்பிக்கைகளும் ஏற்படக் காரணமாயிற்றெனலாம்.

இராமாயண காலத்தில் இராம - இராவண யுத்தத்தின்போது மயக்கமுற்று வீழ்ந்த படைவீரர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இராமர் மூலிகைகள் நிறைந்த சஞ்சீவி மலையைக் கொண்டு வருகிறார். அநுமானைப் பணிக்க, அநுமான் அவ்வாறே அம்மலையைப் பெயர்த்தெடுத்து, பாக்குத் தொடுகடலைத் தாவி இலங்கைக்கு வரும் வேளையில், அம்மலையின்நின்று வீழ்ந்த ஒரு பகுதியே இத்தீவு என்றும் இம்மக்கள் நம்புகின்றனர். இத்தீவுமக்கள் தம் நாட்டில் மதிப்பிட முடியாததொரு மூலிகை மரமொன்று இருப்பதாகவும், அதனைச் சூழ்ந்து நாகபாம்புகள் காவல் புவதாகவும் அம்மரத்தை ஒருவரும் காணமுடியாதென்றும் நம்பி வருகின்றனர். பொற்சீந்தில் என்ற மருந்து மூலிகை இவ்வூரில் அண்மைக்காலம்வரை இருந்ததாகவும், அதனை உண்பதால் நீண்ட ஆயுட்காலம் முன்னோர் வாழ்ந்தனர் எனவும் அறியப்படுகிறது. இவ்விரு நம்பிக்கைகளும் இத்தீவில் மருந்து மூலிகைகள் நிறைந்து காணப்படுவதற்கு காரணம் கற்பிக்குமுகமாக எழுந்தனவெனலாம். சிங்கள இலக்கியங்களில் இத்தீவு குறிப்பிடப்படுவதற்கு இராமாயணச் செல்வாக்கும் காரணமாகலாம்.

கண்ணகி வழக்குரையிலே 'வெடியரசன் கதை' வருகிறது.⁽¹⁸⁾ வெடியரசன் தீவுப்பகுதிகளுக்கு அதிபதியாக இருந்தான். இவ்வெடியரசன் கோட்டை, கொத்தளம் அமைத்து ஆட்சி புரிந்த இடமே நெடுந்தீவு எனக் கருதலாம். வெடியரசன் நெடுந்தீவையும், அவன் தம்பி வீரநாராயணன் புங்குடுதீவையும், விளங்குதேவன் நயினாதீவையும், எரிலங்குருவன் வேலணைத்தீவையும் ஆட்சி செய்ததாகவும், 1876-1971 ப.70 அப்போது கண்ணகியின் காற்சிலம்புக்கு நாகரத்தினம் பெற, சோழ அரசனின் அனுமதியுடன் கப்பற்படையுடன் வந்த மீகாமன் நடாத்திய பெரும் போரும் - இறுதியில் அவன் இரத்தினம் பெற்றுச் சென்றமையும் வெடியரசன் கதையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.⁽¹⁹⁾

_____ கண்ணகி வழக்குரை குறிப்பிடும் வெடியரசன், அவனது சகோதரர்கள்

(18) வி. சீ. கந்தையா; (பதிப்பு) கண்ணகிவழக்குரை காரைதீவு இந்துசமய விருத்திச் சங்க வெளியீடு 1968: கடலோட்டுக் கதை: பக் 62-128.

பற்றிய வேறுபட்ட கருத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. அச் செய்திகள் ஊர்ப்பெயர்களுடன் தொடர்புறுவதால் அவற்றை ஈண்டு நோக்குதல் தகும்.

“வெடியரசன் நெடுந்தீவின் கோட்டை கொத்தளங்களை ஸ்தாபித்துத் தீவுப்பற்றுக்களைத் தனதடிப்படுத்தி, அரசியலுக்குரிய படைக்கலங்களுடன் இராச்சியம் பண்ணினான். வெடியரசன் கோட்டை தற்காலம் அழிந்து கிடப்பதை அத்தீவின் மேற்குப்பகுதியிற் காணலாம். வீரநாராயணன் பொன்னாலை முனைப்புறத்து எலுமிச்சமலையிற் தனக்கும் தன்பரிவாரத்தவர்களுக்குமேற்ற கட்டிடங்களைக் கட்டி, தனதானை செலுத்திக் கிருட்டினர் கோயிலை ஸ்தாபித்து பிரஸ்தாபமுற்றிருந்தான். அவ்விடத்திலுள்ள சதுரங்கமணல், மானிகை அடைப்பு முதலாமிடங்களும் கட்டிடக்குறிகளும், கண்டெடுக்கப்படும் பூர்வ பொன்னாணயங்களும் அவ்விடமிருந்த அட்டோலிக்கங்களைக் காட்டுகின்றன. விளங்குதேவன் சுழிபுரத்தின் வடபகுதியிலுள்ள திருவடிநிலையிலும், போர் வீரகண்டன் கீரிமலையிலும் தத்தம் பரிவாரத்தோடு அவ்வப்பகுதிகளை அண்டி இருந்தார்களெனப் பூர்வ சரித்திரமுண்டு. (ஜோன்ஸ்-1878:6)

ஒல்லாந்தர் கால ஆட்சியின் சின்னமாக இங்கு “குயிந்தா”⁽²⁰⁾ என்று அழைக்கப்படும் கலங்கரைவிளக்கம் அமைந்துள்ளது. இங்கே குதிரை லாயங்களும், குதிரை குளிப்பாட்டுத் தொட்டிகளும் காணப்படுகின்றன.

சாராப்பிட்டி என்ற இடத்தில் பல நன்னீர்க் கிணறுகள் உள்ளன. கருங்கற் பாங்கான அவ்விடத்தில் அமைந்துள்ள கிணறுகள் மனிதவலுவால் வெட்ட முடியாதன. ஆதலினால் இவை பூதங்களால் வெட்டப்பட்டனவாக இருக்கலாம் என்ற மரபுவழி நம்பிக்கையும் நிலவுகிறது.

(19) P. Benadict, “Something about Delft”, யாழ். நெடுந்தீவு நடுக்குறிச்சி நோ. க. ஆண்கள் வித்தியாலய 95ஆம் ஆண்டு நிறைவுவிழா மலர்: வெடியரசன் கதை பற்றிய குறிப்புக்கள் பின்வரும் நூல்களிலே இடம்பெற்றுள்ளன.

அ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை - யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் 1933

ஆ. ஜோன்ஸ் - யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம். 1878.

இ. M.D. Raghavan - Tamil Culture in Ceylon, 1971.

ஈ. வெடியரசன் நாட்டுக்கூத்து

(20) இது queen tower என்பதன் திரிபென்பர்

ஆனால் இவற்றைப் போர்த்துக்கேயர் வெட்டினர் என கூறக்கூடியதாக இருக்கிறது. (P.Benadict: 1971:71)

இங்கு வெட்டுக்கழி, வெல்லைக்கழி, பேக்கழி, இராமதோப்புக்கழி என்னும் நீரோடைகளும் காணப்படுகின்றன. காலத்திற்குக் காலம் தேசாந்திரமாகப் பறந்து செல்லும் பறவைகள் இங்கு தங்கிச் செல்லும் இயற்கை வனப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கையில் எப்பாகத்திலும் இல்லாதவாறு பெருங்கற்களை அடுக்கி மதில் அமைக்கும் முறையும் இங்கு காணப்படுகிறது. இம் மதிலைப் 'பகிர்' என்றழைப்பர். எல்லையைப்பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் மரபுவழிப்பட்ட கட்டிடத்தைப் 'பகிர்' என்றழைப்பது காரணப் பெயராக அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் (பக்.29) நெடுந்தீவில் பிற்காலத்திலேற்பட்ட சோழர்வழிக் குடியேற்றம் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. குளக்கோட்டனால் வெட்டுக்குளம், பெரியகுளம், வெல்லைக்குளம், இராமன்குளம் என்பன இங்கே வெட்டப்பட்டன.

இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் இடையில் ஒரு கேந்திர ஸ்தானமாக இத்தீவு திகழ்ந்தமையால் போர்த்துக்கேயர் இங்கு பெரியதோர் கோட்டையைக் கட்டினர். ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் இத்தீவுக்கு டெல்வட் 'Delft' என்று பெயரிட்டனர் இப்பெயர் இன்றும் இத்தீவுக்குரிய பிறமொழிப்பெயராக வழங்குகிறது. இத்தீவு குதிரை வளப்பதற்குச் சிறந்த இடமாகக் காணப்பட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரேபிய, பேர்சியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து குதிரைகள் முகவர் நிலையங்களின் மூலம் வருவிக்கப்பட்டு குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

வெடியரசன் கோட்டையை அண்மித்த பகுதிகளில் மட்பாண்ட ஓடுகள், கூரையோடுகள், வட்டமான நாணயங்கள், சதுர நாணயங்கள் என்பனவும் கிடைத்துள்ளன. இக்காரணங்களால் இத்தீவும் தொல்லியற் பண்பாட்டுத் தலமாகக் கூறப்படுகின்றது.

புங்குடுதீவு:

யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலுள்ள "சப்த தீவுகளின்" கேந்திரத்தலமாக விளங்குவது புங்குடுதீவு. யாழ்நகரிலிருந்து செல்லும் 29 கி.மீ. நீளமுள்ள பிரதான பாதைமூலம் இத்தீவு யாழ் நகருடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பல குடாக்களையும், முனைகளையும் கொண்டுள்ள இத்தீவின் சுற்றளவு 34 கி.மீ. ஆகும். இது கிழக்கு மேற்காக 9 கி.மீ நீளமும், வடக்குத்தெற்காக 5 கி.மீ அகலமும் கொண்ட "ப" வடிவில் தோற்றமளிக்கிறது.

பெயர்க்காரணம்:

அ. தமிழகத்துப் பூங்குடிக்கீர் கிராமத்தினர், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் (இந்நிகழ்ச்சி இஸ்லாமியப் படையெடுப்புக் காலத்தில் நடைபெற்றது என்பதே பொருத்தமானர் என்கிறார் இராசநாயகம்.⁽²¹⁾ அவர்களது கொடுமைகளிலிருந்து தப்பி, தமது கன்னிப்பெண்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவல நிலையில் இங்கு வந்து குடியேறினர் என்றும், அதனால் இத்தீவு 'பூங்குடி', திருப்பூங்குடி எனும் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தது என்றும், அக்காலத்தில் செல்வம் செழித்திருந்தமையால் 'பொன்னகையூர்' என வழங்கிற்று எனவும் கூறுவர். பூங்குடிக்கீர் கிராமத்தினர், இங்கு குடியேறி இத்தீவிற்குப் 'பூங்குடித்தீவு' எனப் பெயரிட்டு வழங்க, அது காலப்போக்கில் பூங்குடித்தீவு > புங்குடுதீவு என மருவிறோ என்றும் ஆராய்தல் பொருத்தமானதாகும்.

ஆ. இங்கு 'புவங்கு' என்ற ஓரின மரங்கள், நிறைந்து காணப்பட்டமையால் இது 'புவங்கதீவு' என வழங்கிப், பின்பு புங்குடுதீவாக மருவிற்று என்றுங் கருதுகின்றனர்.

இ. மஞ்சள் நிறமும், வாசனையுங் கொண்ட 'புயங்கு' என்ற ஒருவகை மரம் இங்கு செறிந்திருந்தமையால் 'புயங்குதீவு' எனப் பெயர்பெற்று பின்பு புங்குடு தீவாயிற்று என்றுங் கொள்வர்.

ஈ. இதனைச் சிங்களப் பெயரின் திரிபு எனக் கருதிய குமாரசுவாமி, "புயங்குதிவயின்" என்ற சிங்களச் சொல்லின் திரிபு எனக் கொண்டு, தமிழர் இச்சிங்களப் பெயரைப் புங்குடையதீவு என்று பெயர்த்து வழங்கினதுண்டேல், அது புங்குடுதீவேன விகாரப்படுதல் எளிது என்கிறார். (குமாரசுவாமி 1918: 113-114)

உ. இது பற்றிப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை (1962: பக். 100) பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: "நம்பொத்த" என்ற சிங்கள நிகண்டில் இது 'பியங்குதீவம்' எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. புங்குடுதீவு எனுஞ் சொல்லே காலகதியில் பியங்குதீவம் என மாறியிருக்கலாம். அதனைப் புங்கு + உடு + தீவு எனப்பிரித்து

(21). Rasanayagam, C; Ancient Jaffna, Madras, Every Man's Publishers, 1926, P.336.

புங்க மரம் நிறைந்த தீவு எனப் பொருள் கூறலாம். புங்க மரம் நெய்தல் நிலத்துக் கருப்பொருள்களுள் ஒன்று.”

ஊ. இத்தீவு ஏனைய தீவுகளுக்கு மத்தியில் காணப்பட்டமையால் ஒல்லாந்தர் இதற்கு மிடில்பேர்க் (Middle Burgh) எனப் பெயரிட்டனர்.

இங்கு பல குறிச்சிப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. வல்லன், குறிச்சிக்காடு, நடுக்குறிச்சி, ஆலடி, கிழக்கூர், வீராமலை, ஆஸ்பத்திரியடி, பெருங்காடு, நடுவுத்துருத்தி, குறிக்காட்டுவான், பெருக்கடி, வீரம்புளியடி, தொட்டத்துமுனை, மடத்துவெளி, கோரியாவடி, சின்ன இறுப்பிட்டி, பெரியஇறுப்பிட்டி, கழுதைப்பிட்டி, புளியடித்துறை, சங்குமாலடி, கேரதீவு, ஊரதீவு, சந்தையடி, பறண்டா தோட்டம் மதலியன் குறிச்சிப்பெயர்களாகும். கோரியா என்ற இடத்தில் ஒல்லாந்தரார் கட்டப்பட்ட வெளிச்ச வீடும், குறிகாட்டுவானில் படகுப் போக்குவரத்துக்குரிய இறங்கு துறையும் அமைந்துள்ளன.

பெருக்கடி⁽²²⁾ என்னுமிடத்தில் அடிக்கடி கடல் பெருக்கெடுத்தமையால் அப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று. சங்கு மாலடி (சங்கு+மால்+அடி) கடலிற் குறித்த சங்குகளை, பதம் பிரித்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இடமாகலாம். டானியல் ஜோன் என்பவர், கந்தபுராணத்தைச் சான்று காட்டி பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுக்கிறார். புங்கம்+உரு+தீவு புங்குருதீவு, புங்குருதீவாயிற்று என்கிறார். புங்கம் = அம்பு > உரு > உருவுதல் வேல் உருவிப் பாய்தலாம். எனவே அம்பு அல்லது வேல் ஊடுருவிப் பாய்ந்து சென்ற இடமே புங்குரு தீவாகிப் பின்னாளிற் புங்குருதீவாயிற்று என்கிறார்.⁽²³⁾

பொன்கொடுதீவு > புங்குருதீவு ஆயிற்று எனக்கூறுவாருமுளர். தொண்டை மண்டலத்து பொன்பரப்பி என்ற சிற்றூரிலிருந்து குடிபெயர்ந்தோர், தாம்சென்று வாழ்ந்த இடங்களிலே கரம்பொன், பொன்னாலை எனப் பெயர் வழங்கியது போன்று பொன்கொடு தீவு என இதற்கும் பெயரிட்டனர் எனவுங் கூறுவர். (வீரகேசரி 29. 7. 1951).

மண்டைதீவு:

மண்டை+தீவு = மண்டை = தலை. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் உள்ள

(22). பெருக்கு என்று சொல்லப்படும் மரங்கள் அங்கு செறிந்து காணப்படுவதாலும் இப்பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

(23). டானியல் ஜோன்; கந்த புராண மறைபொருள் விளக்கம். பக்.32.

சப்த தீவுகட்கும் தலையாய தீவாக இது விளங்குவதால் மண்டைதீவு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. இத்தீவு தலைத்தீவு என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. இது சிங்களப் பெயர் என்றும், மண்டைதிவியின் என்பதன் திரிவென்றும் (மண்டை=ஆமணக்கு, மண்டி) குமாரசுவாமி (1918:114) குறிப்பிடுகிறார்.

மண்டைதீவின் கிழக்கில் கரியம்பன், கரியாவிட்டினி, செம்பையன் வளவு, பூமாடி, தூழப்பட்டி முதலிய குறிச்சிப்பெயர்கள் வழங்குகின்றன. செம்படவர்வளவு > செம்பையன்வளவு எனத் திரிந்துள்ளது. மாட்டுப்பட்டிகள் தூழ குடியிருப்பு இருந்த இடம் தூழப்பட்டியாயிற்று. கரிய பனங்காடும், அடம்பன் கொடியும் திரண்டிருந்த இடம் 'கரியம்பன்' என வழங்கப்பட்டது. கண்ணாச்செடிகள் நிறைந்திருந்த இடம் கண்ணாத்தி எனப்பட்டது.

மண்டைதீவின் நடுப்பகுதியில் உள்ள குறிச்சிகளாவன: ஈச்சந்தரவை, காட்டுப்புலம், திருப்புலம், மணியாறன் கிணற்றுடி, கந்தசாமிகோவிலடி, பிள்ளையார் கோவிலடி, பறையதிட்டி, கொல்வைக்குழி ஆஸ்பத்திரியடி என்பன. மண்டைதீவில் மணியகாரனாக இருந்த ஒருவர் வெட்டுவித்த கிணறு ஒன்றுண்டு. இக்கிணறு உள்ள இடம் (மணிகாரன் > மணியாறன்) 'மணியாறன் கிணற்றுடி' என வழங்குகின்றது.

இத்தீவின் தெற்குப் பகுதியில் மணற்காடு, ஊரிக் காடு, செல்ல உடையான் மூலை (முடங்கு) ஆகிய குறிச்சிப்பெயர்கள் வழக்கிலுள்ளன. இராம-இராவண யுத்தத்தின் போது இராம பாணத்தினால் வெட்டுண்டு பறந்த இராவணன் தலை இத்தீவில் வீழ்ந்தமையால் இதற்கு மண்டைதீவு எனக் காரணப் பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் அவ்வூர் மக்கள் கூறுவர்.

வேலணைத்தீவு:⁽²⁴⁾

யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்து செல்லும் சுமார் 5 கி.மீ. நீளமுள்ள பாதையின்மூலம் வேலணைத்தீவு குடாநாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இது 'லைடன் தீவு' எனவும் வழங்கப்படும். வேலணை என்ற பெரிய தீவின் உட்கிராமங்களாக அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான், வேலணை, சரவணை, நாரந்தணை, கரம்பொன், சுருவில், ஊர்காவற்றுறை ஆகியன அமைந்துள்ளன. வேல் + அணை = வேலணை. வேல் அணைந்த இடம் என்பது இதன் பொருள். இதன் அயற் கிராமம் சரவணை (சரவண் + அணை = சரவணை) என்பதும்,

(24) தகவல்: அதிபர் க. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை - யாழ்.:இந்து ஆரம்ப பாடசாலை.

அங்கு சரவணன் (முருகன்) அணைந்த (அமைந்த, எழுந்தருளிய) இடம் எனப் பொருள் தொனித்தலும் நோக்கத்தக்கன. செருத்தணை(செருத்தணி)⁽²⁵⁾ என்ற இடமும் அங்குள்ள வேற்கோயிலும் கவனிக்கத்தக்கவை.

வேலணையிலுள்ள சிற்பணை முருகமூர்த்தி கோயில், சோழாவத்தை முருகமூர்த்தி கோயில், வங்களாவடி முருகன் கோயில் என்பன இப்பகுதியில் முருக வழிபாடு முதன்மை பெற்றிருத்தலையும், அதனால் முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாக இடப் பெயர்கள் தோற்றம் பெற்று வழங்கி வந்திருத்தலையும் சான்று படுத்துகின்றன.

வேலணைக் கிராமத்தின் குறிச்சிப்பெயர்கள் வருமாறு: பெரியபுலம், சிற்பணை, கேணிக்கரை, கொல்லுக்குடி, சாத்திரங்குண்டான், சீனக்கலடு, தலைகாட்டி, தும்பளைப்பிட்டி,

குரக்கன்பிட்டி, நெல்லாவில், கொட்டப்பெட்டி மூலை, கெட்டில், முக்கியத்துறை, பள்ளம்புலம், ஈச்சம்புலம், அரங்கணக்கை, கற்குழிவயல், திமிலன்கலடு. முனியன் தோட்டம், செம்மண்காடு, ஆலம்புலம், கோயிலடி, வங்களாவடி, சோழாவத்தை என்பனவாகும்.

நெல்லாவில் (நெல்; + ஆ + வில்) என்ற குறிச்சியில் நெல் வளமும் பசுக்களும் நிறைந்து காணப்பட்டன எனக் கூறப்படுகின்றது. சாடி = உழுசால்: சாடி > சாட்டி = வயல். எனவே தலைசாட்டி சிறந்த வயல்நிலப்பகுதி எனப் பொருள் தருகிறது. சோழர் தொடர்பை சோழவத்தை குறிக்கிறது. ஐரோப்பியர் ஆட்சித்தொடர்பை வங்களாவடி (Curcuit Bungalow) அறியத்தருகின்றது.

சீனக்கலடு என்ற குறிச்சி பண்டைய நாளிற் சீனர் மேற்கொண்ட வணிகத்தொடர்பைக் குறிக்கின்றது. இங்கு போர்த்துக்கேயர் அல்லது ஒல்லந்தரினாற் கட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய கோபுரம் 1832ஆம் ஆண்டு வரை நிலைத்திருந்து பின்பு அது அழிந்து மணல் மேடாயிற்று (கதிரேசு-1905:50) எனக் கூறப்படுகின்றது.

முடிவுரை:

தீவுப்பெயர்கள் பற்றிய இவ்வாராய்விலிருந்து முக்கியமாக அனலைதீவு, எழுவைதீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு என்ற இடப்பெயர்கள் சிங்களப் பெயர்களின் தமிழ் வடிவங்களே என்ற கருத்துக்கள் மறுத்துரைக்கப்பட்டு, அவை தமிழ்ப் (25) திருத்தணி என்ற இடப்பெயருடன் ஒப்பிடுக.

பெயர்களே என்பது சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது. மேலும் தீவுப் பெயர்களின் விளக்கங்களிலிருந்து அவ்வவ் தீவுகளுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றுச் செய்திகள், வரலாற்றாவணங்களுடன் மேலும் அணுகும் போது ஈழத்தமிழர் வரலாறு பற்றிய உண்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

REFERENCE

1. Aerial Photographs of the Island(1952)
2. De Alwis, K.A, and Panabokke, C.R; (1972): "The soils of Sri Lanka (Ceylon)", Journal of the Soil Science Society of Ceylon, Volume 11, 1972 -75.
3. Jaffna Soil map (1981) Published by Irrigation Department.
4. Kandiah, C.(1965): " Soils Manures, Fertilisers".
5. Moorman, F.R. and Panabokke C.R; (1975): The Great Soil Group map of Sri Lanka.
6. Panabokke, C.R; (1967): The General Soil of Ceylon.
7. Senaratne, A. Dissanayake, C.B.(1982); "Palaeogeographic reconstruction of the Jaffna Peninsula Sri Lanka". Geological Society of India, Bangalore.
8. Water Resources Board Reports. (1982).

*****

பொது சன நூலகம்
பாழ்ப்பாணம்
கனடா

தீவகம்

5

பொருளாதார சமூக மாற்றங்கள்

பேராசிரியர் கா. குகபாலன்

புவியியற்றுறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்கே அமைந்துள்ள தீவுத் தொகுதிகள் வரலாற்றுக் காலம் முதற்கொண்டு சமூக பொருளாதார பண்பாட்டியல் அடிப்படையில் சிறப்புற்று விளங்கியதை பல்வேறு வரலாற்று ஆவணங்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. இத்தீவுகள் தென்னிந்தியாவுக்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குமிடையிலே அமைந்துள்ளமையால் இருவேறு பகுதிகளின் சமூக பொருளாதார பண்பாட்டுத் தொடர்புகளுக்கு ஒரு பாலமாக அமைந்திருந்தது என்றால் மிகையாகாது. எனினும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினதும், நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களினதும் அரசியல் பொருளாதார, சமூக பண்பாட்டியல் போக்குகளோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு காணப்பட்டிருந்தமைக்கு இவ்விரு பிரதேசங்கள் கடலால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் கடல் எல்லைப்பரப்பு மிகக் குறுகியதாக விருந்துள்ளமையேயாகும். வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் பற்றியும், மக்கள் வாழ்வு பற்றியும் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்களால் இயல் I இல் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தீவகத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைகளில் சில தனிப்பண்புகளை கொண்டுள்ள போதிலும் கலப்புற்ற பொருளாதாரப் பண்புகளுடன் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. பௌதிகப் பண்புகளைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலான தீவுகள் அதிவரன் வலயத்தில் காணப்படுவதாலும், மண்வளம், தரைகீழ் நீர்வளம் போன்றன மக்களின் வாழ்வுக்குச் சவாலாக அமைந்துள்ளதாலும், நீர்வழிப் போக்குவரத்தினூடாகவே தீவுகளுக்கிடையேயும், தீவுகளுக்கு வெளியேயும் தொடர்பினை

ஏற்படுத்தவேண்டி இருந்தமையினாலும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாகவே காணப்பட்டிருந்தன எனலாம். வரலாற்றுக் காலங்களில் பொருளாதாரத் தோட்டங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும், வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் அவ்வப்பிரதேச பொருளாதார நிலைமைகளுக்கமைய மக்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதை வரலாற்றாய்வாளர்கள் தெரிவிக்கத் தவறவில்லை. 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் போர்த்துக்கீச மதகுருவான குவேறோஸ் என்பவர் வேலணைத்தீவில் 1200 மக்களும் காரைதீவில் 600 மக்களும், புங்குடுதீவில் 800 மக்களும் நயினாதீவில் 60 குடும்பங்களும், அனலைதீவில் 90 குடும்பங்களும் நெடுந்தீவில் 300 குடும்பங்களும் வாழ்ந்துவந்துள்ளனர் எனத் தெரிவிக்கின்றார். எனினும் இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் பண்புகளைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்தவர்கள் வெவ்வேறு மதிப்பீடுகளையே தந்துள்ளனர். போலோ த திரிதிதாரோ என்ற மதகுரு வேலணைத்தீவில் 1300 மக்களும், நயினாதீவில் 1000 மக்களும், அனலைதீவில் 1290 மக்களும், நெடுந்தீவில் 1200 மக்களும், 17ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்கிறார். இவர்களைத் தவிர ரிபைரோ, போல்டயஸ், சைமன் காசிச்செட்டி போன்ற ஆய்வாளர்கள் வெவ்வேறு பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு நிலைமைகள் தீவகத்தில் வரலாற்றுக் காலங்களில் காணப்பட்டுள்ளன எனக் கூறிச்செல்கின்றனர். எஃது எவ்வாறெனினும் இப்பிரதேசங்களில் பௌதீக வளத்துக்கேற்ற பொருளாதாரத்துடன் கூடிய மக்கள் கணிசமாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலங்களில் தீவகத்தின் உண்மையான குடித்தொகைப் பண்புகளை அறியமுடியவில்லை இந்த நிலையினை நாடளாவிய ரீதியிலும் அவதானிக்கலாம். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1824ஆம் ஆண்டு நாடளாவிய ரீதியில் சாதி அடிப்படையில் குடிக்கணிப்பொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும் விஞ்ஞான பூர்வமான உண்மைத் தன்மைகளை கொண்டிருக்கவில்லை எனக் குடிக்கணிப்பாய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எனினும் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிக்கணிப்பின் பிரகாரம் தீவகத்தில் 16871 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

இக்கணிப்பானது அவ்வப்பிரதேசத்துக் கிராமத் தலைவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அக்காலத்தில் நிருவாகம் செய்த ஆளுனருக்கு அனுப்பப்பட்ட தரவுகளே இவையாகும்.

1871 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாடளாவிய ரீதியில் கணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்படலாயிற்று. 1871, 1881, 1891, 1901, 1911, 1921, 1931, 1946, 1953, 1963, 1971, 1981, ஆகிய ஆண்டுகளில் குடிக்கணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அட்டவணை I இல் குடிப்பண்புகள் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளது. 1981ஆம் ஆண்டின் பின்னர் 1991, 2001ஆம் ஆண்டுகளில் குடிக்கணிப்புகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமெனினும் நாட்டில் நிலவிவரும் அசாதாரண சூழ்நிலையின் காரணமாக நாடளாவிய ரீதியில் கணிப்புகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் அரசு ஊடகங்கள் குடித்தொகை மதிப்பீடுகளை தீவுப்பகுதி உட்பட வடகிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்த்த பிரதேசங்களுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வெளியிடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறெனினும் அரசு செயலகங்களுக்கான தேவைகளுக்கேற்ப கிராமசேவகர்கள், உதவிஅரசு அதிபர்களினூடாக தரவுகள் பெறப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் இத்தரவுகள் காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ப பெறப்பட்டு வருவதால் பெருமளவிற்கு உண்மைத் தரவுகள் எனக் கொள்ளமுடியாது என அரசு உயர் அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கின்றமையும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

1980களைத் தொடர்ந்து 1991ஆம் ஆண்டு வரையும் தீவுப்பகுதியுட்பட தமிழர் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இனப்பிரச்சினையின் காரணமாக ஆயுதப்போராட்டத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் 1991ஆம் ஆண்டிலிருந்து தீவக மக்கள் புதியவடிவிலமைந்த பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானார்கள். இரண்டாம் ஈழப்போர் ஆரம்பமானதைத் தொடர்ந்து இராணுவம் தீவகத்தை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தால் தமது பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் என்ற நோக்கில் 1991ஆம் ஆண்டு தம்வசப்படுத்தினர். இராணுவத்தின் பிடியிலிருந்து தம்மை மீட்டுக்கொள்ளும் பொருட்டு வேலணை உதவி அரசுஅதிபர் பிரிவிலிருந்து 9000 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 38480 மக்களும்,

அட்டவணை I
தீவகம் - குடித்தொகைப் போக்கு - 1971 - 1981

ஆண்டு	வேலணைத்தீவு	புங்குத்தீவு	மண்டைத்தீவு	நயினாத்தீவு	அளவைத்தீவு	எழுவைத்தீவு	நெடுந்தீவு
1871	11244	3966	1153	775	1064	290	3025
1881	10504	3499	1248	942	1296	227	2637
1891	12201	4098	1429	1193	1411	316	2826
1901	13014	5201	1890	1318	1543	324	3906
1911	13859	5188	1964	1460	1633	368	3728
1921	13663	5888	1874	1722	2042	323	4051
1946	18263	9149	2461	2640	2215	400	6338
1953	20158	9773	2536	3181	2410	403	5987
1963	24929	12028	2721	3954	2874	405	5945
1971	28025	13766	3078	4090	3030	440	5607
1981	31551	14622	3706	4247	3853	528	5620

ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாதிபர் பிரிவைச் சேர்ந்த 9191 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 40018 மக்களும் ஒரு சில நாட்களில் தாம் வாழ்நாளில் அனுபவித்த தேடிய தேட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிற்கும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பண்ணை மற்றும் பொன்னாலைப் பாலங் களுடாக தற்காலிக நிரந்தர இடப் பெயர்வுக்கு உள்ளாக்கப்படவேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாகியது. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் வீதிப்போக்குவரத்தைக் கொண்ட புங்குடுதீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் ஆகிய பிரதேசங்களிருந்து 95.0 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் வெளியேறியுள்ளனர். காரைநகரைப் பொறுத்தவரை அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இவ்வாண்டுக்கு முன்னரேயே படிப்படியாக வெளியேறியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 78,498 ஆகும். தீவகத்திலிருந்து இராணுவ நடவடிக்கையின் விளைவாக வெளியேறியோரை விடுத்து அங்கு தங்கி வாழ்ந்தோரின் எண்ணிக்கை அட்டவணை II இல் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை II

1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் பின்னர் தங்கி வாழ்ந்தோர்

வேலணை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு		ஊர்காவற்றுறை அரசாங்க அதிபர் பிரிவு	
புங்குடுதீவு	857	ஊர்காவற்றுறை	144
மண்டைதீவு	43	காரைநகர்	840
நயினாதீவு	4233	எழுவைதீவு	572
வேலணைத்தீவு *	255	அனலைதீவு	2577
மொத்தம்	5388	மொத்தம்	4143

நெடுந்தீவு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு

4688

*(ஊர்காவற்றுறை அரச அதிபர் பிரிவு தவிர்ந்த)

ஆதாரம்: புனர்வாழ்வு அமைச்சுக் குறிப்பு 1992

1991ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் வாழ்ந்த மொத்தக் குடித்தொகையான 92717 மக்களில் 78498 மக்கள் (84.7%) வெளியிடப் பெயர்வினை மேற்கொண்டிருக்க 14219 மக்கள் இடம்பெயராத நிலையில் அவ்வப் பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இடம்பெயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்த மக்களிடையே காலப்போக்கில் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு ரீதியாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. 1991ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் தொட்டு 1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரையிலான காலப்பகுதியில் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்கள் தமது வாழ்விடத்துடன் எந்தவித தொடர்புகளையும் இலகுவாக - வழமைபோல மேற்கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படவே தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களையே தற்காலிக நிரந்தர பிரதேசங்களாகவோ அன்றில் நிரந்தரப் பிரதேசங்களாகவோ ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை தவிர்க்கமுடியாததாகிவிட்டது.

1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்மாதம் இராணுவத்தினால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பெரும்பகுதி கைப்பற்றப்படவே தீவகத்திற்கான போக்குவரத்துத் தடையானது பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தியதன் வாயிலாக அகற்றப்பட்டது. இவ்வாறு செய்வதன் வாயிலாக அரசும் அரசாாற்ற நிறுவனங்களும் இப்பிரதேசங்களில் ஏலவே வாழ்ந்து வந்த மக்களை திரும்பவும் குடியமர்த்தலாம் என எண்ணின. எனினும் அவர்களின் நோக்கம் இதுவரை வெற்றியளித்தது எனக்கூறமுடியாது. மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையினரே மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அட்டவணை III இல் தீவகத்தின் 1981ஆம் ஆண்டுக் குடித்தொகை மற்றும் 1996, 1997, 1998 ஆம் ஆண்டுக் குடித்தொகை பற்றிய விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளது.

தீவகத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பெருமளவிற்கு மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளாமைக்கு அவர்கள் தம் பௌதீக மற்றும் சமூக பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணிகளுடன் உளவியல் காரணிகளும் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றமையாலேயேயாகும். எனவே இதற்கான காரணிகள் பற்றி இவ்வாய்வில் பல்வேறு இடங்களில் எடுத்துக் காட்டப்படும்.

அட்டவணை III

தீவகத்தின் அண்மைக்காலக் குடித்தொகைப் போக்கு.

உ.அ.அதிபர் பிரிவு	ஆண்டு				
	1981 ¹	1990 ²	1991 ²	1997 ²	1998 ²
வேலணை	38411	-	5388	8200	9460
ஊர்காவற்றுறை	37583	-	4143	11334	13926
நெடுந்தீவு	5608	-	4688	4320	4809
மொத்தம்	81602	92717	14219	23854	28195

ஆதாரம்: குடிக்கணிப்பு அறிக்கை - 1981¹
அரசு செயலக புள்ளிவிபரம் ²

மக்களின் பொருளாதார நிலையும் இடப்பெயர்வுகளும்.

தீவகத்தின் பொருளாதார அமைப்பானது மிக நீண்ட பழமைவாய்ந்தது. ஒரு பிரதேசத்தின் பொருளாதார அமைப்புக்கும், அப்பிரதேசப் பெளதீக, பண்பாட்டு நிலைக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. அந்த வகையில் தீவகம் பல்வேறு சிறுசிறு தீவுக்கூட்டங்களாகவிருப்பதுடன், அதிவரன் காலநிலைப் பண்புகளுடன் கூடியதும், ஆங்காங்கே வளம் குறைந்த மண் அமைப்புக் காணப்படுவதும் சிறப்பான விவசாயப் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்துச்செல்ல வாய்ப்பில்லை. எனினும் மிகநீண்ட காலமாகவே பெளதீகநிலைக்கேற்ப அதிவரன் காலநிலைப் பண்புகளுக்குறித்தான விவசாயப் பொருளாதாரமே அடிப்படை வாழ்வாதாரமாக விருந்துள்ளது. அதாவது பெரும்பாலான தீவுகளில் தாழ்நிலங்களில் நெல்லுற்பத்தியும் உயர்நிலங்களில் சிறுதானிய உற்பத்திகளான வரகு, குரக்கள், சாமை போன்றனவும், உபஉணவுப்பயிர்களான பயறு, உழுந்து, வெங்காயம், மிளகாய், புகையிலை, மரக்கறி போன்றனவும் பயிரிடப்பட்டுவந்துள்ளன. மிக நீண்ட காலமாக இப்பயிரினங்களைப் பயிரிடுவதன் மூலம் கய்தேவையைப்

பூர்த்தி செய்தனரெனினும் பண்டமாற்று முறையும் காணப்பட்டிருந்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இவைதவிர பனையுடனும், தென்னையுடனும் தொடர்புடைய பொருட்கள் பெருமளவில் உற்பத்திசெய்யப்பட்டு நுகரப்பட்டதுடன் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளமை பற்றி பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் தமது குறிப்புக்களில் தெரிவித்துள்ளதுடன் செவிவழி செய்திகளின் வாயிலாகவும் அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக பாய், கடகம், பெட்டி, மற்றும் பனையுடன் தொடர்புடைய உணவுப் பொருட்கள் மலையாளத்திற்கும், நாகபட்டினம், சென்னைப் பட்டினம் போன்ற இடங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எனினும் இந்தியாவுடனான வர்த்தகத் தொடர்புகள் போர்த்துக்கீசர் வருகையினைத் தொடர்ந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே அமைந்திருந்தது. இவை தவிர தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கால்நடைகளை வளர்த்து வெளியாருக்கு விற்பனை செய்தும் வந்துள்ளனர். மேற்குறித்த வர்த்தக முறைக்குப் பதிலாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடனான வர்த்தகம் விருத்தியடைவதற்கு பல்வேறு ஆதாரங்கள் உண்டு. எனினும் தீவகதில் வாழ்ந்த மக்கள் மிகக் குறைவாக இருந்தபடியால் பெரியளவிலான விவசாய நடவடிக்கைகளோ அன்றில் வர்த்தக முயற்சிகளோ காணப்பட வாய்ப்பிருந்திருக்காது எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

போர்த்துக்கீசர் தீவகம் உட்பட இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை கைப்பற்றியதன் பின்னர் இப்பிரதேசங்களில் ஆங்காங்கே தம் மதத்தைப் பரப்பத் தொடங்கினர். போர்த்துக்கீச பாதிரிமார் தீவகத்தில் அக்காலங்களில் காணப்பட்ட பொருளாதார அமைப்பு, மக்கள் வாழ்க்கைநிலை பற்றி தாம் எழுதிய நூல்களிலும் குறிப்புகளிலும் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். வேர்ணாவோ டி. வேறோஸ் என்ற மதகுரு 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நெடுந்தீவு தவிர்ந்த ஏனைய தீவுகளில் பண்தோப்புகளும், வயல் நிலங்களும் காணப்பட்டிருந்தன என்கிறார். அதாவது பிழைப்பூதிய விவசாயத்துடனும், பனையுடன் தொடர்புடைய தொழில்களிலுமேயே மக்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் எனக் கொள்ள

இடமிருக்கின்றது. ஆனால் நெடுந்தீவில் நெல்லுற்பத்தி செய்யப்பட்டதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உண்டெனினும் மந்தை மேய்த்தலுடன் தொடர்புடைய தொழில்களிலேயே அதிகம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என பல ஆய்வாளர்கள் தமது குறிப்புக்களில் தெரிவித்துள்ளனர். நெடுந்தீவினை பசுத்தீவு என அழைக்கப்படும் அளவிற்கு பசுக்கள் வளர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். போல் டயஸ் என்ற ஒல்லாந்த மதகுரு (1658-1665) இந்தியாவில் தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து பசுக்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளன என கூறியிருந்ததிலிருந்தும் இதனை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இவை தவிர மீன்பிடித்தொழிலுக்கான வாய்ப்புக்கள் இத்தீவுகளைச் சார்ந்து காணப்பட்டபோதிலும் பெரியளவில் மீன்பிடித்தொழில் நடைபெற்றுள்ளன எனக் கூறமுடியாது. ஏனெனில் இத்தொழில் சாதி அடிப்படையிலான தொழிலாக இருந்துள்ளமையால் விருத்திபெற வாய்ப்பிருக்கவில்லை என்றே கொள்ள இடமுண்டு. அவ்வப் பிரதேசத்தின் சுயதேவையை பூர்த்தி செய்யக் கூடியளவிற்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கலாம். மேலதிக உற்பத்தியை பதப்படுத்தி வைக்கவோ, அன்றில் சந்தைப்படுத்தக்கூடியளவிற்கோ வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டுள்ளது. எனினும் சங்குகுளித்தல் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. இத்தொழிலை சாதியடிப்படையிலன்றி பலரும் செய்து இலாபமீட்டினர் எனத் தெரியவருகின்றது.

1834 ஆம் ஆண்டு சைமன் காசிச்செட்டி என்பவரின் கருத்துப்படி வேலணைத்தீவில் மக்கள் மந்தை மேய்த்தலுடனும் பிழைப்பூதிய விவசாயத்துடனும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். காரைதீவில் மந்தைமேய்த்தல், மீன்பிடித்தொழில், பரிச்செய்கை, சாயவேர் பெற்றுக் கொள்ளல், சங்குகுளித்தல் போன்றனவும் புங்குடுதீவில் ஆட்டுப்பண்ணைகளும் அதிகமாகக் காணப்பட்டிருந்தன என போல் டெயர்ஸ் தெரிவிக்கின்றார். பொதுவாக எல்லாத் தீவுகளிலும் மந்தையுடன் தொடர்புடைய தொழில்களுக்கே வள வாய்ப்புக்கள் காணப்பட்டிருந்தன. என்பதை பல ஆய்வாளரின் கருத்துக்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின் முதலரைப் பகுதிகளில் தீவக மக்களின் பொருளாதார நிலையிலே பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதற்கான

அட்டவணை IV

வரலாற்று நோக்கில் குடித்தொகை மதிப்பீடுகள்

நூலாசிரியர்கள் குவேரோஸ்	*வேலணை	காரைநகர்	புங்குடுதீவு	நயினாதீவு	அனலைதீவு	நெடுந்தீவு
17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி	1200 மக்	600 மக்	800 மக்	60 குழு	90 குழு	300 குழு
போலோத தீர்த்தாரே						
17ம் நூற்றாண்டு	1300 மக்			1000 மக்	1290 மக்	1200 மக்
நிபைரோ						
17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி	2600 மக்	1600 மக்	800 மக்	300 மக்	800 மக்	900 மக்
போல் டெயஸ் 1658-1665						
சைமன் காசிச் செட்டி 1834	1514 மக்	5222 மக்	2415 மக்	418 மக்	995 மக்	2947 மக்
குடிக்கணிப்பு 1824	5635 மக்	4609 மக்	1802 மக்	416 மக்	977 மக்	3432 மக்

*மண்டைதீவு வேலணைத்தீவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது

மக்: மக்கள் குடு: குடும்பம்

சான்றுகளை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் அதனோடு இணைந்த தீவகப் பிரதேசமும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குட்பட்டதாயினும், அவர்கள் தம் பொருளாதார நடவடிக்கையுடன் இணைத்துக் கொள்வதற்கு போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளும் காரணிகளில் ஒன்றாகவிருந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துக்கும் தென்பகுதிக்குமான புகையிரதப் போக்குவரத்து, தரைப் போக்குவரத்து போன்றவற்றின் விரிவாக்கத்தின் பின்னரே ஆங்கிலேயரின் பொருளாதார நடவடிக்கையிலும் அதனோடு இணைந்த துறைகளிலும் ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தவர்களுக்கு கிடைக்கப்பெற்றன. இந்தவகையில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக் காலப்பகுதியிலிருந்து தீவகம் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆங்கிலேயரின் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டார்கள். பெருந்தோட்டத்துறையிலும் அரசு துறைகளிலும் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபடும் நோக்குடன் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து கொழும்பு மற்றும் தென்னிலங்கைப் பகுதிகளுக்கு கணிசமான தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் நிமித்தம் சென்றுள்ளனர். இவர்கள் தவிர 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலப்பகுதியிலிருந்து மலேசியாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தும் முகமாக யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு ஆங்கிலேயர் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அவர்களில் தீவகத்தைச் சேர்ந்தோரும் அடங்குவர். இத்தையோர் 2ஆம் உலகமகாயுத்தம் வரை காலத்துக்குக் காலம் சென்றனரெனினும் அதனையடுத்து பெரும்பாலானோர் தாயகம் திரும்பி விட்டனர். ஏனையோர் அந்நாட்டுப் பிரஜைகளாகி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இலங்கை 1948ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற பொழுது இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் ஆணிவேர்மானது பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையுடன் இணைந்திருந்தது. உள்நாட்டு உற்பத்திகளும், தொழில்வாய்ப்புகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவிருந்துள்ளது. எனவே 1950 களிலிருந்து குடியானவர் குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

குடியேற்றத்திட்டங்களில் தீவகத்தைச் சேர்ந்த பலருக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதனால் நெடுந்தீவு உட்பட எல்லாத் தீவுகளிலிருந்து பொருளாதாரத் தேட்டத்தை பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாக வன்னிப்பிரதேசத்திற்குச் சென்றனர். அவர்களில் சிறு எண்ணிக்கையினர் மீள் இடப்பெயர்வை மேற்கொண்டுள்ள போதிலும் ஏனையோர் காலப்போக்கில் அவ்வப் பிரதேசங்களை நிரந்தரமாக்கிக் கொண்டனர். (மேலதிக விபரம்: தீவகம்: வளமும் வாழ்வும்)

1950 களில் தீவக மக்களின் பிழைப்பூதிய அல்லது தன்னிறைவுப் பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படலாயிற்று. நாட்டில் மாறி மாறி ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்த கட்சியினர் மக்களுக்கு இலவசமாகவும், மானியமாகவும் உணவு, அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்கி வந்தனர். இதன் விளைவாக உள்ளூரில் உற்பத்திகளை மேற்கொள்வது படிப்படியாக குறைவடைந்து கொண்டு சென்றுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இந்நிலை ஒருபுறமிருக்க தீவகத்தின் குடித்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டு சென்றமைமினாலும், கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வசதி வாய்ப்பு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமைமினாலும் தீவகத்திற்கு வெளியே சென்று வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் கொழும்பில் வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களில் பலர் இந்தியர்களாவர். அவர்களின் தொழில் நிலையங்களில் சிப்பந்திகளாகவும், முகாமையாளர்களாகவும் நியமிப்பதில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த குறிப்பாக தீவகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வந்தனர். இதனால் ஆரம்ப, இடைத்தரக் கல்வி கற்றவர்களில் ஒரு பகுதியினர் கொழும்புக்குச் சென்றனர். இவர்களில் சிலர் காலப்போக்கில் வர்த்தகர்களாக உயர்ந்தனர். அத்தகையவர்களில் பலர் தற்போதும் வர்த்தகத்தினுடாக பொருட்டேட்டத்தைப் பெற்றுவருகின்றனர் என்றே கூறல்வேண்டும். அதேவேளை சிப்பந்திகளாகச் சென்றவர்களில் பலர் மேற்கு நாடுகளுக்கும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

1960 களுக்கு முன்னர் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கல்வி நிலையில் தீவக மக்கள் கருத்தூன்றி இருந்த போதிலும், பெருமளவுக்கு அரசு தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களினதும், வசதிபடைத்தவர்களினதும்

பிள்ளைகளே கல்வியில் நாட்டம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் 1960 களிலிருந்து தீவகத்தில் போக்குவரத்து வசதிகளின் விரிவாக்கம், பொருளாதார நிலையில் முன்னேற்றம், இடைத்தரக்கல்வி கற்றவர்கள் அதிகரித்திருந்தமை, தமது பிள்ளைகளுக்கு கல்வினுடாக தொழில்வாய்ப்புக்களைப் பெறவேண்டுமென்ற ஆர்வம் போன்றன யாழ்ப்பாண நகரம் உட்பட குடாநாட்டிலுள்ள பாடசாலைகளினுடாக பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்கு கணிசமான பெற்றோர் ஆர்வம் கொண்டதன் விளைவாக கல்வி நிலை இக்காலப்பகுதிகளில் உயர்வடையக் காரணமாயிருந்துள்ளது. இவைதவிர வசதிபடைத்தவர்களினதும், கல்விகற்றவர்களினதும் வெளியிடப்பெயர்வும் இக்காலப்பகுதிகளில் அதிகரிக்கலாயின. எனினும் தமது ஆரம்ப இடத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பினை வைத்திருந்தனர் எனலாம்.

1970 களில் இனப்பிரச்சினையின் காரணமாக ஆயுதப் போராட்டங்கள் வலிமைபெறத் தொடங்கவே அரசுக்கும் விடுதலைப் போராளிகளுக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியான யுத்தம் நடைபெற்று வந்தது. இதன் விளைவாக தீவகம் உட்பட நாட்டில் வாழ்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களில் சிலர் தென்னிலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் விருத்திபெற்ற நாடுகளுக்கும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளலாயினர். இவைகாலப்போக்கில் சங்கிலித் தொடர் இடப்பெயர்வாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இளைஞர்கள், அதிகளவில் இடம்பெயர்ந்தனர். இதன் விளைவு ஆரம்பப் பிரதேசமான தீவகத்தில் மட்டுமல்லாது இலங்கைத் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் மறைமுகமாக விவாகநிலையினைப் பாதித்தது மட்டுமல்லாது கருவளவாக்கத்திலும் தேக்கநிலை ஏற்பட வழிவகுத்தது எனலாம். அத்துடன் வசதிவாய்ப்புக் குறைந்தவர்களில் ஒரு பகுதியினர் தென்னிந்தியாவுக்கு படகுகள் மூலம் சென்றடைய ஏனையோர் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர்.

காலப்போக்கில் இராணுவ அழுத்தங்கள் அதிகரிக்கவே சர்வதேச இடப்பெயர்வும் அதிகரித்துள்ளது என்றே கூறல் வேண்டும். 1970களின் பிற்பகுதிகளிலிருந்து 1980களின் முற்பகுதிவரை யுத்தநிலை காரணமாக உள்நாட்டில் தாம் வாழ்ந்து வந்த பிரதேசங்களிலிருந்து தூண்டப்பட்ட

இடப்பெயர்வுக்குள்ளாகும் நிலை தொடரலாயிற்று. குறிப்பாக தீவகத்தில் காரைநகர், ஊர்காவற்றுறை போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்து பாதுகாப்பினைக் கருத்திற்கொண்டு மக்கள் வெளியேறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 1987ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதிப் படைகள் மற்றும் இலங்கை அரசுப் படைகளின் செயற்பாட்டின் விளைவாக தீவகம் உட்பட வடக்குகிழக்கு மாகாணங்களில் மக்களது உள்நாட்டு இடப்பெயர்வு அதிகரிக்கலாயின. ஆனால் காலப்போக்கில் இவர்களில் ஒரு சாரார் மீண்டும் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மீண்டனர். ஏனையோர் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் வாழப் பழகிக் கொண்டனர். 1991ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் தீவகத்தினை அரசு படையினர் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவே விரைவாக தரைப்பாதையினுடாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை வந்தடையக்கூடிய புங்குடீவு, வேலணைத்தீவு, மண்டைதீவு, காரைநகர் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களில் பெரும்பாலானோர் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களிலிருந்து ஒட்டு மொத்தமாக வெளியேறினர். 1996ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு அரசுபடைகளின் வசம் சென்றடையவே தீவுப்பகுதிகளிலிருந்து இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீண்டும் சொந்தப் பிரதேசங்களில் குடியேறுமாறு அரசு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தது. ஆனால் அவ்வேண்டுகோள்களை மக்களில் பெரும்பாலானோர் ஏற்காத நிலைக்கு பல்வேறு காரணிகள் உண்டு. இதற்குத் தீவகத்தின் தற்போதைய நிலை எப்படி உள்ளது என்பதை உற்றுநோக்கின் எதிர்காலப்போக்கினை அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

சமகால நிலைமை

நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட தீவக மக்களின் வாழ்வும் வளமும் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக பல்வேறுவகைப்பட்ட பாதிப்புகளுக்குள்ளாகி உள்நாட்டிலும், சர்வதேசங்களிலும் அகதிகளாகியும் சென்றடைந்த பிரதேசங்களை வாழும் பிரதேசங்களாக்கியும் உள்ளனர். குறிப்பாக 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் போது உடனடியாக வெளியேறாது வாழ்ந்து வந்த நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு, எழுனைதீவு மக்களில் பெரும்பாலானோர் தமது சொந்தக் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அவர்களில் உறவினருடன் வாழ விரும்பியவர்களும், வசதியானோரும் 1991-1996ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதிகளில் திருகோணமலை, கொழும்பு ஊடாக நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் சர்வதேசங்களுக்கும் சென்றுள்ளனரெனினும் இவ்வெண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே இருந்துள்ளது எனலாம். அதேவேளை 1991இல் வெளியேறிய ஏனைய தீவுகளைச் சேர்ந்தோரில் பெரும்பாலானோர் தமது சொத்துக்களையும் உடமைகளையும் விட்டுவெளியேறியவர்களாவர். இதனால் அவர்கள் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் அனுபவித்த அசௌகரியங்கள் மிகப்பலவாகும். குறிப்பாக பல குடும்பங்கள் தொடர்ச்சியாகக் காலத்துக்குக் காலம் இடப்பெயர்வுக்குப்பட்டுள்ளார்கள்.

தீவகத்தைப் பொறுத்தவரை சார்பு ரீதியில் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும்போது சர்வதேச இடப்பெயர்வாளர்கள் அதிகமாகவுள்ளனர். இவர்கள் 1970 களிலிருந்து இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். எனினும் 1983ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இது அதிகரித்தது. தமிழர் பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட அசாதாரண நிலை ஒருபுறமிருக்க உயர் கல்வி வாய்ப்பில் புறக்கணிப்பு, தொழில் வழங்கலில் பாராமுகம். இளைஞர்களின் பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதமின்மை, குடும்பப் பொருளாதாரத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கம் போன்ற பல காரணிகளே இளைஞரிடையிலான சர்வதேச இடப்பெயர்வு முனைப்படைந்திருந்ததிற்குக் காரணமாகும். இத்தகையோர் தாம் சென்றடைந்த நாடுகளில் பெற்றுக் கொண்ட பொருளாதார வாய்ப்புக்களை தமது உறவினர்களுக்கு சேர்ப்பித்தனர். அது மட்டுமல்லாது தாம் பெற்றுக் கொண்ட பொருளாதார நலன்களைக் கொண்டு தமது குடும்ப உறவினர்களைத் தங்களுடன் இணைக்கும் முயற்சிகளிலும் தீவிரமாக செயற்பட்டதன் விளைவாக குடும்ப உறவினர்களும் சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குள்ளாக வேண்டிய நிலை உருவானது. சர்வதேச இடப்பெயர்வாளர்களில் எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைந்தோர் தாம் சென்றடைந்த நாடுகளின் சமூக பண்பாட்டுக் காரணிகளை உள்வாங்கிக் கொண்டவர்களாகவும், துர்நடத்தைகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாகவும் மாறியுள்ளதையும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய அடித்தளத்தில்

ஒரு தொகுதி மக்கள் வாழ்ந்து வந்த நிலையிலேயே தீவகத்திலிருந்து தூண்டப்பட்ட இடப்பெயர்வு மிகக் குறுகிய கால இடைவெளியில் மேற்கொள்ளவேண்டி நிலையேற்பட்டது.

தீவகத்தைச் சேர்ந்த மக்களை சமூக, பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்துடன் உற்றுநோக்கின் 5 பிரிவினராக வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவையாவன,

- (அ) பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியிலும் தொடர்ந்து தமது சொந்தக் கிராமங்களில் வாழ்ந்து வருபவர்கள்.
- (ஆ) பொருளாதார வசதி வாய்ப்பற்ற, நிரந்தரத் தொழிலற்ற வெளிநாட்டுத் தொடர்பற்றவர்கள்.
- (இ) நிரந்தரத் தொழில்வாய்ப்புகள், கல்வியுடன் தொடர்புடைய, வெளிநாட்டுத் தொடர்புடையவர்கள்.
- (ஈ) வெளிநாட்டுத் தொடர்புடையதன் காரணமாக பொருளாதாரவசதி படைத்தவர்கள்.
- (உ) ஏற்கனவே வசதி படைத்தவர்கள்.

(அ). 1991ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த இடப்பெயர்வின் போது தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களை விட்டு வெளியேறுவதற்கான வாய்ப்புக்களற்றவர்களையும், வெளியேற விரும்பாதவர்களையும் இப்பிரிவில் அடக்கலாம். இத்தகையோரில் கணிசமானவர்கள் ஏனைய பிரிவுகளுக்குட்பட்டவர்களாகவிருப்பினும் தாம் வாழ்ந்த பிரதேசத்தை விட்டு வெளியேற விரும்பவில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களுடன் 1996ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தீவகத்திற்கு மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்களும் அடங்குவர். பொதுவாக இப்பிரிவினரில் வயோதிபர்களே அதிகமானவர்களாகவுள்ளனர்.

(ஆ). தீவகத்தில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்துவரும் மக்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதார ரீதியில் வசதிவாய்ப்பற்றவர்களாகவும், பிழைப்பூதியத்தில் ஈடுபடுவோராகவும் உள்ளனர். இவர்களிடையே உள்நாட்டில் வசதியான இடங்களை நாடிச்செல்லும் நிலையோ, அன்றில் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லக்கூடிய வகையில் உதவி வாய்ப்புக்களைப் பெறக்கூடிய வசதி வாய்ப்புக்களற்றவர்களாகவுள்ளனர். என்றே கூறல் வேண்டும். சாதாரண

காலங்களிற் கூட இத்தகையோரில் ஒரு பகுதியினர் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குச் சென்று தொழில் புரிவார்களாக இருந்துள்ளனர். ஏனெனில் தீவகத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில் வாய்ப்புக்களே இருந்துள்ளமையினாலாகும். இடப்பெயர்வின் போது இப்பிரிவினரும் இடப்பெயர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்தமையினால் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் தற்காலிகமாக குடியிருப்புகளையோ அன்றில் அகதிமுகாம் வாழ்வையோ ஏற்படுத்தியிருப்பினும் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வுகளினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வண்ணி பெருநிலப்பரப்புக்குச் சென்றடைந்துள்ளனர். சென்றடைந்தவர்களில் கணிசமானோர் யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டிற்குக் கப்பல்களிலும், படகுகளிலும் வந்தடைந்தனர். எனினும் அவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் செல்லாமல் குடாநாட்டிற்குள் ஏற்கனவே தாங்கள் தற்காலிகமாக வாழ்ந்து வந்த பிரதேசங்களையே நாடியுள்ளனர். இதற்குக் காரணம் தமது சொந்தக் கிராமங்கள் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக மக்கள் வாழாத பிரதேசமாக இருந்தமையால் பெளதீக, பண்பாட்டு நிலைகள் சிதைவுற்றுக் காணப்படுவது ஒருபுறமிருக்க, பாதுகாப்பு மற்றும் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளினாலும் அன்றாட சகஜ வாழ்வுக்கு உகந்ததல்ல எனக் கருதியதனாலும் மக்கள் மீண்டும் தீவகம் நோக்கிய மீள் இடப்பெயர்வினை தவிர்த்து வருகின்றனர். அத்துடன் மீண்டும் சென்று குடியிருக்க அவர்களது குடியிருப்புக்கள் அழிவுற்றுமிருந்தன. இதனால் விரக்தியடைந்த மக்கள் தாங்கள் ஏற்கனவே இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த பகுதிகளையே தமது வாழ்விடங்களாக்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்றே கூறல்வேண்டும்.

1996ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வண்ணி பெருநிலப்பரப்பிலிருந்து திரும்பிய தீவகத்தைச் சேர்ந்த மக்களில் 10.0 சதவீதத்தினருக்கும் குறைவானவர்களே மீண்டும் தமது சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்றுள்ளனர் என பிரதேச செயலக மட்ட மதிப்பீடுகள் தெரிவித்துள்ளன. அரசு ஒருசில சலுகைகளை வழங்கி மீள்குடியேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் மக்கள் நம்புவதற்குத் தயாரில்லை

அல்லது போதியதாகவில்லை என்ற கருத்துக்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் பொதுஸ்தாபனங்களின் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. மக்களைக் குடியேற்றுவதற்கு முன்னர் மக்களின் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தல் அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக மருத்துவநிலையம், பாடசாலை, போக்குவரத்து, தொழில்வாய்ப்பு, பாதுகாப்பு போன்றவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தி மக்களைக் கவருவதற்கான வழிவகைகளை விரைந்து செய்தல் அவசியமாகின்றது. ஏனெனில் தாம் சென்றடைந்த பிரதேசம் தமது ஆரம்பப் பிரதேசத்திலும் பார்க்க ஒப்பீட்டு ரீதியில் சிறப்பாக விருக்குமாயின் இளம் இடப்பெயர்வாளர் திரும்பிச் செல்வதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். அதுவும் ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகள் இடம்பெயர்ந்தநிலையில் வாழ்ந்தவர்கள் மீண்டும் செல்வதற்குரிய உந்து சக்தி இல்லாமல் போய் விடுவதற்கான வாய்ப்புக்களே அதிகமிருக்கும் எனலாம்.

(இ). நிரந்தரத் தொழில் வாய்ப்புகளுள்ள, கல்வியுடன் கூடிய வெளிநாட்டுத் தொடர்புடையவர்கள் மூன்றாவது பிரிவுக்குட்படுத்தப்படலாம். இவர்களில் மிகச்சிலரே தொடர்ந்தும் தீவகத்தில் வாழ்ந்துவர கணிசமானோர் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டுள்ளனர். இத்தகையோர் 1991ஆம் ஆண்டுதான் ஒட்டுமொத்தமாக வெளியேறியவர்கள் எனக் கூறமுடியாது. வசதி படைத்த, அரசுதொழில்வாய்ப்பினைக் கொண்டவர்கள் 1960களில் முக்கியமாக தங்கள் பிள்ளைகளின் கல்வி வாய்ப்பினைக் கருத்திற் கொண்டு தற்காலிகமாக குடாநாட்டிற்கும் நாட்டிலுள்ள ஏனைய பகுதிகளுக்கும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் தமது சொந்தக் கிராமங்களோடு நெருங்கிய தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தனர். இக்காலப்பகுதிகளில் இப்பிரதேசங்களில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட புதியகல்விடுகள் பல இத்தகையோரால் கட்டப்பட்டன என்றே கூறவேண்டும். எனினும் இவர்களில் கணிசமானோர் யாழ்ப்பாண நகரத்திலும் நகரம் சார்ந்த பகுதிகளிலும் குடியிருப்புக்களைச் சொந்தமாக்கியுமுள்ளனர். எவ்வாறெனினும் 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் போது தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் முதற்றொகுதினரோடு ஒப்பிடும் போது பெருமளவிற்கு பிரச்சினைகளை

அனுபவிக்கவில்லை. இத்தகையோருக்கு சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் உறவினர்களோ அன்றி சொந்த இருப்பிடங்களோ அன்றில் வரவேற்று உபசரிப்பதற்கு உகந்த சூழ்நிலையோ காணப்பட்டிருந்தது. இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்ட அனைவருக்கும் இவ்வசதி வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன எனக் கூறமுடியாது.

இத் தொகுதியினரில் ஒரு சாராருக்கு தமது குடும்ப அங்கத்தவர்களில் ஒருவரோ அன்றில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவர்களோ வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளனர். அவர்களது உதவியினைப் பெற்றுக் கொள்வது மட்டுமல்லாது அவர்களின் உதவியுடன் தமது குடும்பத்தில் வாலிபப் பருவத்தினரின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துதல், விவாகம் செய்துவைத்தல் போன்ற நோக்கங்களுடன் அவர்கள் சென்றடைந்து வாழும் நாடுகளுக்கு அனுப்புவதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருக்கின்றமையைக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் அரசு தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்றோரில் ஒரு தொகுதியினர் ஓய்வினைப் பெற்றும் இடமாற்றத்தினைப் பெற்றும் தென்னிலங்கைக்குச் சென்றடைந்தனர். இவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு வசதிக்கேற்ப கல்வி வாய்ப்பினை வழங்கிவருவதைக் காணமுடிகின்றது. இத்தகையோர் தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களின் சூழல் பண்புகளுக்கு ஏற்ப தம்மை ஆளாக்கிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக, அதற்கான பொருளாதார வசதிவாய்ப்பு வெளிநாடுகளிலுள்ள உறவினர்களினால் வழங்கப்பட்டு வருவதனால் அவர்கள் மீண்டும் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதில் பின்னிற்கின்றனர். இந்நிலை இடப்பெயர்வாளரின் பண்புகளுக்குட்பட்டதாகும். இதற்கான முக்கிய காரணிகளாக தமது சொந்தப் பிரதேசத்தை நேசிப்பவர்கள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் மூப்படைந்தவர்களாகக் காணப்படுவது ஒருபுறமிருக்க தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களிலிருந்து சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கான போக்குவரத்து, பாதுகாப்புப் பிரச்சினைகள், வரவேற்பதற்குரிய சூழ்நிலை அப்பிரதேசங்களில் காணப்படாமை, சொந்தக் கிராமங்களிலுள்ள சொத்துடமைகளை பெரிதாகக் கருதாமை, நோய்வாய்ப்பட்டிருத்தல், இறப்பினைத் தழுவிக்கொள்ளல், சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கு பிள்ளைகள், உறவினர்களால் மறுப்புத்

தெரிவிக்கப்படுகின்றமை போன்ற பல காரணிகளினால் மீண்டும் தாம் வாழ்ந்துவந்த சொந்தக் கிராமத்திற்கு செல்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்கின்றனர். உதாரணமாக கொழும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் விளம்பரப்படுத்தப்படும் மரண அறிவித்தல்களை உற்றுநோக்கும்போது பெரும்பாலானோர் தமது சொந்தக் கிராமங்களைவிட்டு வெளியேறி இடம்பெயர்ந்த சூழலில் இறந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. (ஈ) தீவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கல்வியில் அதிக நாட்டமில்லாத அல்லது நாட்டம் கொள்வதற்கு வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாததும் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய, மற்றும் மத்தியத்தர வர்க்கத்தினரில் தமது குடும்பத்தில் ஒருவரோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களோ மேற்குலக நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களைச் நான்காவது பிரிவுக்குள் அடக்கலாம். பெருமளவிற்கு கூட்டுப்பொறுப்புடன் இயங்கிவரும் இக்குடும்பத்தவர்களை வெளிநாடுகளிலுள்ள உறவினர்களால் தமது குடும்ப உறுப்பினர்களின் பாதுகாப்பினைக் கருத்திற்கொண்டு, அடிக்கடி தொடர்புகளை வைத்திருப்பதற்காகவும், யுத்தம் நடைபெறும் பிரதேசங்களுக்கு வெளியிலுள்ள பகுதிகளில் குடியிருப்புக்களைத் தெரிவுசெய்து வாழுவதற்குத் தூண்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் இப்பிரதேசங்களை தெரிவுசெய்தமைக்கு இரு வேறு காரணிகள் உண்டு என்பர். முதலாவதாக வெளிநாட்டிலுள்ள உறவினர்களால் தங்களையும் அவர்கள் சென்றடைந்த பிரதேசங்களுக்கு அழைத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாகவிருக்கும் என்பதும் இரண்டாவதாக வெளிநாட்டுக்கு உறவினர்களை அழைத்தலிலுள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்கள் அல்லது அழைப்பதற்கான பெருந்தொகைப் பணத்தை விரைவில் பெற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலைமை காரணமாக தமது வருமானத்தின் ஒரு பகுதியினை வழங்குவதன் வாயிலாக இவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்வார் என்பதுவுமாகும்.

தீவகத்திலிருந்து இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்ட மேற்குறித்த முதலிரு தொகுதியினரைவிட பின்னிரண்டு தொகுதியினர் வவுனியா, நீர்கொழும்பு, கொழும்பு, மற்றும் உபநகரப்பிரதேசங்கள், மலையகம், போன்றவிடங்களில் அதிகளவில் குடியேறியுள்ளனர். இவர்களைவிட வன்னிப்

பெருநிலப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்துவருகின்றனர். இவர்கள் தத்தம் பொருளாதார நிலை, வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறப்படும் உதவிகள் போன்றவற்றிக்கேற்ப வாழும் பிரதேசங்கள் மற்றும் குடியிருப்புக்களைத் தெரிவுசெய்துள்ளனர். பொதுவாக சென்றடைந்த பிரதேசங்களில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகளவில் இருப்பதால் பலர் வசதியற்ற குடியிருப்புக்களில் வாழ்வதுடன் மாசடைந்த சுற்றுப்புறச் சூழலினால் பாதிக்கப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களை அனுபவித்தாலும் தங்கள் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டுள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது.

(உ) தீவகத்தில் பெருமளவிற்கு வசதி படைத்தவர்களை ஐந்தாம் பிரிவிற்குள் அடக்கிக் கொள்ளலாம். இவர்கள் வந்தகத் துறையினூடாகவோ அல்லது கல்வித்துறையினூடாகவோ விருத்தி பெற்றவர்களாவர். பொதுவாக இவ்விரு வகுப்பினர்கள் தென்னிலங்கையிலோ, அன்றி இந்தியா உட்பட வெளிநாடுகளிலோ சென்று வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று நகரம் சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்வோரில் பெரும்பாலானோர் தாம் ஏற்கனவே தேடிய தேட்டத்தைக் கொண்டோ அல்லது வெளிநாடுகளிலிருக்கின்ற உறவினர்கள் மூலம் பெறப்படும் உதவிகளைக் கொண்டோ அங்கு வாழ்வதற்கான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். இவர்களில் கணிசமானோர் பிள்ளைகளின் கல்வியைக் கருத்திற் கொண்டே சென்றுள்ளனர். ஏனையோர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கான வாய்ப்புக்களை எதிர்பார்த்தோ அன்றில் பாதுகாப்பினை கருத்திற் கொண்டோ சென்றுள்ளனர். 1999ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இந்தியாவில் 185000 இலங்கைத் தமிழர் வாழ்ந்து வந்ததாகவும் இவர்களில் 45000 பேர் நகரங்களில் வாழ்வதாகவும் தெரியவருகின்றது. (தினமணி- 11-09-1999).

தீவகத்தின் எதிர்கால நிலை-சில அவதானிப்புக்கள்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மக்கள் வாழ்க்கைக்குகந்த பௌதீக வளங்களைப் பொறுத்தவரை ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும் போது வலிகாமம் பிரதேசம் சிறப்பானது. அந்த வகையில் தீவகப் பிரதேசம் வளவாய்ப்புக்கள்

குறைந்த பகுதியாகும். அவ்வாறாயினும் 1991ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெயர்வு நிகழ்வதற்கு முன்னர் 92717 மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். 2000ஆம் ஆண்டில் இயற்கை அதிகரிப்பினையும் உள்வெளி இடப்பெயர்வினையும் கருத்திற் கொள்ளும் போது 100,000 மக்கள் வாழ்திருக்க வேண்டும். ஆனால் 1998ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின் பிரகாரம் 28195 மக்களே வாழ்ந்துள்ளனர். இதன் விளைவாக தீவகத்தின் பெரும்பாலான நிலப் பகுதிகள் மக்கள் வாழாத பகுதிகளாக மாறியுள்ளதுடன் அப்பிரதேசங்களிலுள்ள குடியிருப்புக்கள், கல்வி நிலையங்கள், பொது ஸ்தாபனங்கள், வீதிகள் மற்றும் ஏனைய நிலப் பயன்பாட்டு வகைகள் போன்றன அழிவுற்றுக் கொண்டு செல்வதைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக உட்கட்டமைப்புகளின் பராமரிப்புக்களைப் பொறுத்தவரை அரசு சிரத்தை கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இதன் விளைவாக மக்கள் உள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வதில் பின்னிற்கின்றனர் என்பதுதான் உண்மையான நிலையாகும். இந்நிலை தொடருமேயாயின் எதிர் காலங்களில் இப்பிரதேசத்தில் காலநிலைப் பண்புகளுக்கு கமைய அதிவான் வளரிகளினால் மூடப்பட்டு காணப்பட வாய்ப்புண்டு. எனவே இப்பிரதேசத்தை சொந்த இடமாகக் கொண்டவர்களும் அரசும் அதிக கவனம் செலுத்தி இப்பிரதேச வள வாய்ப்புக்களை எதிர் காலத்தில் பயன்படச் செய்வது அவசியமானதாகும்.

தீவகத்தில் தற்போது காணப்படும் சில பண்புகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது எதிர் காலத்தில் பலவிடங்களில் பாதகமான நிலைமைகள் ஏற்படவாய்ப்புண்டு. அவற்றில் சிலவற்றை எடுத்து நோக்குதல் சிறப்பானதாகும்.

அ. குடித்தொகைப் போக்கு:

ஏற்கனவே குறித்துரைக்கப்பட்ட புள்ளி விபரங்களின் பிரகாரம் தீவகத்தில் மக்கள் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வதில் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. இதற்கான காரணிகள் பலவாகும். 1980 களைத் தொடர்ந்து இப்பிரதேசங்களில் இருந்து நாட்டின் அசாதாரண சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச இடப்பெயர்வு முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. 1991ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் விளைவாக மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் வெளியிடப் பெயர்வுக்குள்ளானார்கள். மேற்குறித்தோர்கள் கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தாம் சென்றடைந்த பிரதேசங்களுக்குத் தங்களை இசைவாக்கப்படுத்திக் கொண்டமையாலும், மீண்டும் தமது சொந்தப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதற்கு

விருப்பம் குறைவாக உள்ளமையாலும் பெரும்பாலானோரின் மீள் இடப்பெயர்வானது பெருமளவிற்கு சாத்தியமற்ற தொன்றென்றே கூறல்வேண்டும். இதற்கு இப்பிரதேசங்களில் பௌதீக வாய்ப்புக்களின் பாதகநிலைமையும் காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

தென்னிலங்கைக்கும் சர்வதேசங்களுக்கும் இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டவர்களைப் பொறுத்த வரை முற்றிலும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களையே கொண்டுள்ளனர். தென்னிலங்கையில் வாழ்பவர்களின் பொருளாதார வாய்ப்பு பெருமளவிற்கு வெளிநாடுகளிலுள்ளவர்களிடமிருந்தே கிடைக்கப்பெறுகின்றது. இவர்களில் குடும்பத் தலைவர்களாக உள்ள முதியோர்களே தமது பிறந்த மண்ணை நேசிக்கின்றனர். அதாவது தாம் சொந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்று வாழவேண்டுமென எண்ணுகின்றனர். ஆனால் இதற்கான தீர்மானம் எடுத்தல் இவர்களது வாரிசுகளையே சார்ந்ததாகி விட்டது. அதே வேளை குடும்பத் தலைவர்களில் பலர் இறப்பினையும் தழுவியுள்ளனர். இளைய சமூகத்தவர்களைப் பொறுத்தவரை தமது சொந்தக் கிராமமானது அவர்களிடையே அன்னியப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருவதையே அவதானிக்க முடிகின்றது. தமது கிராமத்தில் உள்ள தமதும் குடும்ப உறவினர்களினதும் சொத்துக்களில் எந்தவித அக்கறையும் கொண்டவர்களாக விருக்கவில்லை என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வுகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. எனவே இத்தகையோர் நாட்டில் அமைதி திரும்பும் பட்சத்தில் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வர் என்பது கேள்விக்குறியேயாகும்.

தென்னிலங்கையில் வாழ்பவர்களினதும், வெளிநாடுகளில் வாழ்பவர்களினதும் வாழ்க்கைப்பண்புகளைப் பொறுத்த வரை ஒத்துக் காணப்பட்டிருப்பினும் பல விடயங்களில் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. விருத்தி பெற்ற நாடுகளில் இலங்கைத் தமிழர்கள் 450,000 பேர் வாழ்வதாக மதிப்பிடப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்கள் வெவ்வேறு மொழிகள் பேசும் நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இதனால் சமூக, கலாச்சார ரீதியில் வேற்றுமைப் பண்புகளைக் கொண்டவர்களாக விருந்த போதிலும் பெரும்பான்மையினரின் கலாச்சார உள்வாங்கல்களைப் பெற்றுக் கொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகும். அதேவேளை இந்நாடுகளில் இவர்களில் சிறு அளவினரே நிரந்தரமாக வாழும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளனர். ஏனையோர் அகதி அந்தஸ்தினைக் பெற்றுள்ளனர்.

இவர்களில் பெரும்பாலானோர் இளைஞர்களும் யுவதிகளுமேயாகும். பெற்றோர் பராமரிப்பில் வாழ்ந்தவர்கள். இதனால் தாம் பிறந்து வளர்ந்த பிரதேசங்களை நேசிக்கும் பண்பு குறைவடைந்து செல்வது தவிர்க்க முடியாதது. அது மட்டுமல்லாது சிலவேளைகளில் மீண்டும் தாயகம் திரும்பி வரும் பட்சத்தில் தீவகத்திற்கு வந்து வாழ்வார் எனக் கூறமுடியாது. இது ஒருபுறமிருக்க மேற்குறித்த இளைஞர், யுவதிகளின் வாரிசுகள் தாம் வாழும் நாட்டின் மொழியிலேயே கல்வி மற்றும் தொடர்பாடல்களை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருப்பதால் தாய் மொழியைப் பேசும் சந்தர்ப்பம் குறைவடைந்து செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலை இவர்களுக்கும் தாயகத்தில் வாழும் உறவினர்களுக்குமிடையில் தொடர்புகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து செல்ல வாய்ப்புண்டு. அதாவது மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் தவிர தமது சமூகத்தவர்களிடமிருந்து விலகிச்செல்ல வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். எனவே இப் பண்புகளின் தொடர்ச்சியானது நாட்டில் புரையோடியுள்ள இனப்பிரச்சினைக்குரிய தீர்விலேயே தங்கியுள்ளது எனலாம். இவ்வசதி வாழ்க்கை தொடருமாயின் தமிழ் மொழியைத் தெரியாத தமிழர்களாக உலகில் வாழ்வது தவிர்க்கமுடியாததாகிவிடும். எனினும் உலகில் பல்வேறு அனர்த்தங்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு பறந்து வாழும் யூதர்களை பின்பற்றி எம்மவர்கள் வாழ்வார்களேயானால் மொழியும் இனமும் அறிய மாட்டாது.

நிலப்பயன்பாடும் நிலவுடமையும்.

தீவகத்தின் அண்மைக்கால நிலவுடமையின் போக்கினை ஆராய்தல் அவசியமாகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் நெல்லுற்பத்தியானது மிக நீண்ட காலமாக தொடர்ந்த தொட்டமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. அந்நிலப்பரப்பில் கணிசமான பங்கு தோட்டங்களாகவும், குடியிருப்பு நிலங்களாகவும் மாற்றமுற்றிருந்த போதிலும் தற்போதைய அசாதாரண சூழ்நிலைகளின் காரணமாக நெற்பயிர்ச் செய்கை மிகவும் குறைவடைந்து விட்டது. மேட்டு நிலங்களில் உப உணவுப்பயிர்ச் செய்கைகள் 1990க்கு முன்னர் செறிவான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. இடப்பெயர்வின் பின்னர் அனலைதீவு, நமினாதீவு, ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசங்களில் மட்டுமே சிறு அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த போதிலும் சந்தை வாய்ப்பின்மை காரணமாக உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் பெருமளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்றே கூறல் வேண்டும். 1996ஆம்

ஆண்டின் பின்னர் இப்பயிர்ச் செய்கையானது சார்பு ரீதியாக அதிகரித்துள்ள போதிலும் தென்னிலங்கைச் சந்தை வாய்ப்பு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாலும் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை, உள்ளீடுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலுள்ள இடர்ப்பாடு, இடம்பெயர்ந்து வாழும் நிலை, பாதுகாப்பிற்குப் பயந்து பயிரிடுதலைத் தவிர்த்தல் போன்ற பலகாரணிகள் தடையாயுள்ளன.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 20.8 சதவீதமே தீவகத்தில் அமைந்துள்ளது. ஏறத்தாழ 205.0 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவினைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஏறத்தாழ 44.0 சதவீதமான நிலப்பரப்பே குடியிருப்பு உட்பட நிலப்பயன்பாட்டிற்குப்படுத்தப்பட்டிருந்த போதிலும் கடந்த ஒரு தசாப்தமாக பயன்பாட்டிற்குப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலப்பகுதி 20.0 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

தீவகத்தின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 90.0 சதவீதமானவை தனியாருடையதாகும். பொது மற்றும் அரசு நிலவுடமையானது மிகக் குறைவேயாகும். இப்பிரதேசத்திலுள்ள பௌதிக வள வாய்ப்புக் குறைந்த நிலவுடமைகளை இப்பிரதேசத்திற்கு வெளியிலுள்ளவர்கள் கொள்வனவு செய்யும் பண்பு மிகக் குறைவேயாகும். அத்துடன் தீவகத்திற்கு வெளியிலிருந்து உள்ளிடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வதும் அரிதான செயலாக உள்ளது. எனினும் நெடுந்தீவில் 1990க்கு முன்னர் மீன்பிடித் தொழிலின் நிமிர்த்தம் மிகச் சிறு எண்ணிக்கையினர் உள்ளிடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டிருந்தனர். மிகநீண்ட காலமாக இப்பிரதேசத்திலுள்ள வளமான நிலங்களில் விவசாயம், மந்தை மேய்த்தல், பனை, தென்னை வளங்கள் மற்றும் குடியிருப்புக்களுடன் தொடர்புடையதாக விருந்துள்ளது. அதாவது தாழ்நிலப்பிரதேசங்களில் பெரும்போக நெல்லுற்பத்தியும், உயர் நிலங்களில் சிறு தானியங்கள், உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்தி, தென்னைப் பயிர்ச்செய்கை போன்றன மேற்கொண்டிருந்த போதிலும் அவ்வவ் காலப்பகுதியின் மக்களது தேவை அவர்கள் தம் தொழில்துட்பம் போன்றவற்றுடன் இணைந்தே விளைநிலப்பரப்பும் அமைந்திருந்ததாக செவிவழிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. விவசாயத்துடன் தொடர்புடையவர்கள் தவிர நிலவுடமையற்ற விவசாயக் கூலிகளும் ஏனைய தொழிலிலீடுபட்டவர்களும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1998ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தினதும், தீவகத்தினதும் நிலப்பயன்பாட்டுப் பண்புகள் அட்டவணை V யில் தரப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை V
நிலப்பயன்பாட்டு வகைகள் 1997
(யாழ்ப்பாண மாவட்டம், தீவகம்)
(சதவீதத்தில்)

வகைகள்	யாழ்ப்பாண மாவட்டம்(1)	தீவகம்(2)
1. நெல்லுற்பத்தி	12.0	1.0
2. பயிரிடத் தகுந்த நிலம்	8.8	4.0
3. பழப்பயிரினங்கள்	1.5	-
4. தென்னை	4.0	3.0
5. பனை	12.2	16.0
6. பொருளாதாரப் பயிரினங்கள்	0.9	-
7. கற்பாங்கான நிலங்கள்	2.9	6.0
8. மணற்பாங்கான நிலமும் புதர்காடுகளும்	11.7	16.0
9. உவர் நிலங்கள்		15.0
10. கட்டிடங்கள் வீதிகள் வீட்டு நிலங்கள்	15.6 20.5	18.0
11. உள்நாட்டு நீர் நிலைகள்	4.1	4.0
12. தற்போதைய சூழலில் பயிரடப்படாத நிலங்கள்	0.1	6.0
13. நிரந்தரப் பயிர்நிலங்கள் அழிவுற்றுள்ளமை	5.9	8.0
14. ஏனையவை	-	3.0

Source: (1) Statistical Hand Book, Jaffna District 1997
(2) மதிப்பிடப்பட்டது.

தீவகத்திலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் பொருளாதார வாய்ப்பினைக் கொண்டதல்ல. குறித்த சில நிலப்பரப்புக்களிலேயே மனித நடவடிக்கைக்குட்பட்டதாயுள்ளன. அதுவும் 1990களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட

மக்கள் இடப்பெயர்வின் விளைவாக பராமரிப்பற்ற நிலையில் உற்பத்தி நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டதுடன் நிரந்தரப் பயிரினங்கள் உற்பத்தியாற்றலை இழந்துள்ளன. அத்துடன் தென்னை, பனை போன்றன அழிக்கப்பட்டு பாதுகாப்பு அரண்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தெடர்ந்தும் மக்கள் மீள் இடப்பெயர்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாதவிடத்து நிரந்தரப் பயிரினங்கள் அழிவுறும் நிலை ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மேலும் நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, அனலைதீவு எழுவைதீவு தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் லாழ்ந்து வந்த மக்கள் மீள் இடப்பெயர்வில் அதிக அக்கறை காட்டிக் கொள்ளாததன் விளைவாக குடியிருப்பு நிலங்கள் உட்பட கட்டிடங்கள், வீதிகள், பயிர்ச்செய்கை நிலங்கள் யாவும் தற்போதைய நிலையில் அழிவுற்று செல்கின்றன. பெரும்பாலான நிலங்களில் அதிவான் வளரிகள் வளர்ந்துள்ளன. குடியிருப்பு நிலைகளின் எல்லை வேலிகள், மதில்கள் அழிக்கப்பட்டும் அழிவுற்றும் காணப்படுகின்றன.

தோட்டம் மற்றும் வயல் நிலங்கள் பயன்பாட்டுக்குப்பாது பாதுகாக்கப் படாததால் நிலவுரிமையின் எல்லையை அடையாளம் காண முடியாத நிலைமையை தற்போது அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்நிலை தொடருமாயின் எதிர் காலங்களில் நிலவுரிமையைக் கண்டறிதல் கடினமாதாக இருக்கும். பின்வரும் காரணிகள் சிலவற்றை நோக்கும் போது இத்தகைய நிலை ஏற்பட ஏதுவாகலாம்.

(அ) நிலவுடமைக்குரிய /நிலவுரிமையில் பரீட்சயமான குறிப்பாக நில அமைவிட எல்லைகள் போன்றவற்றை அறிந்துள்ள முதியோரின் பங்கு படிப்படியாக குறைவடைந்துகொண்டு செல்லும் நிலை - அதாவது பெரும்பாலானோர் மூப்படைந்தும், இறப்பினைத் தழுவிக்கொண்டும் உள்ளனர்.

(ஆ) சர்வதேச இடப்பெயர்வுக்குட்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரை தமது சொந்தக் கிராமங்களில் உள்ள உடமைகளைப் பெறுமதியானதாக கருதிக் கொள்ளாமை அத்துடன் அவர்கள் மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வதற்கு அக்கறையற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றமை.

(இ) தமது சொந்தக் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறி உள்நாட்டிலும், சர்வதேச நாடுகளிலும் வாழ்பவர்களில் இளைஞர்கள், யுவதிகள்

தமது உறவினர், கிராமத்தவர்களை விவாகம் செய்யும் பண்பு குறைவடைந்து சென்றடைந்த பிரதேசங்களில்- தமது சொந்தப் பிரதேசங்களுக்கு வெளியில் விவாகம் செய்யும் பண்பு அதிகரித்துள்ளது. இதனால் அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய தமது கிராமத்து நிலவுடமைகளில் அக்கறையற்ற நிலை ஏற்பட ஏதுவாகின்றது.

(ஈ) நிலவுடமையினை உறுதிகள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் பல நிலவுடயாளர்கள் தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்வினை மேற்கொண்டு வருவதன் காரணமாக மேற்படி ஆவணங்களை இழந்துள்ளனர். அவற்றினை மீள்பெறுவதற்கான அத்தாட்சியினை பெற்றுக் கொள்வதில் ஏற்படக் கூடிய இடர்ப்பாடுகள் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு.

(உ) புலம்பெயர்ந்த மக்களிடையே தமது கிராமங்களை நேசிக்கும் பண்பு பெரும்பாலும் முதியோர்களிடையேதான் காணப்படுகின்றது. எனினும் இந்நிலை குடும்ப உறுப்பினர்களின் ஆலோசனை, அறிவுறுத்தல்களினால் குறைவடைந்து செல்கின்றது. எனவே இளைஞர்கள் தமது சொந்தக் கிராமங்களிலிருந்து தாமாகவே விலகிக் கொண்டதாக மாறும் சூழ்நிலை அதிக தூரத்தில் இல்லை.

(ஊ) சர்வதேசங்களிலிருந்து இத்தகையோர் திருப்பி அனுப்பப்படும் பட்சத்தில் கூட தமது கிராமங்களுக்கு மீள் இடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளக்கூடிய பண்புகள் அவர்களிடம் காணமுடியாதிருக்கும்.

(எ) இலங்கையில் நடைமுறையிலிருக்கும் நிலவுடமைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 10 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ச்சியாக வேறொருவர் பராமரிப்பில் இருக்குமேயாயின் நிலவுடமைமையை இழக்க வேண்டிய வாய்ப்புண்டு. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முஸ்லிம்களின் நிலவுடமையைப் பற்றி வெளிமாவட்டங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் இதுவிடயமாக கவலை கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிவதுடன் சட்ட ஆலோசனைகளையும் பெற்று வருவதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. (தினகரன் 24-03-2000)

இவைபோன்ற காரணிகள் தீவகத்தில் நிலவுடமையிலும் நிலப்பயன்பாட்டிலும் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளும் மாற்றங்களும் ஏற்பட வழிவகுக்கலாம். எதிர்காலத்தில்

தமதுடமை என உரிமை கோருவதில் சிக்கல்கள் உருவாகலாம். எனவே நிலவுடமையைப் பொறுத்தவரை மிகுந்த அவதானம் இருத்தலை உறுதிப்படுத்துவதுடன் நிலப் பயன்பாட்டுக் கோலங்கள் அழிவுறாதிருக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளல் அவசியமானதும் தவிர்க்க முடியாததுமாகும்.

கல்வி வாய்ப்புக்கள்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் கல்விநிலையில் மேம்பாடடைந்த பிரதேசங்களில் தீவகமும் ஒன்றாகும். இக் கல்விமேம்பாட்டுக்கு தீவகப் பிரதேசத்திலுள்ள கல்வி நிலையங்கள் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள முன்னணிப் பாடசாலைகளும் பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளன என்றாலும் மிகையாகாது. எனினும் 1980களைத் தொடர்ந்து மக்கள் இடப்பெயர்வின் விளைவாக கல்வி நிலை பாதிக்கப்படலாயிற்று. குறிப்பாக 1991 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இடப்பெயர்வின் விளைவாக பெருமளவில் மக்கள் வெளியேறிய தீவுகளில் பாடசாலைகள் இயங்கவில்லை. இத்தீவுகள் யாவற்றுக்கும் பொதுவாக புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம் மட்டுமே இயங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

1990 ஆம் ஆண்டு தீவகத்தில் மொத்த மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 22000 ஆகும். ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 760 ஆகவிருந்ததுடன் கல்வி நிலை சுமுகமாக விருந்துள்ளது. 1991 ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வினையடுத்து யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதியில் தீவகப்பாடசாலைகள் தற்காலிகமாக இயங்கிவந்துள்ளன. (பார்க்க: தீவகம்-வளமும் வாழ்வும்) உதாரணமாக புங்குடுதீவு சண்முகநாத வித்தியாலயம் கிளாலி என்னுமிடத்தில் இயங்கிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1995ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் வலிகாமப் இடப்பெயர்வின் விளைவாக வண்ணி, தென்மராட்சி, வடமராட்சிப் பிரதேசங்களில் ஏனைய பாடசாலைகளுடன் இணைந்து இயங்கியுள்ளன. இவ்வாறானதொடர்ச்சியாக மக்கள் இடப்பெயர்வுடன் இணைந்து பாடசாலைகளும் இடப்பெயர்ந்தமையாலும் கல்விகற்ற மாணவர்கள் சிதறி வாழவேண்டியிருந்தமையாலும் மாணவர்களின் கல்விநிலை பெரிதும் பாதிக்கப்படலாயிற்று. இதன் விளைவாக

பாடசாலையிலிருந்து மாணவர் இடைவிலகல் அதிகரிக்கலாயிற்று. இதற்கு பொருளாதாரக்காரணிகள் முக்கிய பங்கினை வகித்துவந்தது. பொருளாதார வசதிபடைத்தோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு பல்வேறு சிரமத்தின் மத்தியிலும் கல்வியை வழங்கி வருகின்றனர்.

1996ஆம் ஆண்டு வலிகாமம் மீள் இடப்பெயர்வின் போது மீண்டும் பாடசாலைகளும் மீள் இடப்பெயர்வுக்குள்ளாகின. தீவகப் பிரதேசத்தில் இயங்கிய பாடசாலைகள் மீண்டும் அவ்வவ்விடங்களிலே இயங்க வேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இடப் பெயர்வுக்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தில் 80 பாடசாலைகள் இயங்கி வந்தன. 1999 ஆம் ஆண்டு தீவக கல்விவலையத்தின் கணிப்பீட்டின் படி 46 பாடசாலைகளையே இயங்கவைக்க முடிந்தது. (அட்டவணை VI) இடப்பெயர்வுக்குட்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள 62 பாடசாலைகளில் 28 பாடசாலைகள் மட்டுமே இயங்கிவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அட்டவணை VI

தீவகப்பாடசாலைகளின் நிலை- 1999

தீவுகள்	மொத்தப்பாடசாலைகளின்	
	எண்ணிக்கை	பாடசாலைகள்
வேலணைத்தீவு	26	16
புங்குடுதீவு	01	04
காரைநகர்	18	07
மண்டைதீவு	03	01
நெடுந்தீவு	10	10
நமினாதீவு	03	03
அனலைதீவு	03	03
எழுவைதீவு	02	02
மொத்தம்	80	46

ஆதாரம்: தீவகக் கல்விவலய அறிக்கை-1999

1999ஆம் ஆண்டு மீள் இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 7481 ஆகும். இதில் மக்கள் இடப்பெயர்வினை

மேற்கொள்ளாத தீர்வுகளில் 85.9 சதவீத மாணவர்களும் ஏனைய தீவுகளில் 34.1 சதவீத மாணவர்களுமாகவிருந்துள்ளனர். 1990ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் புங்குடுதீவுக் கிராமத்தில் 15 பாடசாலைகள் இயங்கிவந்தன. அப்போது 3000க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். குறிப்பாக புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயத்தில் மட்டும் 1990 ஆம் ஆண்டில் 623 மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். ஆனால் 1999ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பின் பிரகாரம் புங்குடுதீவில் இயங்கும் நான்கு பாடசாலைகளில் மொத்தமாக 851 மாணவர்கள் மட்டுமே கல்விபயில்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய தீவுகளில் சார்பு ரீதியான மாணவர்கள் அதிகரித்துச் சென்றாலும் மிகக் குறைவாக உள்இடப்பெயர்வாளர்களால் மாணவர் தொகை அதிகரிக்க வில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

1991ஆம் ஆண்டில் மாணவர்-ஆசிரியர் விகிதம் 29.1 ஆகவிருந்திருக்க 1999ல் 18:1 ஆகக்காணப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்வளம் அதிகரிப்புக்கேற்ப மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவாகவேயுள்ளது. ஆசிரியர் வளமானது அசாதாரண நிலைமைகளினால் வீணடிக்கப்படுகின்றது. குறிப்பாக மீண்டும் பாடசாலைகளை இயங்கவைக்கும் போது மாணவர்களினது எண்ணிக்கையல்லாது வகுப்புக்களைக் கருத்திற் கொண்டு ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததேயாகும். அத்துடன் வீதிப்போக்குவரத்தினுடாக குடாநாட்டுக்குச் செல்லக்கூடிய தீவுகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களில் 90.0 சதவீதத்தினர் நூள் தோறும் யாழ்ப்பாணநகருடாக சென்று வருகின்றனர். பாதுகாப்புக் காரணிகளால் இவர்களது கற்பித்தற் செயற்பாடுகள் பெருமளவில் பாதிப்புக்குள்ளாகியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

தீவகப் பிரதேசத்தில் அண்மைக்காலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாதிப்புக்களின் பிரகாரம் ஆரம்ப மற்றும் இடைத்தரக் கல்வியோடு இடைவிலகும் பண்பு-அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கின்றது. உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புக்கள் பெருமளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. குறிப்பாக பாதுகாப்பு மற்றும் போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகளே பிரதான காரணிகளாகவுள்ளன. இவை தவிர தற்போது தீவகப் பிரதேசங்களில்

வாழ்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதார ரீதியில் நலிவுற்றவர்களாக விருத்தலால் உயர்கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் பெருமளவிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டனவாக உள்ளன. இஃது இவ்வாறிருக்க 1980 களிலும் 1990 களிலும் இடப்பெயர்வுக்குள்ளாகப்பட்டு மீளிடப்பெயர்வினை மேற்கொள்ளாதவர்களைப் பொறுத்தவரை ஒருசாராரிடையே கல்விகற்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக விருக்க, மறுசாராரிடையே சிறப்பான கல்வி வாய்ப்பினை உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் பெற்றுக் கொள்பவராக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாவது வகையினர் தீவகத்திற்கு மீளிடப்பெயர்வினை மேற்கொள்வார்கள் எனக் கூறமுடியாது.

தீவகத்தில் தற்போதைய கல்வி நிலையானது பல ஆண்டுகளுக்கு பின்தள்ளப்பட்டு விட்டது என்பதுதான் உண்மை நிலையாகும். எனவே இங்கு வாழும் மக்களிடையே கல்விப் பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுக்க வேண்டுமாயின் பின்தங்கிய வாழ்க்கைத் தரத்தினைக் கொண்ட மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துவது மட்டுமல்லாது சுதந்திரமாக கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் அவசியமானதாகும்.

REFERENCE

Baldaes, Phillipus; A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon, The Ceylon Historical Journal, Vol VIII, July 1958 to April 1959, Nos 1-4.

Casie Chetty, Simon; The Ceylon Gaeteeer, Colombo, 1934.

Department of Census and statistics; Census of Population and Housing, 1981, Colombo-1984

Department of Education, Islands Division; Educational Activities, 1999, Velanai.

Planning Division; Statistical Hand book, Jaffna 1999
Kachcheri Jaffna.

Queyroz, Fernoco, De; The Temporal and Spiritual Conquest of the Island of Ceylon; Vols I-III, Colombo, 1930.

RRAN ; The down of the New Era, Jaffna District , Kachcheri, Jaffna, 1999.

United Nations High Commission for Refugees, Refugees, No 63, April 1989, Switzerland.

குசபாலன். கா; தீவகம்-வளமும் வாழ்வும், பாரதி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம் -1994.

.....; யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1996.

.....; முதியோர் வாழ்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம். 1998.

நாளிதழ்கள்:

Hindu

வீரகேசரி,

தினகரன்,

தினமணி,

*****

தீவகம்

நூற்றொகை விபரங்கள்

கலாநிதி. வே. இ. பாக்கியநாதன்,
முன்னாள் அதிபர்
பல்தொழில்நுட்பக் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.

தீவகத்தில் இதுவரை காலமும் எழுதி வெளியிடப்பட்ட விடயங்களைக் கண்டறியும் முகமாக எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளின் பெறுபேறாகவே கீழே கொடுக்கப்பட்ட நூற்றொகை விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்விடயங்கள் யாவற்றையும் ஒரிடத்தில் காணக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாதபடியினால் தனிப்பட்ட நபர்களையும், நிறுவனங்களையும் நாடிச்சென்று பெறவேண்டியதாயிற்று. ஆகவே இத்தகவல்கள் அவ்வப்பகுதிகளில் வெளியிடப்பட்ட அத்தனையும் இடம்பெற்றுள்ளன எனக் கூறமுடியாது. ஆக்கங்களை எழுதியவர்கள் இன்று எம்மத்தியில் இல்லை என்பது ஒரு காரணமாக கூறப்பட்டாலும் தற்போது எழுதுபவர்கள் கூடத் தமது ஆக்கங்களைச் சேமித்து ஒரிடத்தில் வைத்திருக்கும் பழக்கத்தைக் கையாளாததும் பிறிதொரு காரணமாகக் கூறமுடியும். ஒரு சிலர் எழுத்தாக்கங்களைச் சேமித்து வைத்திருந்தும் பிறரின் பயனுக்குதவ மாட்டாதவர்களாகவும் உள் இது எமது துரப்பாக்கியமே.

முயன்று பெற்ற விடயங்களை தீவுகளின் அகர வரிசைக்கிணங்க ஆசிரியர், பொருள் என்பவற்றின் அகரவரிசைக் கிரமமாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் தமிழில் வெளியான வெளியீடுகள் முன்னரும், ஆங்கிலமொழி வெளியீடுகள் இதன் பின்னரும் வருவதைக் காண்க.

தீவகம் சார்பாக ஆய்வினை மேற்கொண்ட பொழுது பல கவைதரும் விடயங்களைக் காணமுடிந்தது. முக்கியமாக இத்தீவுகளுக்கென ஏற்பட்ட பல்வேறு பெயர்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புடையனவாகவும், காரண இருதிறிப்

அனலை தீவு

தல புராணங்கள்

ஐயனார்

பெயர்களைக் கொண்டதாகவும் காணமுடிகின்றது. வரலாற்றாசிரியர்கள் இவ்விடயத்தில் கவனம் செலுத்துவார்களாக. தீவுப் பகுதியை பிறப்பிடப்பிடமாகக் கொண்ட பலர் பல்வேறு ஆக்கங்களை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவை பல்துறை சார்ந்தனவாகும் எனவே தீவுப்பகுதிகள் சார்பான விடயங்கள் ஆராய்வுக்குரியன. இது மிகவும் ஆழமாக, நீண்ட கால இடைவெளியில் சகலரதும் பூரண ஒத்துழைப்புடன் செய்ய வேண்டிய காரியமாகும். இது சார்பாக பிறிதொரு சமயத்தில் முற்று முழுதான நூற்றொகை ஒன்றினை வெளியிட விரும்புடையேன். குறிப்பாக காரைநகர் பற்றி பல்வேறு மட்டங்களில் சிறப்பான வெளியீடுகள் வந்துள்ளன. எனினும் அத்தீவு பற்றிய வெளியீடுகள் முழுமையாகச் சேமிக்க முடியாததால் அதனை முழுமையாக்கி பிறிதொரு சந்தர்ப்பத்தில் வெளியிடுவேன் என உறுதி கூறுகின்றேன். எனவே தீவுப்பகுதி சார்பான எழுத்தாக்கங்களைச் சேமித்து வைத்திருப்போர், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் தம்மிடமிருக்கும் ஆக்கங்களை, வெளியீடுகளை எமக்கு கொடுத்துவினால் மேற்குறிப்பிட்ட பணியினைச் செவ்வனே செய்ய வாய்ப்பேற்படும் என்பது திண்ணம்.

நூற்றொகைக்குத் தேவையான விடயங்களைப் பெறுவதற்காகப் பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களைத் தேடிச் சென்று பெறவேண்டியதாயிற்று. அவர்களது ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவே இச்சிறிய நூற்றொகை ஆக்க முயற்சி சுலபமாயிற்று. உதவியவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூற முடியாவிடினும் ஒரு சிலரைக் குறிப்பிட்டாகவே வேண்டும். இவர்களுள் கரம்பனூர் சோ.தியாகராஜபிள்ளை, இளைப்பாறிய அதிபர் ஆ. சபாரெத்தினம், சரவணையூர் கவிஞர் தில்லைச்சிவன், அல்லைப்பட்டி கவிஞர் ஆறுமுகம், மண்டைதீவு பண்டிதர் பஞ்சாட்சரம், நயினை வித்துவான் சி. குமாரசுவாமி, கவிஞர் நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை, புங்குடுதீவு வித்துவான் பொன். கனகசபை, கல்விப்பணிப்பாளர் த. துரைசிங்கம், ஈழத்துச் சிவானந்தன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தீவகப்பகுதிகள் சார்பான இம் முயற்சிக்கு வழியமைத்துக் கொடுத்தமைக்காகவும், இத்தகையதொரு பணியின் அவசியத்தை எமக்குணத்தியமைக்காகவும் பேராசிரியர் கா. குகபாலன் அவர்களுக்கு நன்றிகள்.

1. ஐயம்பிள்ளைப் புலவர், ஆ;
“அனலைதீவு ஐயனார் தோத்திரத் திரட்டு - கீர்த்தனைகள்”, அனலைதீவு ஐயனார் கோவில் சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்புமலர், 1980, பக். 27-34
2. சீவரெத்தினம், மு;
“அனலையில் அரிகர புத்திரன்,” அனலைதீவு ஐயனார்கோவிற் சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர், 1980-பக். 53-55
3. சோமசுந்தரப்புவர்;
“அனலையம்பதி ஐயனார் கலித்துறை” அனலைதீவு ஐயனார் கோவிற் சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்புமலர், 1980, பக். 46-47
4. தம்பையா, செ;
“ஐயனார் இங்கு எப்படி வந்தார்? தேவர் விரும்பிய திருப்பதி, அனலைப் பதி” அனலைதீவு ஐயனார் கோவிற் சித்திரப்பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர், 1980, பக். 64-65
5. மயில்வாகனம், மு.வே;
“அற்புதம் செய்யும் அனலை ஐயனார்” அனலைதீவு ஐயனார் கோவிற் சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர், 1980, பக். 51-52.
6. முத்துக்குமாருப் புலவர்.
“அனலை தீவு ஐயனார் தோத்திரத் திரட்டு” அனலைதீவு ஐயனார் கோவிற் சித்திரப் பெருந்தேர் வெள்ளோட்டச் சிறப்பு மலர், 1980, பக். 17-26
7. ஆறுமுகப்புவர், ஐ;
“அனலை தீவு எழுமங்கை நாச்சியார் பதிகம்” அனலை தீவு எழுமவடி வயல் எழு மங்கை நாச்சியார் என வழங்கும் ஸ்ரீ மனோன் மணி அம்பாள் ஆலய சும்பாபிஷேக மலர், பக். 37-40

8. ஆறுமுகம் புலவர், ஐ;
“எழுமங்கை நாச்சியார் பேரில் கோலாட்டக் கும்மி.” அனலை தீவு
எழுவுடி வயல் எழு மங்கை நாச்சியார் என வழங்கும் ஸ்ரீ
மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர், 1988 ப. 35
9. சுந்தரம், பி;
“அனலையூர் எழுமங்கை நாச்சியார் கோவில்” அனலை தீவு
எழுவுடி வயல் எழு மங்கை நாச்சியார் என வழங்கும் ஸ்ரீ
மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர், 1988 ப. 38
10. வீரமணி ஐயர், மா. த. ந;
“அனலை தீவு எழுவுடி வயல் எழுமங்கை நாச்சியார் என வழங்கும்
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் திருவஞ்சல” அனலை தீவு எழுவுடி
வயல் எழுமங்கை நாச்சியார் என வழங்கும் ஸ்ரீ மனோன்மணி
அம்பாள் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர், 1988 பக். 43-47

பொருளாதாரம்

11. மார்க்கண்டு, கரிகரன்;
அனலை தீவின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் 116 தாள்கள்
சிறப்பு கலைமாமணி ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம், 1986. (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப் பிரதி.)

வரலாறு

12. இளையதம்பி, க;
“அனலை தீவு” சப்த தீவு, தீவகன், யாழ்ப்பாணம்: கலைவாணி
அச்சகம், 1979: பக். 70-76.

ஊர்காவற்றுறை

தேவாலயங்கள்

13. ஞானப்பிரகாசர், சா. சுவாமி;
“ஊர்காவற்றுறை அர்ச் அந்தோணியார் கோவில் வரலாறு” ஸ்ரீ
லங்கா செப்டெம்பர் 1962: பக். 19-21
14. செல்வராசா, ஞா. ம.
“வேளாங்கண்ணி ஆரோக்கிய அன்னை”. கொழும்பு அகில இலங்கை
புத்தக விநியோகஸ்தர்கள், 1981. பக். 27

15. யோசேப், எஸ். எம்; “விண்ணும் மண்ணும் போற்றும் அன்னை”.
காரைநகர் பாலாஅச்சகம், 1984. பக். 20

போக்குவரத்து

15. “ஊர்காவற்றுறைக்கு ஐ! சனப்போக்குவரத்துக்குத் துறைமுகம்
திறக்கப்படுமா”. ஈழகேசரி 11-06-1939: பக். 3-4

வரலாறு

16. யாழ்ப்பாடி;
“ஊர்காவற்றுறை” ஸ்ரீலங்கா, பெப்பிரவரி 1952: பக். 23-24
- வாழ்க்கை வரலாறு
17. சதாசிவம் சேவியர், ச.(தீவகன்); “தம்பிஐயா. ஏ. எல் “கரம்பொன்
தந்த கற்பகத்தரு” நல்லாசிகள் 1980: பக். 2
18. சிவானந்தன், சமுத்து;
“தமிழன் குரலாய் ஒலித்தவர் தம்பிஐயா”. ஏ. எல். தம்பிஐயா
அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பெருவிழா சிறப்பு மலர், 1983. 3ப.
19. டேவிற் ராஜி, ஈ.வி;
“கர்ம வீரர் தம்பிஐயா” நல்லாசிகள். 1980: பக். 1

அல்லைப்பிட்டி

தலபுராணம்

20. ஆறுமுகம், க. வ;
“அல்லைப்பிட்டி கொக்குளப்பதி அம்மன்” அடைப்புக்குறிகள்
ஸ்ரீலங்கா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்: ப. 24

வரலாறு

21. இரத்தின சபாபதி. சி;
“அல்லைப்பிட்டி”, சப்த தீவு. : கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்
1979: பக். 43-45

கரம்பொன்

கிறிஸ்தவம்

22. யோசேப், எஸ். எம்;
கரம்பொன் பங்குமலர், கரம்பொன்: கத்தோலிக்க பங்குச் சபை.
1973. பக். 107

கும்மி

23. செல்லையா, நா, காவத்தை;
கரம்பன் திறவுகோல் கும்மி. கொக்குவில் சோதிட பிரகாச
ஜயந்திரசாலை. 1932. பக். 24

தலபுராணங்கள்

முருகமூர்த்தி

24. கணேசையா, சி; மேலைக் கரம்பொன் சண்முகநாதன் திருவிரட்டை
மணிமாலை. சுண்ணாகம் திருமகள் அழுத்தகம். 1952. பக். 9
25. கந்தையாபிள்ளை. ச. பண்டிதர் தென்கோவை. மேலைக்கரம்பொன்
முருவேள் துவாதச தோத்திர மஞ்சரி, சுண்ணாகம் திருமகள்
அழுத்தகம். 1957. பக். 10
26. சபாநாதன், குல;
“கரம்பொனில் சைவ வளர்ச்சி”, உலக இந்து மகாநாடு. ஆத்ம
ஜோதி சிறப்பு மலர், 1982. பக். 151-152.
27. செல்வராசா. ஞா. ம. காவலூர்க் கவிஞன்; மேலைக் கரம்பொன்
ஸ்ரீ முருக மூர்த்தி தோத்திரப் பதிகம். ஸ்ரீலங்கா அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம், 1974. ப. 21
28. தியாகராசபிள்ளை. சோ;
முருகன் பெருமையும் தோத்திரப் பாடல்களும் திருமகள் அழுத்தகம்
சுண்ணாகம், 1987. ப. 16

வாழ்க்கை வரலாறு

29. கணபதிப்பிள்ளை. மு. தென்புலோலியூர்;
மகாதேவ சுவாமிகள் நினைவு மலர், மகாதேவ சுவாமிகள் நூற்றாண்டு
விழாக் குழுவின் வெளியீடு, 1975, பக். 120.
30. நடைமுறைத் தமிழ் இலக்கியம்;
“கரம்பொன் தந்த திருத்தொண்டர் சுவாமி மகாதேவா
சுவாமிகள்.” மகாதேவா சுவாமிகள் நூற்றாண்டு விழாக்குழு வினர்
வெளியீடு. 1975, பக். 7

31. இராசரெத்தினம் சி; வாழ்வுச்சுவடுகள், அகிலம் வெளியீடு யாழ்ப்பாணம்,
1997.
32. தில்லைச்சிவன்; வேலணைப்புலவர் வரலாறு. வேலணைக்
கூட்டுறவுச்சங்கம், வேலணை 1994.
33. தில்லைச்சிவன்; வேலணைப் பெரியார் கா. பொ. இரத்தினம் கொழும்பு,
1999.

பாடசாலை

34. தியாகராசா, சோ;
“கரம்பொன் சண்முகநாத மகா வித்தியாலயம்.” கலை மலர்
ஊர்காவற்றுறைக் கல்வி வட்டார ஆசிரியர் சங்கம், 1975, பக். 14-16

தலபுராணங்கள்

35. தில்லைநாதப் புலவர், ஆ;
தெய்வத்தமிழ் பிரபந்தங்கள். யாழ்ப்பாணம், சக்தி அச்சகம், 1977.
பக். 109 (யாழ் இலக்கியவட்ட வெளியீடு. இல. 26)
36. செந்திநாதன், கனக. தொ.ஆ;
சரவணையூர் ஆ. தில்லைநாதப் புலவர் அவர்களது தெய்வத்
தமிழ் பிரபந்தங்கள். யாழ்ப்பாணம் சக்தி அச்சகம். 1977. பக். 109
(யாழ் இலக்கிய வட்ட வெளியீடு, எண் 26.)

ஐயனார்

37. தில்லைச் சிவன்;
சரவணைக் கட்டுவன் வான் ஐயனார் அருள் வேட்டலும் ஐயனார்
திருவஞ்சலும்: ஸ்ரீ முருகன் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1982. பக். 8.

முருக மூர்த்தி

38. தில்லைநாதபிள்ளை, ஆ;
சரவணையைச் சார்ந்த பள்ளம்புலத்துத் திருமுருகரலங்காரம்.
வி.இ.பக். 18.
39. தில்லைச் சிவன்;
பள்ளம்புலத் திருமுருகர் பதிகம். தாரணி பிரிண்டேர்ஸ். 1987.
பக். 6

பாடசாலை
நாகேஸ்வரி

40. கிழவன்.
“சரவணை நாகேஸ்வரி” சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாலயம்,
பொன் விழா மலர். 1980: பக். 4
41. சரவணன்;
“சரவணையூர் இதுவே” சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலை.
பொன்விழா மலர். 1980: பக். 4

வரலாறு

42. இராமலிங்கம், மு;
“யாழ்ப்பாண இடப் பெயர்களும் அவற்றின் சந்தோற்பத்தியும்.”
ஈழகேசரி. 11.09.1938. பக். 1-2, 3
43. தில்லைச்சிவன்;
“என் ஊர்” தாய் தில்லைச் சிவன் கவிதைகள். யாழ் விவேகானந்தா
அச்சகம். 1969: பக். 44-45

தலபுராணங்கள்
ஸ்ரீமணோன்மணி

44. சைவ மகா சபை, “நாரந்தனை தாண்டோன்றி ஸ்ரீ மணோன்மணி
அம்பாள் ஆலய வெள்ளி விழாவும் இரத வெள்ளோட்டமும்”,
நாரந்தனை: 1976. ப. 46 தியாகராஜபிள்ளை. சோ. கரம்பனூர்;
45. “நாரந்தனை ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்பாளின் சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட
விழா நினைவு” நாரந்தனை ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்பாள் 25வது
ஆண்டு நிறைவு விசேட மலர் நாரந்தனை: 1976. பக். 4
46. திருநாவுக்கரசு, இ;
“நாரந்தனைப் பதி தாண்டோன்றி ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்பாள்
திருத்தோத்திரம்.” நாரந்தனை தாண்டோன்றி ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்பாள்
25வது ஆண்டு நிறைவு விசேட மலர். 1976. பக். 1.
47. துரைசிங்கம், த;
“தாண்டோன்றி வந்த மணோன்மணியே” நாரந்தனை தாண்டோன்றி ஸ்ரீ
மணோன்மணி அம்பாள் 25வது ஆண்டு நிறைவு விசேட மலர்,
1976. பக். 1

48. வீரமணி ஐயர், ந;
“நாரந்தனை தாண்டோன்றி ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்மை கீர்த்தனங்கள்”
நாரந்தனை தாண்டோன்றி ஸ்ரீ மணோன்மணி அம்பாள் 25வது ஆண்டு
நிறைவு விசேட மலர். 1976. பக். 3

புவியியல்

49. சர்வநாதன், அ. நா;
“நாரந்தனை நிலக்காட்சியும் பண்பாட்டு அமைவும்” நாரந்தனை
வடக்கு மறுமலர்ச்சி மன்ற பாரதி சனசமூக நிலையம் சிறப்பு
மலர். 1983, பக். 49-52

வரலாறு

50. சண்முகநாதன், ஆர். எஸ்;
“நற்றவர் விருட்டும் நாரந்தனைப்பதி” நாரந்தனை வடக்கு மறுமலர்ச்சி
மன்ற பாரதி சனசமூக நிலையம் சிறப்பு மலர். 1983. பக். 41-48
51. ஞானசோதியன், இ;
“நாரந்தனைக் கிராமம் ஒரு பொது நோக்கு” நாரந்தனை வடக்கு
மறுமலர்ச்சிமன்ற பாரதி சனசமூக நிலையம் சிறப்பு மலர். 1983.
பக். 53-54.

புனியங்கூடல்

வரலாறு

52. இரத்தினம், செ; “புனியங்கூடல்” ஸ்ரீலங்கா 15(1) திசெம்பர் 1962:
பக். 26-27.

வேலணை

இந்துசமயம்

53. சந்திரசேகரம், பே;
“வேலணைமில் சைவம் வளர்ந்த வரலாறு”. உலக இந்து மகாநாடு.
ஆத்மஜோதி சிறப்பு மலர், 1982: பக். 161-163

குடித்தொகை

54. சிவச்சந்திரன் இரா; வேலணைப்பிரதேசத்தின் சமூக பொருளாதார
ஆய்வு, சிறப்புக் கலையாளி ஆய்வேடு. 140 தாள்கள், புவியியற்றுறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை, 1970, (பிரகரிக்கப்படாத
தட்டச்சுப் பிரதி)

55. சொர்ணலக்கமி, கே;
வேலணைக் கிராமசேவகர் பிரிவின் குடித்தொகை ஆய்வு. 27
தாள்கள், (கலைமாணி ஆய்வேடு. புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம், 1986. (பிரகரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)
56. பாலச்சந்திரன். செ; (தொகுப்பாசிரியர்) வேலணை மேற்கு அருள்கு
முடிப்பிள்ளையார் கோவில் கும்பாபிஷேக மலர், 1987, வேலணை,

தலபுராணங்கள்

இலந்தைக்காட்டு - சித்திவிநாயகர்

57. பேரம்பலப்பிள்ளை, கோ;
வேலணை இலந்தைக் காட்டுச் சித்திவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை.
சண்முகநாதன் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்; 1920. பக். 6

மகா கணபதிப்பிள்ளையார்

58. கந்தப்பிள்ளை விநாசித்தம்பி;
வேலணை மகா கணபதிப்பிள்ளையார் திருவஞ்சல. நடராசா
அச்சியந்திரசாலை வேலணை; 1912. பக். 116
59. சரவணமுத்துப்புலவர்;
மகா கணபதிப்பிள்ளையார் பதிகம். நடராசா அச்சியந்திரசாலை
வேலணை; 1912. பக். 8.

பெருங்குளம் முத்துமாரிஅம்மன்

60. இராசையா, க. பண்டிதர்;
“பெருங்குளத்து மாரியம்மன் புகழ் பாடுவோம்” வேலணை
பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேக பெருவிழா
மலர், 1966. பக். 3-5
61. செகந்நாதன், பொ. ப. ஆ;
வேலணையூர் முத்துமாரியம்மன் பதிகம். கலைவாணி அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்; 1951. பக். 18.
62. தில்லைச்சிவன்;
“விண்ண தீர்ப்பாள் அடி பணிவோம்” வேலணை பெருங்குளம்
முத்துமாரியம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேக பெருவிழா மலர், 1986.
பக். 8-9

63. நவரெத்தினம், வ;
“ஆலய வரலாறு: வேலணை பெருங்குளம் ஸ்ரீ முத்துமாரிஅம்மாள்
கோவிலின் பழமை” வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன்
கோவில் கும்பாபிஷேக பெருவிழா மலர், 1986. பக். 26-29

64. மகாலிங்கம், ச;
“வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரி அம்மை”. வேலணை
பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேக பெருவிழா
மலர், 1986. பக். 21-23

65. மாசிலாமணி, பொ;
“தீராத நோய் தீர்க்கும் பெருங்குளத்து அன்னை”. வேலணை
பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன் கோவில் கும்பாபிஷேக பெருவிழா
மலர், 1986. ப. 24

66. மாணிக்கம், மா. பண்டிதர்;
“எங்கள் முத்துமாரி அம்மைக்கு பெருங்குளத்தில் ஓர் அருட்
கோயிலில்” வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன் கோவில்
கும்பாபிஷேக பெருவிழா மலர், 1986. பக். 16-17

பாடசாலைகள்

சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம்

67. கணபதிப்பிள்ளை, க;
“சைவப்பிரகாசர் வாழ்த்து”. வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய
நூற்றாண்டு விழா மலர். 1980. பக். 2
68. கனகநாயகம், ச;
“சைவப்பிரகாசம் வாழ்க நீடுழி”. வேலணை சைவப்பிரகாச
வித்தியாலய நூற்றாண்டு விழா மலர். 1980. ப. 1
69. கேதாரநாதன், பொ;
“சைவப்பிரகாசம்”. வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய நூற்றாண்டு
விழா மலர். 1980. பக். 2

70. சண்முகப்பிள்ளை, தே.ச;
“சைவமும் தமிழும் வளர்த்த மிகப்பழைய வித்தியாசாலை,
வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய நூற்றாண்டு விழா மலர்.
1980. பக். 2
71. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை, மு;
“வளர்க சைவப்பிரகாசம்”. வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய
நூற்றாண்டு விழா மலர். 1980. பக். 6
72. மயில்வாகனம். மு
“வேலணைசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை திருஞானசம்பந்தமடம்”.
வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய நூற்றாண்டு விழர்மலர்.
1980. பக். 2

மத்திய மகா வித்தியாலயம்

73. கேதாரநாதன், திருமகள்;
வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலயம். அலை அமுது வேலணை
மத்திய கல்லூரி வெளியீடு. 1975. பக். 4-7
74. பாலகிருஷ்ணன், கா; “தீவகம் மீண்டும் சிறப்புற”
கலாதீபம்-99, வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர்
சங்கம், கனடா, 1999. ப. 29
75. சிவராமலிங்கம், க.; “தீவகத்தின் கலைக்கோயில்”
கலாதீபம்-99, வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர்
சங்கம், கனடா, 1999. பக். 48-49
76. அம்பலவாணர், செ. “ஐம்பதைப் பூர்த்தி செய்த அண்ணை”
கலாதீபம்-99 வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய
மாணவர் சங்கம், கனடா, 1999. பக் 36-37

வரலாறு

77. சிற்றம்பலம். சி;
“லைடன் தீவு” சப்த தீவு. கலைவாணி அச்சகம். யாழ்ப்பாணம்
1979. பக். 31-42

வாழ்க்கைவரலாறு கந்தப்பிள்ளை. வி.

78. அம்பலவாண நாவல கவாமி;
“ஸ்தாபகர் ஸ்ரீமான். வி. கந்தப்பிள்ளை.” வேலணை
சைவப்பிரகாச வித்தியாலய நூற்றாண்டு விழா மலர். 1980. பக். 2
79. நடராசா, நா;
“சைவத்தமிழ் தவப்புதல்வன்.” வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாலய
நூற்றாண்டு விழா மலர். 1980. பக். 3
- தம்பு உபாத்தியாயர்.
80. வேலணையூர்தம்பு உபாத்தியாயர். ஸ்ரீ லங்கா நவம்பர். 1961:
பக். 42, 44.

பேரம்பலப் புலவர், கோ.

81. இரத்தினம், கா, பொ;
“யாழ்ப்பாணத்து வேலணையூர்” பேரம்பலப் புலவர் நினைவு
மலர், நாவலர் அச்சுக்கூடம் யாழ்ப்பாணம், 1935 பக். 82.

வேந்தனார்

82. தில்லைச்சிவன்;
“வேந்தனார்” தாய்: தில்லைச்சிவன் கவிதைகள், யாழ்ப்பாணம்
விவேகானந்தா அச்சகம், 1969, பக். 74-75

எழுவை தீவு

தலபுராணங்கள்

முருகன்

83. சரவணமுத்து. ஆ;
எழுவை முருகரலங்காரம், முருகராசிரிய விருத்தம். உயிர்
வருக்கமாலை. விவேகானந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1961. பக். 30.

வைரவர்

84. சரவணமுத்து. ஆ;
எழுவை வேம்படி கடை வயிரவக்கடவுள் பேரிற்பதிசு. மாத்தளை
ஸ்ரீ அச்சியந்திரசாலை. 1932: பக். 6

வரலாறு

85. சிற்றம்பலம். சி;
“எழுவைதீவு” சப்த தீவு, கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: பக். 77-79
86. அடைக்கலமுத்து, ச;
“எழுவை தீவின் வாழ்வு நாதம்” சப்த தீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: பக்.3.

தீவுப்பகுதிகள்

பொது

87. குகபாலன் .கா; தீவகம் வளமும் வாழ்வும தீவக பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்க சமாசம். பாரதி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1994.
88. ....; “தீவகம்-கல்விநிலை” கலாநீபம்-99 வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம், கனடா, 1999. பக் 85-89
89. தியாகராஜா. மா; தீவுப்பகுதியின் சமூக பொருளாதார ஆய்வு, சிறப்புக்கலைமாணி ஆய்வேடு 120 தாள்கள், புவியியற்றுறைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை 1971. (வெளியிடப்படாத தட்டச்சுப் பிரதி)
90. வசந்திமாலா, முத்துத்தம்பி; தீவுப்பகுதியின் நெசவுத் தொழில் சிறப்புக் கலைமாணி ஆய்வேடு 114 தாள்கள், புவியியற்றுறை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை. 1973. (வெளியிடப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)
91. தீவகன்;
“சப்த தீவு” சப்த தீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: பக். 1-2.
92. பாலஜயா, அ. சக்தி;
“சப்த தீவு” சப்த தீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: ப. 11-15

குடித்தொகை

93. குகபாலன், கார்த்திகேசு;
தீவுப் பகுதி குடித்தொகையுடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகள்” ஈழமுரசு. 14-07-1986: ப. 4.

94. சிவபாலன், து;
தீவுப் பகுதிகளின் குடித்தொகை ஆய்வு, 98 தாள்கள். கலைமாணி ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1985. (பிரகரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)
95. பாலகந்தரம்பிள்ளை, பொ;
“தீவுப்பகுதியின் குடித்தொகை வளர்ச்சியும், பிரச்சனையும்” தமிழ் இளைஞன் இதழ் 12. பேராதனை, 1968: ப. 3.

நீர்வளம்

96. துருவசங்கரி, வீ. ச;
“யாழ்ப்பாணம் அண்டியுள்ள தீவுப்பகுதிகளில் நன்னீர் வளமும் முகாமைத்துவப் பிரச்சினைகளும், அவற்றைத் தீர்க்க வழிவகைகளும்” ஆய்வு ஏப்ரல்-யூன். 1987: பக். 12-19.

பொருளாதாரம்

97. செந்தில்வடிவேல், ஆறுமுகம்;
“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கப்பாலுள்ள தீவுகளின் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள்”. 312 தாள்கள், முதுகலைமாணி ஆய்வேடு. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், 1985 (வெளியிடப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி.)
98. தணையசிங்கம், ஈ. வி;
தீவுப்பகுதியின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகள், சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாலயம். பொன்விழா மலர். 1980: பக். 4.

நயினாதீவு

இலக்கியம் - அந்தாதி

99. நாகமணிப்பிள்ளை, வே.க;
நயினை நீரோட்டயமக வந்தாதி நாவலர் அச்சுக்கூடம் யாழ்ப்பாணம், 1930. பக். 13.

இலக்கியம் - சிந்து

100. நாகமணிப்பலவர், வே.க;
“நயினாதீவு - வழிநடைச் சிந்து.” ஸ்ரீலங்கா 14(7) யூன் 1962. பக். 17-19 கல்வி

101. குமாரசுவாமி, சி பண்டிதர் வித்துவான்;
“எமது கல்வி வளர்ச்சி” கோமுகி மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972: பக். 52-56.

**தலபுராணங்கள்
கந்தசாமி கோவில்**

102. மங்களம்மாள், மா;
“நயினைக் கந்தசாமி கோவில்” நயினாதீவுச் சாமியார் என வழங்கும் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார சுவாமியார் அவர்களின் திவ்ய சரித்திரச் சுருக்கம். தமிழ் மகள் தொகுதி 7. 1957: பக்.6-7
நாகேஸ்வரி
103. அமரசிங்கப் புலவர்;
நயினை ஊஞ்சல. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1880. 5பக்.
104. இரத்தினவேலு முதலியார்;
நயினாதீவிலுள்ள புவனேஸ்வரி பீடம் அஷ்டாஷ்ட லீலை என்னும் தேவி பராக்கிரமம். 8ம் பதி. சென்னை: திருமகள் அழுத்தகம், 1972. பக்.336
105. இராமச்சந்திரன், க;
“தேவி பஞ்சகம்” கோமுகி, பத்தாவது ஆண்டு விழா மலர். நயினாதீவு மணிபல்லவ கலா மன்றம், 1972: ப. 113
106. இராமச்சந்திரன், க;
“நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மாள்” சமரச ஞானக் கோவை ஆத்ம ஜோதி நிலையம் நாவலப்பிட்டி, 1967. ப. 385
107. இராமச்சந்திரன், க;
“நாகபூஷணி” யான் கண்ட இலங்கை. அப்பர் அச்சகம் சென்னை, 1948. பக். 59-60
108. இராமலிங்கம், சி;
நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோயில். விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1967: பக். 21.

109. இராமப்பிள்ளை, ஆ;
ஸ்ரீ நாகபூஷணியின் திருவோலக் காட்சியும் அவள் மாட்சியும் மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை யாழ்ப்பாணம், 1925: பக். 7
110. ஐயாத்துரை, க;
நயினை நாகபூஷணி ஸ்தல வரலாறு. விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1957. பக். 20
111. ஐயாத்துரை, இ. அ;
நயினை நாகம்மாள் பேரில் யாத்திரைக் கீர்த்தனை. நாவலர் அச்சுக்கூடம் யாழ்ப்பாணம், 1926. பக். 7
112. ஐயாத்துரை, க;
“நாகபூஷணி” வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு மலர். ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1962. பக். 11.
113. ஐயாத்துரை, க;
நயினாதீவு நாகபூஷணி தல யாத்திரை விஷேடம். நயினாதீவு என வழங்கும் நாக துவீப மகத்துவம். மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை யாழ்ப்பாணம், 1939. பக். 3-8
114. கணபதிப்பிள்ளை, க;
“நாகபூஷணி அம்மன் கோயில்” ஈழத்து வாழ்வும் வளமும். மாருதி பிரஸ் சென்னை, 1962. பக். 96-97
115. கணபதிப்பிள்ளை, அல்வை;
“நயினை நாகபூஷணி அம்மை கோயில்” ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக களஞ்சியம்-ஆசதாசிவத்தினால் தொகுக்கப்பட்டது. திருமகள் அச்சகம் கன்னாகம், 1966: பக்.338-339.
116. கணேசயர், சி; வித்துவ சிரோன்மணி,
“நயினாதீவில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாகபூஷணியம்மைப் புதுமைத் தேருடன் வாழ்த்திய வாழ்த்து” ஸ்ரீலங்கா 14(7) யூன் 1962. ப.
117. கந்தையா, வே. “சர்வ மத சந்திதி”. கோமுகி நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972. பக். 40-48

118. கரன், கே. பி;
“நயினை நாகபூஷணி” ஆத்ம ஜோதி. 28(7,8) வைகாசி - ஆனி.
1976: பக்.134-136
119. கார்த்திகேயஐயர், நா. க. ப;
யாழ்ப்பாணம் நயினையம்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாகம்மன்
பேரிற் பதிகம். நாவலர் அச்சுக்கூடம் யாழ்ப்பாணம், 1931. பக். 8.
120. கலுகல்லே, எச். ஏ. ஜே;
“நயினை. நாகேஸ்வரி ஆலயம்”. நவ. இலங்கை: இலங்கை அரசினர்
அழுத்தகம், 1951. பக். 7
121. கலைவாணி;
சக்தி வழிபாடு. கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், பக். 16
122. குமாரசாமி .சி;
“சக்தி வழிபாடும், வரலாறும்” நயினாதீவு ஸ்ரீ கணேச கனிஷ்ட
மகா வித்தாலய பொன் விழா மலர். 1980. பக். 25-28.
123. குமாரகுமார், நாக;
“நயினைத்தலச் சிறப்பு.” சப்த தீவு கலைவாணி அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம். 1979: பக். 4-10
124. குலரத்தினம்.க.சி;
“நயினை” புதிய இந்து சமய பாடத் திரட்டு. 3ம் பதிப்பு. ஸ்ரீ
கப்பிரமணியம் புத்தகசாலை யாழ்ப்பாணம். 1976: பக். 196-200
125. குலரத்தினம்.க.சி;
“நயினாதீவு--சக்தி பீடம்” இந்து சமய பாடத் திரட்டு. ஸ்ரீகப்பிரமணிய
புத்தகசாலை யாழ்ப்பாணம். 1978: பக். 43-46
126. சண்முகநாதபிள்ளை.நா.க;
“அம்பிகைக்கு ஊஞ்சல்” வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு மலர்.
ஸ்ரீலங்கா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1962: பக். 10
127. ....;
நயினை நாக பூஷணி ஆலய வரலாறும் அருட்பாம் மாலையும்
திருக்கணித அச்சகம் சாவகச்சேரி, 1981: 136பக்.

128. சபாநாதன். குல;
“நயினை நாகபூஷணி” திருக்கேதீச்சரம் சைவ மகாநாட்டு மலர்.
கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1960, 52பக்.
129. ....;
நயினை நாகேஸ்வரி கொழும்பு (இலங்கை) மெய்கண்டான்
அச்சியந்திரசாலை, 1962. 52பக். (இலங்கைபுராதன சைவாலயங்கள்)
130. ....;
“நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மாள் மகோற்சவம்” ஸ்ரீலங்கா
14(7) யூன் 1962: பக். 9-10
131. ....;
நயினை நாகேஸ்வரி, மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை கொழும்பு,
1962, 52பக்.
132. ....;
நயினைதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் தேர்த் திருப்பணிச்
சபை மலர். திருமகள் அழுத்தகம் சுன்னாகம். 1957. 94பக்.
133. சரவணபவன்.ப.கு;
“நயினை நாகாம்பிகை பதிகம்” ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம்
ஆ.சதாசிவம். தொகுத்தது. திருமகள் அழுத்தகம் சுன்னாகம் 1966.
பக். 434-436.
134. ....;
“நயினைதீவு நாகபூஷணி அம்பாள். மகோற்சவம்” ஸ்ரீலங்கா 14 (7)
யூன் 1962. பக். 9-10.
135. ....;
நயினை நாகாம்பிகை பதிகம். நயினைதீவு: சனசமூக நிலையம். 1951.
19பக்
136. சரவணமுத்து சுவாமிகள்.சி;
“நாகமணியம் பரமா பாக முறைவானதொரு நாகபூஷணி அம்மையார்”
ஆத்மஜோதி 28(7,8) வைகாசி-ஆனி, 1976. பக். 129--130.

137. சிவப்பிரகாசம்.வே;
“நாகபூஷணித்தாய்” நா.வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவு மலர்.
விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1962. 3பக்.
138. சிவராசசிங்கம்.வ;
நயினை நாகபூஷணியம்மை பிள்ளைத்தமிழ். சைவத் தமிழ்க் கழகம்
கொழும்பு. 1977, 56 பக்.
139. சுத்தானந்த பாரதியார்;
“நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்” சைவ சமய பாடம்.
வேது பதிகம்,கலைவாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1962.பக்.126-
131.
140. செல்லையா பிள்ளை;
ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரி நாகபூசுஷணி அம்மன் பேரில் தோத்திரப் பாமாலை,
கொமேர்ஷல் பிரஸ் யாழ்ப்பாணம்.1940, 21 பக்.
141. செல்வராஜன்.ம;
நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் பவனி வரும் பொற் தேர்க் கீர்த்தனை.
லக்கி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1957. 11பக்.
142. ....;
நயினை நாக தூதம்ஆனந்தாஅச்சகம் யாழ்ப்பாணம்.1960, 12பக்
143. செல்வரத்தினம்.ம.பொ;
“நாக வழிபாடு நயினாதீவு நாகேஸ்வரி கோவில்” ஸ்ரீலங்கா 13(5)
ஏப்ரல் 1961: பக்.24-27.
144. சொக்கலிங்கம்.க;
“நயினை நாகேஸ்வரி” இந்து சமய பாடம். லக்கி அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்.1975. ப. 87.
145. ஜோன், டானியல்;
கந்தபுராண மறைபொருள். (நயினை நாகேஸ்வரி) மதுரை
(தே.இ): ரோயல் பிளின்டேர்ஸ், 1940: 90பக்.
146. ஞானசுந்தரம்.க;
“நாகபூஷணி அம்மையை வேண்டுதல்” த.சுப்பிரமணியம்
அவர்களின் நினைவு மலர். யாழ் விபுலானந்தா அச்சகம். 1979.
பக்.15-16.

147. தம்பு உபாத்தியாயர்;
“சரணம் நாகேஸ்வரியே” ஸ்ரீலங்கா 13(11-12) ஒக்ரோபர்- நவம்பர்.
1961: ப.42.
148. தம்பு உபாத்தியாயர்;
“திரு.நாகதீபப் பதிகம்.” ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்.
ஆசதாசிவத்தினால் தொகுக்கப்பட்டது. கன்னாகம். திருமகள்
அழுத்தகம். 1966. பக். 406-407.
149. ....;
“நயினை நாகபூஷணி இரட்டை மணிமாலை.” ஈழத்துத் தமிழ்க்
கவிதைக் களஞ்சியம். கன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம். 1966.
பக்.406--407
150. ....;
“நயினா தீவு புனித யாத்திரைத் தலம்.” ஸ்ரீலங்கா. 5(7) ஜூன் 1953,
ப-17,22பக்;
151. தமிழடியான;
நயினாதீவு நாகபூஷணியம்மாள் கோவில். திருகேதீசர்ரம் திருக்குடத்
திருமஞ்சன மலர். 1976, பக். 204-206.
152. தில்லைநாதப்புலவர்; ஆ-சரவணை
“நயினாதீவு நாகராஜேஸ்வரி பதிகமும், திருவிரட்டை மணிமாலையும்.
விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1948. 10பக்.
153. நவரத்தினம்.க;
“நயினாதீவு நாகம்மாள் கோயில்” திருக்கேதீச்சரம் சைவ மகா
நாட்டு மலர். கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1960. ப.47.
154. பாலசுந்தரம்.மு;
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலய மகா சிவராத்திரி. விவேகானந்த
அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1971.23பக்.
155. புனிதவதி.பா;
“எம் பிராட்டி திருவடி மேல்” கோமுகி. பத்தாவது ஆண்டு
விழாமலர். நயினாதீவு. மணிபல்லவ கலா மன்றம்.1972,பக்.65-67.

156. பூபாலசிங்கம்,இ.இ.;
நயினாதீவு நாகபூஷணி தல வரலாறும், தோத்திரத் திரட்டும.
விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1967. 44பக்.
157. பொன்னம்பலம். வே. தொ.ஆ;
நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் உள்வீதி சுற்றுப் பிரகாரத் திருமுறைத்
தோத்திரப் பாக்களின் தொகுப்பு. விவேகானந்த அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்;
1975,10ப.
158. முத்துகுமாரசுவாமி, ஸ்ரீமத்;
நாகபூஷணி அந்தாத். விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1958.
பக்.85-89.
159. ....;
“நயினாதீவு புவவேஸ்வரி அம்மன் பேரில் பாடிய சந்தம் நிறைந்த
திருப்புகழ்” -ஆத்மஜோதி விசேட மலர். ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம், 1958. பக்.85-89
160. முத்துக்குமாரசுவாமி ஸ்ரீமத்;
நமச்சிவாயமாலை. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,1957. 4பக்.
161. ....;
“அம்பாள” ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களின் திவ்விய சரித்திரச்
சுருக்கமும் அருட் பாடல் திரட்டும.விவேகானந்த அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம், 1956. பக்.7-10.
162. ....;
நாகேஸ்வரி ஸ்தோத்திரமாலை. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,
1960பக்.4.
163. விகவலிங்கம், நா. தொ. ஆ;
தேவி தோத்திரத் திரட்டு. இராசேஸ்வரி அச்சகம், கொழும்பு 1967.
3பக். (வெளியீடு-1)
164. ....;
தேவி தோத்திரத் திரட்டும் நயினை வரலாறும்.இராசேஸ்வரி அச்சகம்
கொழும்பு. 1969. 12பக். (வெளியீடு-3)

165. விவேகானந்த அச்சகம்;
நயினைதீவு நாகேஸ்வரியம்மன் பதிகம். விவேகானந்த அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம், 1951. 7பக்.
166. வேலுப்பிள்ளை,க;
“நயினை நாகேஸ்வரி” ஸ்ரீலங்கா. 14(7) யூன் 1962. 3பக்.
167. வேலுப்பிள்ளை, ஆ;
“சாசனத் தமிழ் இலங்கை நயினாதீவு நாகபூஷணிஅம்மன் ஆலய
சாசனம்”. சாசனமும் தமிழும். நேஷனல் பிரின்டேர்ஸ் கண்டி, 1971:
பக். 333-334.
168. வைத்திலிங்கம், வை. சி;
நயினை நாயகி தோத்திரம். விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,
1950பக். 1.
169. ஸ்ரீபதி .க;
நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பிகை அருட்கவிமாலை நயினாதீவு
கணேச சனசமூக நிலையம், 1972. 69ப.
170. செல்வம்;
“பிடாரி அம்மன் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம்.” சிவசம்பு அவர்களின்
நினைவு மலர். விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1968. பக். 1.
171. சீவரட்ணம். சோ;
“பிடாரி அம்மள்.” சிவசம்பு அவர்களின் நினைவு மலர். விவேகானந்த
அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1968, பக். 2-3.

முருகன்

172. கதிரவேலு. சு. சி;
நயினை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ். விபுலானந்த அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம். 1976. 80பக்.
173. நயினை தெய்வம் நெறிக் கழகம்;
இரட்டங்காலி முருகமூர்த்தி கோவில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை
வழிபாட்டுப் பாடல்கள். விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,
1969. 30பக்.

வீரகத்தி விநாயகர்

174. சண்முகநாதபிள்ளை, நா. க.;
“பவனி வாரிர்” நயினாதீவு செம்மணத் தம்புலம். ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகரின் புதிய திருந்தேர் வாழ்த்து. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1972. ப.1
175. செல்வநாயகம், வே;
“கற்பக வள்ளலே அருள்க” நயினாதீவு செம்மணத் தம்புலம். ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகரின் புதிய திருந்தேர் வாழ்த்து. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1972. பக்.2
176. ....;
நயினாதீவு செம்மணத் தம்புலம்; வீரகத்தி விநாயகர் திருப்பதிகமும், திருவஞ்சலும். விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1947. 14பக்.

நாட்டுப்பாடல்கள்

நாடகம்

177. கணபதிப்பிள்ளை, நா;
“நயினை நாட்டுப் பாடல்கள்.” கோமுகி. நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972: பக்.31-39.
178. காமாட்சி சுந்தரம்; க.வித்துவான்
“நாடக வளர்ச்சியில் நாம்” கோமுகி. நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972: பக்.77-83.

பாடசாலைகள்.

ஸ்ரீ கணேச கனிட்ட மகா வித்தியாலயம்

179. கணபதிப்பிள்ளை, நா;
“பொன் விழாப் பூணும் புகழ் கலைக் கோயில்.” நயினாதீவு ஸ்ரீ கணேச கனிட்ட மகா வித்தியாலயம், பொன் விழா மலர். 1980. ப. 7.
180. கந்தசாமி, நா. பண்டிதர்;
“திரும்பிப் பார்க்கிறேன். நயினாதீவு:” ஸ்ரீ கணேச க.ம.வி.பொ.வி.ம. 1980:4பக்.

181. காமாட்சிசுந்தரம், க.;
“கணேசா வெங்கலைமகளே. வாழி வாழி!” நயினாதீவு: ஸ்ரீ கணேச க.ம.வி.பொ.வி.ம, 1980: 1பக்.

பிரயாணம்

182. செல்வராஜன், ம;
நயினைத் தபால ஸ்ரீபார்வதி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1961. 12பக்.

புலவர்கள்.

183. கந்தசாமி, நா. பண்டிதர்.
“நயினைப் புலவர்கள்.” கோமுகி. நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம், 1972. பக். 68-75.

முத்துக்குமாரசுவாமியார்

184. நயினாதீவுச் சாமியார் என வழங்கும் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார சுவாமியார் அவர்களின் சரித்திரச் சுருக்கமும் அருட் பாடல் திரட்டும. விவேகானந்த அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1956. 16பக்.

185. முத்தையா, நா;
“நயினாதீவுச் சுவாமிகள் முத்துக்குமாரசுவாமி” ஈழத்துச் சித்தர்கள். ஆத்ம ஜோதி அச்சகம் நாவலப்பிட்டி, 1980, பக். 142-151.

186. வடிவேற்குவாமிகள்;
“நயினாதீவு முத்துக்குமாரசுவாமி”. ஆத்ம ஜோதி விசேட மலர். ஆத்ம ஜோதி நிலையம் நாவலப்பிட்டி, 1958, பக். 85-89.

புவியியல்

187. குகபாலன், கா;
நயினாதீவு சமூக பொருளாதார ஆய்வு, சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வு, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பேராதனை, 1971 (பிரகரிக்கப்படாத தட்டச்சுப் பிரதி)
188. நாகேஸ்வரன், க;
“நில வளமும், நீர் வளமும்”, கோமுகி. நயினாதீவு மணிபல்லவ கலாமன்றம். 1972: 3பக்.

பொருளாதாரம்.

189. ஸ்கந்தராஜா.செ;
“எமது கிராமத்தின் பொருளாதாரம் ஒரு கண்ணோட்டம்”. நயினாதீவு.
ஸ்ரீ கணேச க.ம.வி.பொ.வி. ம,1980: 3பக்.

வரலாறு

190. இராசநாயகம்,செ, முதலியார்;
“நாகர் காலம்.” யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ
சண்முகநாதன் பிரஸ். 1933: பக். 1-4.
191. இரத்தினம், கா, பொ;
“இலங்கையின் தொல் குடிகள். நாகதீபம்” தெ. பொ. மீனாட்சி
சுந்தரனார். மணி விழா மலர். கோவை: கலைக் கதிர் அச்சகம்,
1961. பக். 249-250.
192. குகணானந்தன்,கு;
“தமிழ் விழாக் கண்ட தனிநகர்.” கோமுகி. நயினாதீவு மணிபல்லவ
கலாமன்றம். 1972: பக். 58-59.
193. சபாநாதன்,குல;
“நயினாதீவு” ஸ்ரீலங்கா. 9(10) செப். 1959. பக். 7-26.
194. ....;
“ஈழத்தின் பிரசித்த இடங்கள்- நயினாதீவு” நான்காம் தமிழ் விழாமலர்.
திருமகள் அழுத்தகம் சுன்னாகம். 1951. ப. 191.
195. சுப்பிரமணியம், இ;
“நாகர் காலம்” ஸ்ரீலங்கா. 7(10) செப்டெம்பர். 1955: ப. 10.
196. சரவணபவன்,ஐ;
“நயினாதீவு--வரலாற்றுப் பின்னணி.” கோமுகி. மணிபல்லவ கலா
மன்றம். 1972: பக். 17-29.
197. செல்வநாயகம். அருள;
“நயினாதீவில் நாக வழிபாடு.” ஈழமும் தமிழ்ரும. மதுரை ஜீவோதய
பிரஸ். 1963, பக். 61.

198. ....;
“நாக தீபம் அல்லது நயினாதீவு” ஸ்ரீலங்கா 3(8) யூலை. 1951.
பக். 16-18.
199. முத்துக்குமாரசுவாமி,வை;
“மணிபல்லவம்” ஸ்ரீலங்கா. 8(5-6) ஏப்-மே. 1956: பக். 12-13.
200. வாலாம்பிகை, இ;
“எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் எம் நயினை நாடு” ஸ்ரீலங்கா 10(2)
ஜனவரி 1958: பக். 24-27.
201. விகவலிங்கம், நா;
தேவி தோத்திரத் திரட்டும் நயினை வரலாறு இராசேஸ்வரி அச்சகம்
கொழும்பு, 1969. 13பக்.

நெடுந்தீவு

கல்வி

202. சுந்தையா, நா;
“நெடுந்தீவின் கல்வி வளர்ச்சி.” நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம் வெள்ளி
விழா மலர், 1972: பக். 4

குடிநகர்வு

203. குலசேகரம்பிள்ளை குலதேவி;
நெடுந்தீவின் குடிநகர்வுப் போக்கு 114 தாள்கள். (சிறப்புக் கலைமாணி
ஆய்வேடு புவியியற்றுறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,1984,
(வெளியிடப்படாத தட்டச்சுப் பிரதி)

சமூகம்

204. செல்வராசா, ஞா. ம;
வட ஈழ மறவர் மான்மியம், ஆனந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,
1971, பக். 99.
205. பரமானந்தம், கே;
நெடுந்தீவில் உயர்சாதி மக்கள் இல்லையாம். யாழ்ப்பாணம் கணேச
பிரஸ், 1938: 4பக்

**பாடசாலைகள்
மகாவித்தியாலயம்**

206. ஆசிநாதர்;
பல்லாண்டு பசுருகின்றேன், நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம் வெள்ளிவிழா
மலர், 1972: ப. 1
207. பசுபதி, சு;
வாழ்க பல்லாண்டு நெடுந்தீவு மகா வித்தியாலயம் வெள்ளிவிழா
மலர், 1972, ப. 2

பிரயாணம்

208. செல்வநாயகம், டி. ரி;
“நான் கண்ட நெடுந்தீவு” ஸ்ரீ லங்கா நவம்பர், 1949, பக். 12-15-25
209. ஞானபிரகாசம், க, த;
மற்றொரு கச்சதீவாய் மாறுமோ? நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம்
வெள்ளி விழா மலர், 1972 2 பக்

புவியியல்

210. குமாரகவாமி, மு, சு;
“நெடுந்தீவின் புவிச் சரிதவியலும் நீரும” நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம்
வெள்ளி விழா மலர், 1972 பக். 3
211. பரமேஸ்வரன், எஸ். கே;
“நெடுந்தீவு ஒரு புவியியல் நோக்கு” நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம்
வெள்ளி விழா மலர், 1972 பக். 4

பொருளாதாரம்

212. பசுபதி, சு, இ;
“நெடுந்தீவின் பொருளாதார அபிவிருத்தி” நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம்
வெள்ளி விழா மலர், 1972 பக். 4

பொது

213. சிவம், க. ச;
“விருந்தோம்பும் நெடுந்தீவு” நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயம் வெள்ளி
விழா மலர், 1972 பக். 2

மெதுவான தூவல்
மாற்றியானம்

214. பரமேஸ்வரன், எஸ், கே;
“நெடுந்தீவு-ஈழத்தின் காவல் தளம்” தினகரன், வாரமஞ்சரி கொழும்பு.
23-05- 1969.

வரலாறு

215. அமுது;
“நாம் இனிக்கும் நாடு” (கவிதை) சப்த தீவு கலைவாணி அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம், 1979 பக். 51
216. இலட்கமணராசா. நா;
“நெடுந்தீவு வெடியரசன் கோட்டை” தினகரன், கொழும்பு 29-06-
1976
217. கணபதிப்பிள்ளை, சு;
“நெடுந்தீவு” சப்ததீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் 1979:
பக். 16-19
218. சுப்பிரமணியம், இ;
“நெடுந்தீவின் சரித்திரக் கதைகள்” ஸ்ரீ லங்கா செப்ரெம்பர் 1955,
பக். 23-25

**புங்குநீவு
அபிவிருத்தி**

219. கணபதிப்பிள்ளை, செல்வகுமாரி;
புங்குநீவின் வளங்களும் அபிவிருத்தி வாய்ப்பும். 48
தாள்கள். கலைமாணி ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழகம், 1985 (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)
220. திருநாவுக்கரசு, கே;
புங்குநீவின் வளங்களும் அபிவிருத்தியும், 67 தாள்கள். கலைமாணி
ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1982
(பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)

கல்வி

221. சதாசிவம்பிள்ளை. சி. இ;
“புங்குநீவின் கல்வி நிலை அன்றும் இன்றும்” புங்குநீவு கணைச
வித்தியாசாலை. பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர் 1961,
பக். 33-35

கிறிஸ்தவம்

222. தோமஸ், ஜோசேப்;
“பரதவர்கள் திருமுழுக்கு” ஞானோதயம் புங்குடுதீவு புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் திருநாளை முன்னிட்டு வெளியிடும் சிறப்பு மலர், பரிமளகாந்தி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 1972: பக். 15-25

சைவசமயம்

223. கனகசபை, அ. பொன்;
“இந்து சமய வளர்ச்சியில் புங்குடுதீவு” உலக இந்து மகாநாடு ஆத்மஜோதி சிறப்பு மலர், 1982, பக். 168-169.

தலபுராணங்கள்

இறுப்பிட்டி - மனோன்மணி அம்பாள்

224. காமாட்சிசுந்தரம், க. நயினை;
யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த புங்குடுதீவு இறுப்பிட்டிப் பகுதியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பட்டயக்காரன் அம்மன் என்றும், ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி என்றும் போற்றி வணங்கும் மனோன்மணி தேவி திருப்பொன்னுஞ்சல் பதிகம். விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1975: பக். 9.

குறிகாட்டுவான் - மனோன்மணி அம்மன் கோயில்

225. ஒணத்தான், பு. பெ; (கனகசபை, அ. பொன்.)
புங்குடுதீவு பேச்சி அம்மன் என வழங்கும் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்மன் திருவஞ்சல் விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1968. பக். 8

இறுப்பிட்டி அரியநாயகன் புலம் விநாயகர்

226. பேரின்பநாதன். ந.; குகபாலன். கா; (தொகுப்பாசிரியர்கள்)
புங்குடதீவு அரியநாயகன் புலம் வீரகத்தி விநாயகர் கும்பாவிசேக மலர், இறுப்பிட்டி, புங்குடுதீவு-1989

பெருங்காடு கந்தசுவாமி

227. கனகசபை, அ. பொன்;
கிராஞ்சியம்பதிக் கீதாஞ்சலி ஆர். எஸ் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1986: பக். 13.

பெருங்காடு சிவன்

228. ஆதிரையான் (சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை);
புங்குடுதீவு ஸ்ரீ மீனாஷி சோமசுந்தரேசர் மீது ஊஞ்சல், கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1961, பக். 12

பெருங்காடு சித்திவிநாயகர்

229. பொன்கிழார் பு. பெ (கனகசபை. அ. பொன்);
“புங்குடுதீவு பெருங்காடு மூத்த நயினார் புலம்வர சித்திவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை” புங்குடுதீவு பெருங்காடு மூத்த நயினார் புலம் ஸ்ரீ வர சித்தி விநாயகர் ஆலயத் திருக்குட முழுக்குப் பெருவிழா மலர், 1979, பக். 3-6

மடத்துவெளி ஸ்ரீபால சுப்பிரமணியர்

230. ஒணத்தான். பு. பெ. (கனகசபை. அ. பொன்);
ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி தீருவஞ்சல், மாணிக்கத் திரட்டு (புங்குடுதீவு மடத்துவெளி ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தேர்த்திரு விழாவையொட்டி வெளியிடப்பட்டது) சாந்தி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், பக். 15-20

231. சிவானந்தன், ஈழத்து;
“புங்குடுதீவின் வழிக்குத்துணை வயலுர் வேல்முருகன்” புங்குடுதீவு மடத்துவெளி ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் திருக்குடத் திருமுழுக்கு விழா மலர் 1981, பக். 67-70.

நீர் வளம்

232. அரசரெத்தினம், சிவ கௌரி;
புங்குடுதீவின் நீர் வளமும், நீர்ப் பிரச்சினைகளும் 182 தாள்கள் சிறப்புக் கலைமாணி, ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். 1984. (பிரகரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)

பாடசாலைகள்

ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலயம்.

233. சண்முகநாதபிள்ளை, நா. க;
“வாழ்வுற என்றும் வாழ்ந்திடுவோம்,” த.துரைசிங்கம் எங்கள் வித்தியாலயம், ஸ்ரீசுப்பிரமணிய, அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1984. பக். 18

234. சிவானந்தன், ஈழத்து;
“ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலயம், தமிழும் சைவமும் வளர்க்கும் சாந்தி நிலையம்”. கணேசன், அபிராமி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1983. பக். 15-16
235. சோமசுந்தரப்புவலவர், க்
“வெள்ளிவிழா மலர் வாழ்த்து,” புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச வித்தியாலயம் பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளி விழா மலர் 1961. ப. 1
236. தில்லைச்சிவன்;
“அளிமலர்த் தான் தலை அணிவான்,” த. துரைசிங்கம் எங்கள் வித்தியாலயம், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் 1984. ப. 17.
237. துரைசிங்கம், த;
எங்கள் வித்தியாலயம். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் 1984. பக். 5-15.
238. நாகலிங்கம், க;
எங்கள் சங்கம் புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச வித்தியாசாலை பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர் 1961. பக். 19-21.
239. நாகலிங்கம், சி. க. ஆசிரியமணி;
“கணேசன் அருளான் வாழ்கவே” கணேசன், அபிராமி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1983. பக். 31.
240. ....;
கவிஞர் காணும் கணேச மகா வித்தியாலயம், த. துரைசிங்கம், எங்கள் வித்தியாலயம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1984. ப. 16.

மகாவித்தியாலயம்

241. நடராசா. ஆ. ச;
“புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. ப. 17.
242. நாகலிங்கம், சி. க;
“மகாவித்தியாலயமே வாழி, வாழி” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. ப. 16.

புவியியல்

243. இராசரெத்தினம், கு;
“புங்குடுதீவு, ஓர் புவியியல் நோக்கு,” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. ப. 06.

பொது

244. அகில இலங்கை புங்குடுதீவு மகாசபை;
ஆண்டறிக்கை. 1961, மெய்கண்டான் அச்சகம் கொழும்பு, 1962. ப. 6
245. அருள். க;
“பொதுப் பார்வையில் புங்குடுதீவு.” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. பக். 47-48
246. சபாநாதன், குல;
“யான் கண்ட புங்குடுதீவு” புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலய சாலைப் பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர். 1961. பக். 27-31
247. தமிழ்மாறன், வி, ரி;
“புங்கை நகர் எங்கள் தாயகம்” கணேசன் அபிராமி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் 1983. ப. 27.
248. பொன்கிழார்;
“புங்கையம்பதி திருவிருத்தம்” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. பக். 15-17.
249. வையந்திமாலா, க;
“புங்குடுதீவு” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளி விழா மலர். 1975. ப. 01.

பொருளாதாரம்

250. தம்பிப்பிள்ளை, கலாதேவி;
புங்குடுதீவின் சமூக பொருளாதார ஆய்வு. 110 தாள்கள். கலைமாணி ஆய்வேடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1986. (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி.)

போக்குவரத்து

251. சதாசிவம் சேவியர், ச;
“வாணர் தாம்போதி” புங்குடுதீவு அம்பலவாணர் அரங்கு சிறப்புமலர்
1971: ப. 2.

மொழியியல்

252. சிவானந்தன், ஈழத்து;
“புங்குடுதீவுப் பேச்சு வழக்கிற் சில சொற்கள்” சப்ததீவு, தீவகன்,
கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: பக். 85-88.

வரலாறு

253. ஆறுமுகம், த. செல்வி;
பொன்கை நகர், சப்ததீவு, கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்,
1979: பக்.62-65.
254. ஆறுமுகம், மு. பண்டிதர்;
பொன் ஏட்டிற் புகழ் பெற்ற புங்குடுதீவு. புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச
வித்தியாலயசாலை பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர்.
1961: பக்.51-55.
255. தீவகன்;
“புங்குடுதீவு” சப்ததீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம் 1979:
பக். 87-93.

வாழ்க்கை வரலாறு
அம்பலவாணர், க.

256. ஆறுமுகம், சி. வித்துவான்;
வழிகாட்டி பெரியவாணர் (அம்பலவாணர். க) புங்குடுதீவு
அம்பலவாணர் அரங்கு சிறப்பு மலர், 24-06-1977: ப. 1.
257. வில்வரெத்தினம், சு;
அம்பலவாணர் அரும் பெரும் தொண்டுகள், புங்குடுதீவு
அம்பலவாணர் அரங்கு சிறப்பு மலர், 1977: ப. 2.

சதாசிவம்பிள்ளை-சி. இ.

258. ஆறுமுகம், சி. வித்துவான்;
பேராசிரியர் சி. இ. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள், கணேசன், அபிராமி
அச்சகம் யாழ்ப்பாணம். 1983, பக். 18-19.

தளையசிங்கம்-மு.

259. சிறீபதி, எம்;
“மு. தளையசிங்கத்தின் இலக்கிய உருவகங்களின் நோக்கு பற்றிய
பார்வை” பூரணி(5) ஆடி-புரட்டாதி 1973: பக். 21-23.
260. சிவகுமாரன், கே. எஸ்;
“தளையசிங்கத்துடன் எனது அனுபவங்கள்” பூரணி(5) ஆடி-
புரட்டாதி. 1973: பக். 15-20.
261. சிவத்தம்பி, கார்த்திகேசு;
“சத்தியத்தின் குரல்”, பூரணி (5)- ஆடி-புரட்டாதி 1973 பக்.7-9
262. சிவானந்தன், ஈழத்து;
“ஆன்மீகப் பரம்பரையின் இளஞானி,” பூரணி(5)-ஆடி-புரட்டாதி
1973 பக். 12-14
263. வித்தியானந்தன், சு;
“இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கிய எழுத்தாளர்,” பூரணி(5)
ஆடி-புரட்டாதி 1973 பக் 5-6
264. வில்வரெத்தினம், சு;
“மு. த. (தளையசிங்கம்) ஒரு யுகபுருஷர்,” புங்குடுதீவு
மகாவித்தியாலய வெள்ளிவிழா மலர், 1975, பக். 18-20.

நாகலிங்கம், நா. கா.

265. சபாநாதன், குல;
“பொரளைப் பெரியார்” ஸ்ரீலங்கா 14(5) ஏப்பிரில் 1962:பக்.25-27
266. திருநாவுக்கரசு, க.
“சைவப் பெரியார்” நா. கா. நாகலிங்கம் நினைவு மலர் கிறவுண்
அச்சகம் கொழும்பு, 1961: ப. 44.

பகபதிப்பிள்ளை, வ.

267. ஆறுமுகம், மு. பண்டிதர்;
சைவப் பெருந்தொண்டர் பகபதிப்பிள்ளை, கணேசன் அபிராமி
அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1983, பக். 13-14.

268. சைவப்பெரியார் வ. பகபதிப்பிள்ளை நினைவு மலர் விவேகானந்தா அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1955: பக். 32.

முத்துக்குமாரப் புலவர்-வரகவி

269. ஆறுமுகம், பண்டிதர்;
“வரகவி முத்துக்குமாரப் புலவர்” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம் வெள்ளி விழா மலர், 1975, ப. 3.

விவசாயம்

270. சிவபாதம், செ;
“பகமைப் புரட்சியில் பைம்பூங்குடி,” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளிவிழா மலர், 1975: பக். 35-37.

271. விநாயகமூர்த்தி, நா;
“எமது தீவின் உணவுற்பத்தியில் இரு செறிவுப் பயிர்கள்,” புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலய வெள்ளிவிழா மலர், 1975: பக். 27-31.

மண்டைதீவு

இந்து சமயம்

272. அமிர்தலிங்கம், வெ;
துதிப்பாடற் திரட்டு, சுவர்ணா பிறிண்டிங் வேர்க்ஸ் யாழ்ப்பாணம், 1988, 21பக்.

சமூகம்

273. தேவராசா, செ, அ;
“நாம் நம் சமூகம், நம்மினம்,” மண்டைதீவு புனித பேதுரு வானவர் இளைஞர் மன்றம், பத்தாவது ஆண்டு சிறப்பு மலர், 1977: பக். 5-10.

குடித்தொகை

274. தமிழரசி, பொ;
மண்டைதீவின் குடித்தொகை ஆய்வு கலைமாணி ஆய்வேடு புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1986, (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)

275. பிரான்சிஸ், பெ;
மண்டைதீவு கிராமசேவகர் பிரிவின் குடித்தொகைக் போக்கு, மண்டைதீவு புனித பேதுரு வானவர் இளைஞர் மன்றம், பத்தாவது ஆண்டு மலர், 1977: பக். 16-17.

புவியியல்

276. சேதுராஜா, செ;
மண்டைதீவின் புவியியல் ஆய்வு, 55 தாள்கள் கலைமாணி ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1981, (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப்பிரதி)

வரலாறு

277. கைலாசபிள்ளை, க;
“மண்டைதீவு” சப்ததீவு கலைவாணி அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1979: பக். 47-49.

விவசாயம்

278. பிரான்சிஸ், பெர்னாண்டோ;
மண்டைதீவின் நாற்று உற்பத்தி நடவடிக்கையும் புகையிலைச் செய்கையும், 107 தாள்கள், கலைமாணி ஆய்வேடு, புவியியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், 1987: (பிரசுரிக்கப்படாத தட்டச்சுப் பிரதி.)

- 279 அகிலேஸ்வர சர்மா; பண்ணைப்பாலக் கும்மி - (மீள் பிரசுரம் கலாநிதி இ.வே. பாக்கியநாதன்) 1992.

DELFT

280. CASIE CHETTY, Simon Mudalyar;
“The island of Delft” by Penn (pseud) C. J. 1 (15) Feb 15, 1832: p. 17.
281. CASIE CHETTY, Simon;
‘On Cinhalese ruins on the island of Delft by Penn, C. J. 1 (29) Apr 14, 1832: p. 145.

282. NADARAJAH, A. W;
Delft: An island of romance. C. ob. Ann, 1931: pp. 73-78.
283. SEBANAYAGAM, A. C;
“Delft and Development” Nendunthivu Maha Vidyalaya Silver Jubilee Souvenir 1972: p. 2.

THE ISLANDS

284. BALASUNDARAMPILLAI, P;
“Hydrological base of human settlements in the Islands of the Jaffna Peninsula.” Climatic Notes No. 30. Japan 1982.
285. BASSETT, R. H;
The Islands: Romantic Ceylon, its history legend and story. London; Cecil Palmer, 1929, pp. 214-241.
286. HOLMES, W. R;
“The Islands” Jaffna (1980) Sri Lanka. St. Joseph Catholic Press, Jaffna: 1980. pp. 42-46.

KAYTS - FORT

287. ABEYASINGHE, Tikiri;
Kayts Fort. Jaffna under the Portuguese rule. Colombo: Lake House, 1986, pp 18-19.
288. CASIE CHETTY, Simon Mudalyar;
“Fort Eire on South shore of the port of Kaits” C. J. No 12, Feb8, 1932: p. 49.
289. INDRAPALA, Karthigesu;
“A fragmentary Cola inscription from Fort Hammenheil, Kaits.” Epigraphia Tamilica. 1(1) June 1971: pp. 10-13.

Biography.

A. L. Thambiayah.

290. JEGARAJASINGHAM, J. F;
A. L. Thambiayah: Man who multiplied his talents. Sun. 11-11.1982: p. 2.
291. SAMBASIVAM, T;
A gentleman par excellence - a tribute. Felicilitations. 1980:p. 2.

NAINATIVU

Description and travel.

292. GORDON, C. F;
“The Naga - darana or snake fangs.” Two happy years in Ceylon. Vol. 1. London: 1892: p. 127.
293. HULUGALLE, H. A. J;
“Nagadipa is very old and is a place of pilgrimages,” Guide to Ceylon. Colombo: Lake House, 1969: p. 106.
294. JUSURATNAM;
“Crash landing at Nainativu.” Komiki. Nainativu Mani pallava Kala Mantram, 1972: pp. 94-97.

History

295. BALDEAUS Philip;
Nainativu. A true and exact description of the great island of Ceylon. Maharagama: Saman Press, 1960: p. 336.
296. BARUA, Beni Madhab;
“Nagas.” Ceylon Lectures. Calcutta: Satis Chandra Press, 1945: pp. 36-37.
297. INDRAPALA, Karthigesu;
“The Nainativu inscription of Parakrama Bahu I.” University of Ceylon Review 21(1) April, 1968: pp. 63-70.

298. NAVARATNAM, C. S;
Nagas; Tamils and Ceylon. Jaffna: Saiva Prakasa Press,
1958: pp. 42,44.
299. NICHOLAS, S. E. N;
“Historical sketches in Ceylon: Nagaduvipa”. Commercial Ceylon, Colombo: Times of Ceylon, 1933: p. 9.
300. PARANAVITANA, S;
“The Tamil Settlements: Nainativu. The Kingdom of Jaffna.
Ceylon, Lake House, 1978: p. 70.
301. PIERIS, P. E;
“Nagadipa and Buddhist remains in Jaffna” J.R.A.S.C.B.
26(70) 1917, pp. 11-44.
302. RANKINE, Esmee;
“Northern Peninsula Negadipa”. Island interludes. Co-
lombo; Lake House, 1971: pp 26-32.
303. RASANAYAGAM, C. Mudaliyar;
“Mantota in early history and literature: Nagadipa.”
Thirukeetheeswaran papers, Colombo: Stangard Printers,
1957: pp. 67-72.
304. -----;
“Nagadeepa”. J. R. A. S. C. B. Jan 1922: pp. 40-50.
305. -----;
“Nagadipa in the Tamil classics.” J.R.A.S.C.B. 26(7)
1917:pp31-35.
306. THANINAYAGAM, Xavier. Rev;
“The Nagas and the snake totem”. The land of letters.
Trincomalee: Skyline Printers, 1977: pp 16-17.

NAINATIVU - NAGAPOOSHANI AMMAN.

307. ABEYASEKERA, C. P. M;
“Nagapooshani Amman temple”. Pictures of a pilgrim of
peace, Navalapitiya: Atmajothy Nilayam, 1967: p.6.
308. BASSETT, Ralph Henry;
“Nainativu Hindu Nagammal Temple”. Romantic Ceylon,
its history legend and story. London: Cecil Palmar Press,
1929: pp. 227-231.
309. CARTMAN, James. Rev;
“Sanke Temple: Naga pooshani Amman temple”.
Hinduism in Ceylon. Colombo: Gunasena, 1957:
pp.84,130.
310. CASIE CHETTY, Simon Mudaliyar;
“Nainativu: Small Hindu Temple”. The Ceylon Gazetteer.
1834, p.79
311. GNANAPRAKASAR, Saminader. Rev;
“Nagammal: Nagadipa” Tamil Culture 1(1) Feb.1952:p.35.
312. -----;
“Nainativu temple” Tamil Culture 1(3&4) Sept.
1952:p224.
313. -----;
“Temples of the snake god”.(On Nainativu Island) C.A.L.R
3(1) July, 1917: pp 54-55.
314. NAVARATNAM,K;
“Nagammal;” Tamil element in Ceylon Culture.
Chunnakam; Thirumagal Press 1959; p.10
315. PARANAVITANA, S;
“Manipallavam: Nagapooshani” J.R.S.C.B (N.S) 7(2)
1961, pp 180-182.

316. PARANAVITANA, Senarat;
 "Worship in Nagadipa" Ceylon and Malaysia. Colombo:
 Lake House, 1966, p 158.
317. RAGHAVAN, M.D;
 "Nagadipa: The temple Nagapooshani draws vast crowds
 of Worshippers". Tamil Culture in Ceylon. Colombo;
 Kala Nilayam, 1971: p.52.
318. RAGHAVAN, M.D;
 "Nagapooshani Amman Kovil". Tamil Culture in Ceylon
 Colombo: Kala Nilayam, 1971; pp 241-242.
319. _____;
 "Nainativu. A northern most outpost of the Island held
 sacred by Hindus". India in Ceylonese history, society and
Culture. London: Asia Publishing House, 1964: pp.
 59-60
320. _____;
 "Nainativu Gopura of the Nagammal Kovil". Ceylon: A
Pictorial survey of the people and arts, Colombo:
 Gunasena, 1962. p. 252.
321. _____;
 "Reputed for the worship of the Naga in the Nagapooshani
 Amman Temple of the Island of Nainativu". India in
Ceylonese history, Society and Culture. London: Asia
 Publishing House, 1964: p67
322. Ramalingam, M;
 "Nagammal" Hindu Organ Diamond Jubilee Number.
 April, 1950: p.58.
323. SUBRAMANIYAIYER, M;
 "Nainativu Shirine Oldest Hindu Temple." Sayampoo
Diamond Jubilee. 1950, p. 16.

சென்னை நூலகம்
 யாழ்ப்பாணம்

324. TENNENT, James Emerson;
 "Nagadipa: sacred worshipped place". Ceylon. Dehiwala,
 Tissara Press, 1960: pp. 281 - 282.
325. PUNJAKSHARAM. T. N;
 "Lead kindly Light, Lead thou us on" Kalatheepam--
1999 Velanai Madya Maha Vidyalayam Old Students As-
sociation, Canada, 1999. pp 57-59.

12154 CB

21475 A

130052

***** .. *****

